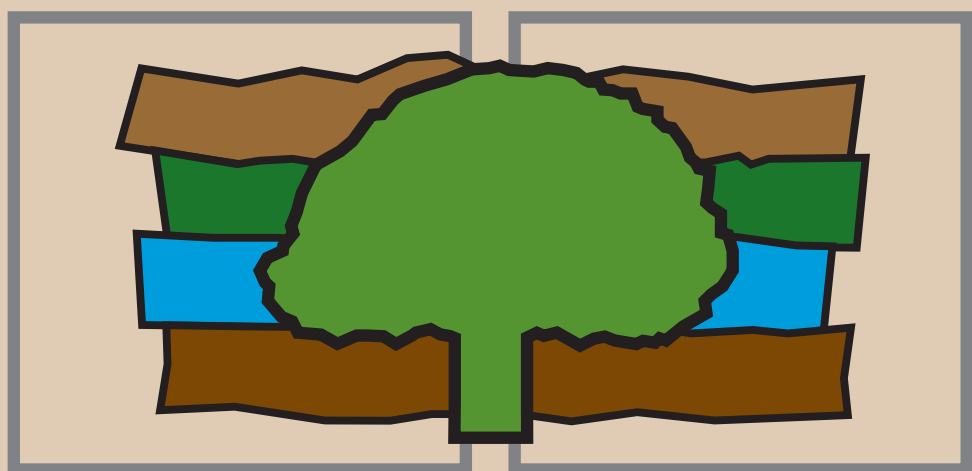

1. Krajina – předmět studia

Landscape –
the object of study

GARANTI ODDÍLU / EDITORS OF THE SECTION
LADISLAV PLÁNKA, PETER MACKOVČIN

- 1.1. Pojetí krajiny / *Concept of the landscape*
- 1.2. Historické a současné dokumenty o krajině
Historical and contemporary documents about the landscape

KRAJINY ČESKÉ REPUBLIKY / LANDSCAPES OF THE CZECH REPUBLIC
Peter Mackovčín, Marek Havlíček

1 Krajina neovulkanických pohoří (České středohoří)
Landscape of neovolcanic mountain ranges (České středohoří Mts)
Foto / Photo: Miroslav Kalík

2 Krajina horstů (Moravské rozcasy)
Landscape of mountains (Moravské rozcasy Forks)
Foto / Photo: Jiří Dvořák

3 Krajina pískovcových skalních měst (Broumovské stěny)
Landscape of sandstone rock cities (Broumovské stěny Walls)
Foto / Photo: Jan Vondra

4 Krajina vrchovin (Branenská vrchovina)
Landscape of highlands (Branenská vrchovina Highland)
Foto / Photo: Zuzana Růžicková

5 Krajina horstů (Krušné hory – Boží Dar)
Landscape of mountains (Krušné hory Mts – Boží Dar)
Foto / Photo: Jan Vondra

6 Údolí řeky Labe (České středohoří)
The Labe (Elbe) River valley (České středohoří Mts)
Foto / Photo: Miroslav Kalík

7 Zemědělská krajina tabulí (Severočeská tabule)
Agricultural landscape of plateaus (Severočeská tabule Plateau)
Foto / Photo: Jan Vondra

8 Průmyslová krajina (Nová Huť v Ostravě)
Industrial landscape (Nová hut in Ostrava)
Foto / Photo: Libor Sváček

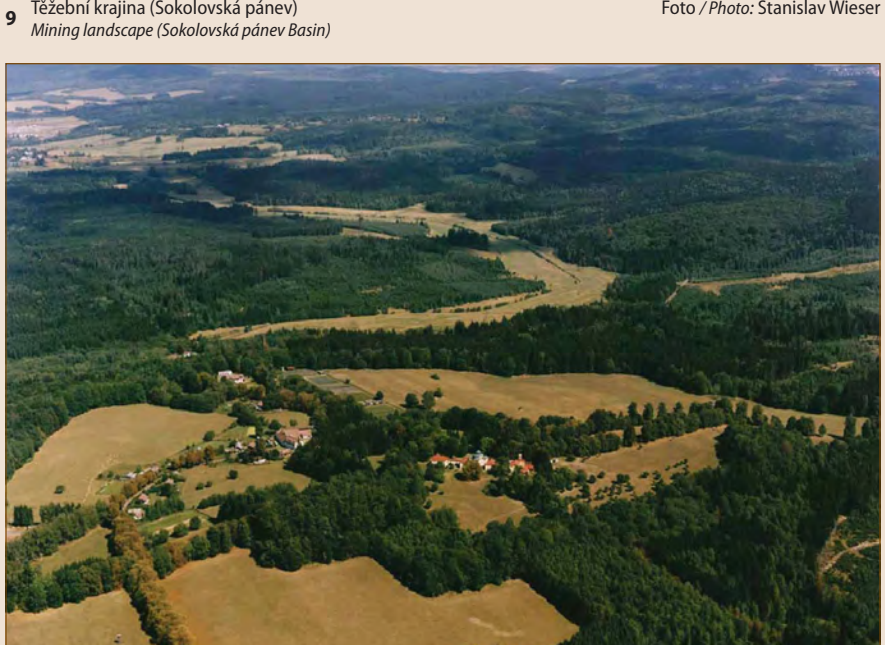

9 Těžební krajina (Sokolovská pánev)
Mining landscape (Sokolovská pánev Basin)
Foto / Photo: Stanislav Wieser

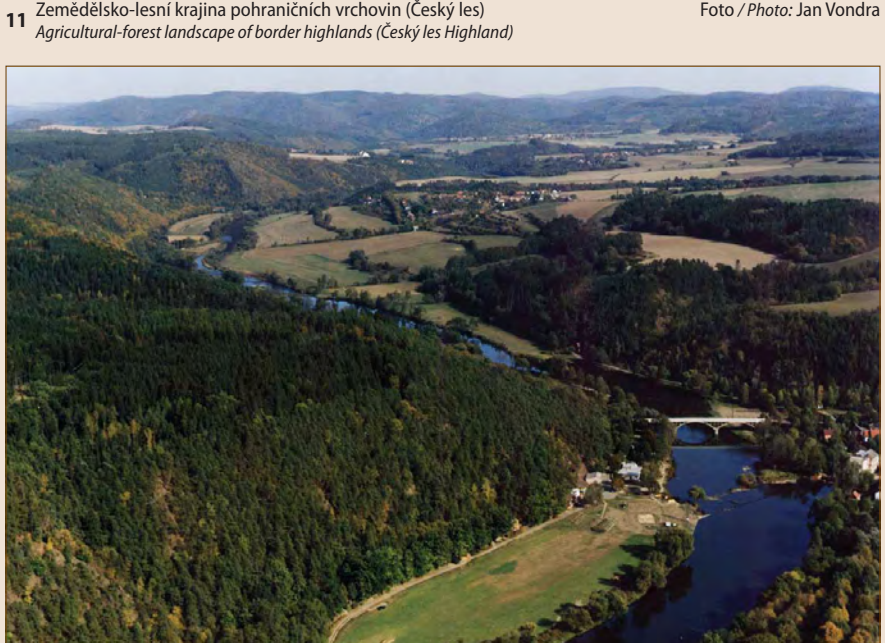

PRÁVNÍ DEFINICE KRAJINY
Krajina je část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, tvořená souborem funkčně propojených ekosystémů a civilizačními prvky.
Definice podle § 3 odstavce 1 písmeno b) zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny
Krajina znamená část území, tak jak je vnímána obyvatelstvem, jejíž charakter je výsledkem činnosti a vzájemného působení přírodních a nebo lidských faktorů.
Definice podle Evropské úmluvy o krajině (2000)

LEGAL LANDSCAPE DEFINITION
Landscape is a part of the Earth's surface with a characteristic relief, formed by a complex of functionally integrated ecosystems and elements of civilization.
Definition pursuant to the §3, 1, b) of the Act No. 114/1992 Coll. on conservation of nature and landscape
Landscape means an area, as perceived by people, whose character is the result of the action and interaction of natural and/or human factors.
Definition according to the European Landscape Convention (2000)

11 Zemědělsko-lesní krajina pohraničních vrchovin (Český les)
Agricultural-forest landscape of border highlands (Český les Highland)
Foto / Photo: Jan Vondra

13 Zemědělsko-lesní krajina vrchovin (Křivoklátská vrchovina)
Agricultural-forest landscape of highlands (Křivoklátská vrchovina Highland)
Foto / Photo: Jan Vondra

14 Urbanizovaná krajina (Praha)
Urbanized landscape (Capital city of Prague)
Foto / Photo: Pavel Moudra

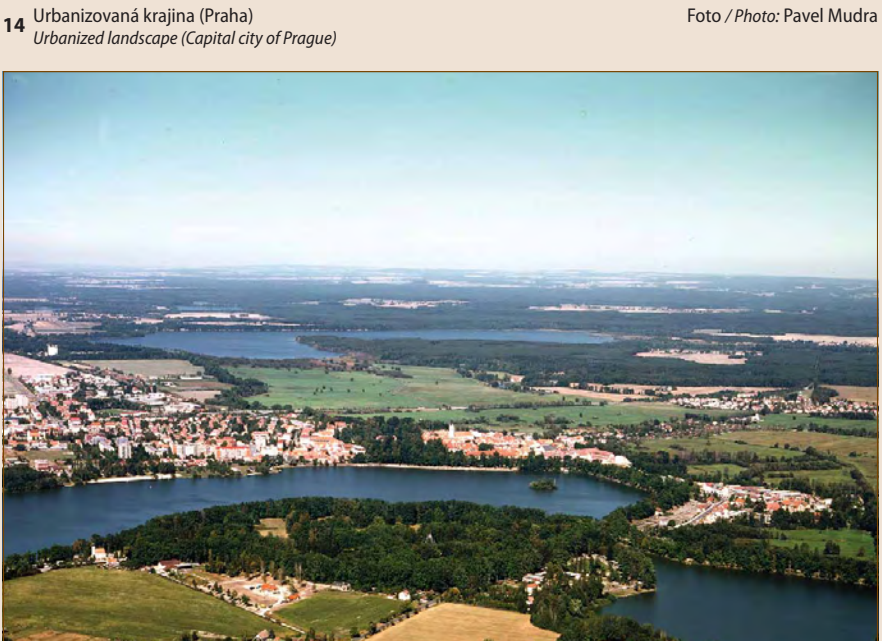
15 Lesní-zemědělská krajina kotlin (Jaroměřská kotlina)
Forest-agricultural landscape of basins (Jaroměřská kotlina Basin)
Foto / Photo: Jan Vondra

16 Kulturní krajina luk a rozptýlené vegetace (Bílé Karpaty)
Cultivated landscape of grasslands and dispersed vegetation (Bílé Karpaty Mts)
Foto / Photo: Jan Vondra

17 Lesní krajina horstů s ledovcovým jezerem (Šumava – Černé jezero)
Forest landscape of mountains with a glacial lake (Šumava Mts – Černé jezero Lake)
Foto / Photo: Jan Kavale

18 Rybníční pánev krajina (Třeboňská pánev – rybník Svět)
Pond landscape of basins (Třeboňská pánev Basin – pond Svět)
Foto / Photo: Jan Vondra

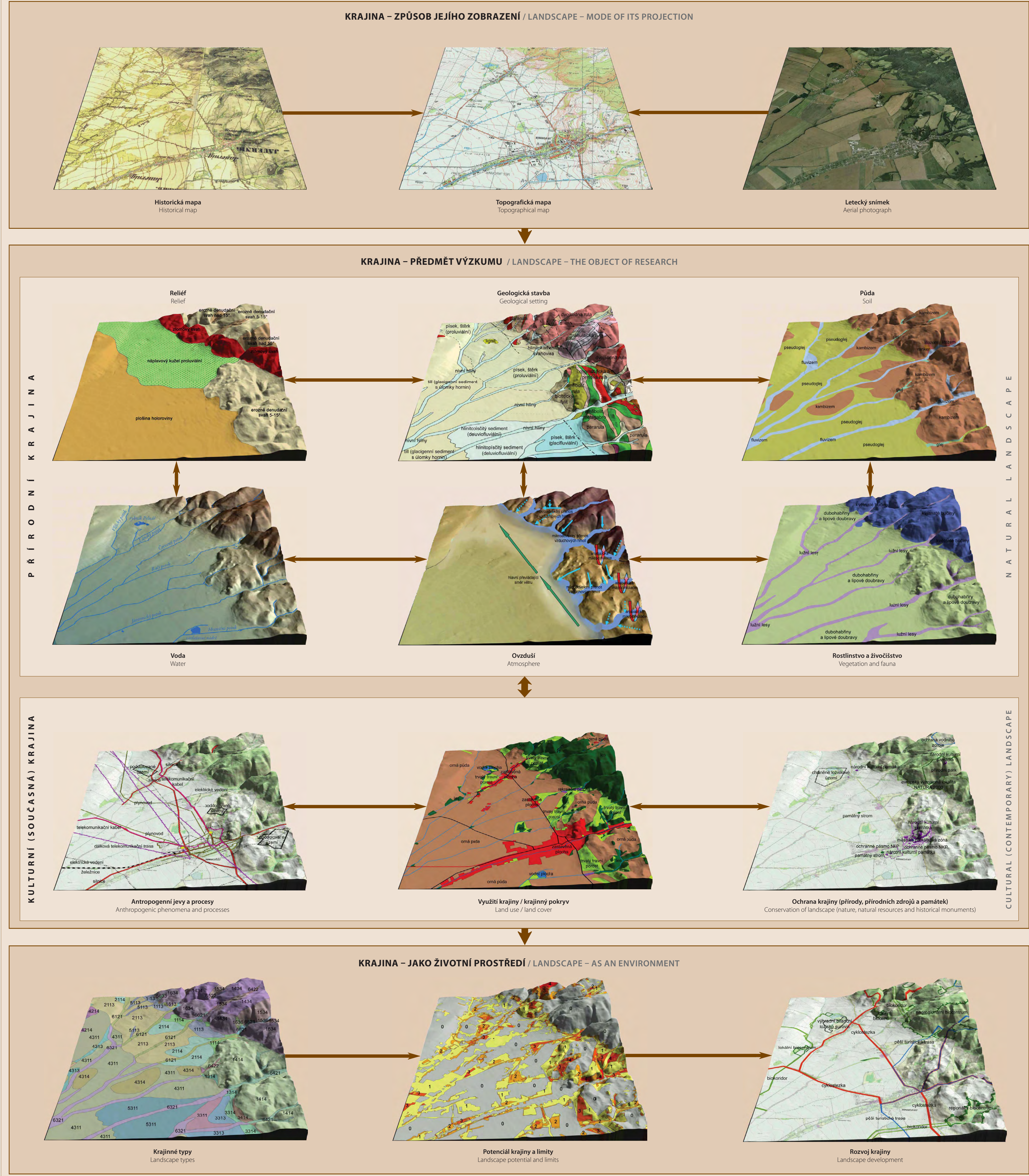

19 Lesní krajina pahorkatin (Hořácký údolí)
Forest landscape of hilly lands (slopes of the Dyje River valley, Znojemská pahorkatina Hilly Land)
Foto / Photo: Petr Lázarek

20 Zemědělská krajina sníženin (Hořácký úval)
Agricultural landscape of depressions (Hořácký úval and surroundings, Vyškovská brána Gate)
Foto / Photo: Jan Vondra

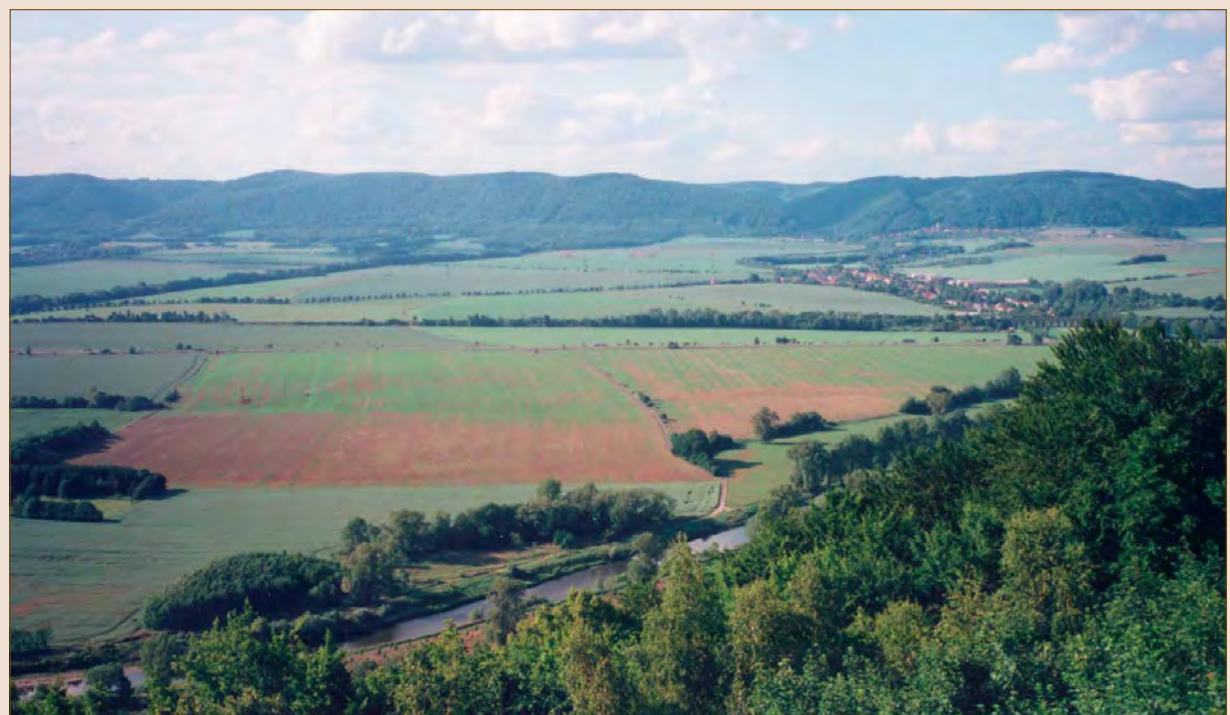
KRAJINA / LANDSCAPE
Peter Mackovčín, Marek Havlíček, Tatiana Hrnčiarová

KRAJINA JAKO SCENÉRIE

LANDSCAPE AS A SCENERY

Jaromír Kolejka

Pozemní fotografie krajiny v plném barevném rozlišení (plochy povrch Moravské brány prochází do okrajového zlomového svahu Nizkého Jeseníku)

Digitálně upravená fotografie krajiny

Striktní vědecká dokumentace krajiny pracuje s dvojí a třírozměrnými modely, neboli krajinnými mapami představujícími „pohled shora“ na horizontální průmět krajiny. Ú krajinnými profily dokladují mentální pohled „zbohu“ na vertikální řez krajinou, případně blokdiagramy, které kombinují výhody krajinné mapy a krajinného profilu do statické třírozměrné představy o segmentu dané krajiny. Poněkud stranou exaktního zájmu stojí nekonformní „pohledy na krajinu“, jež lze shrnout pod pojem „scenérie“. Obecně mluvíme pak „scenérie“ označuje emoci vnímání krajinného prostoru z místa a příznivého výhledu. V odborném pojetí pojem o průmět onoho „výhledu“ na krajinu do roviny kolmé na linii spojující znak pozorovatele, či snímací technologie (fotopapar, videokamera) s jed. notivním body pozorované krajiny postavené mezi krajinou a pozorovatelem.

Odbornou informační hodnotu nabývá zachycený výhled terpe příslušnou interpretací. Krajinná interpretovaná scénérie užívá-li poskytuje prostorové prezentovanou informaci o území. Výhled z hradi Helfštyna do krajiny Moravské brány a na protější zlomový okraj Nizkého Jeseníku reprezentované vizuální interpretací nastimávaného obrazu krajiny. Bez emotivních vlivů bez plochy obrazu „roditi“ na krajinné jednotky projevují se v pohledu zejména tvary reliéfu a způsobu využití krajiny. Člověk krajinu využívá selektivně, intenzivně využívání přizpůsobuje jejím vlastnostem, pokud je čilevědomí nemění, takže výsledný obraz do značné míry indikuje vlastnosti „přírodní krajiny“.

Striktní vědecká dokumentace krajiny pracuje s dvojí a třírozměrnými modely, neboli krajinnými mapami představujícími „pohled shora“ na horizontální průmět krajiny. Ú krajinnými profily dokladují mentální pohled „zbohu“ na vertikální řez krajinou, případně blokdiagramy, které kombinují výhody krajinné mapy a krajinného profilu do statické třírozměrné představy o segmentu dané krajiny. Poněkud stranou exaktního zájmu stojí nekonformní „pohledy na krajinu“, jež lze shrnout pod pojem „scenérie“. Obecně mluvíme pak „scenérie“ označuje emoci vnímání krajinného prostoru z místa a příznivého výhledu. V odborném pojetí pojem o průmět onoho „výhledu“ na krajinu do roviny kolmé na linii spojující znak pozorovatele, či snímací technologie (fotopapar, videokamera) s jed. notivním body pozorované krajiny postavené mezi krajinou a pozorovatelem.

Striktní vědecká dokumentace krajiny pracuje s dvojí a třírozměrnými modely, neboli krajinnými mapami představujícími „pohled shora“ na horizontální průmět krajiny. Ú krajinnými profily dokladují mentální pohled „zbohu“ na vertikální řez krajinou, případně blokdiagramy, které kombinují výhody krajinné mapy a krajinného profilu do statické třírozměrné představy o segmentu dané krajiny. Poněkud stranou exaktního zájmu stojí nekonformní „pohledy na krajinu“, jež lze shrnout pod pojem „scenérie“. Obecně mluvíme pak „scenérie“ označuje emoci vnímání krajinného prostoru z místa a příznivého výhledu. V odborném pojetí pojem o průmět onoho „výhledu“ na krajinu do roviny kolmé na linii spojující znak pozorovatele, či snímací technologie (fotopapar, videokamera) s jed. notivním body pozorované krajiny postavené mezi krajinou a pozorovatelem.

Striktní vědecká dokumentace krajiny pracuje s dvojí a třírozměrnými modely, neboli krajinnými mapami představujícími „pohled shora“ na horizontální průmět krajiny. Ú krajinnými profily dokladují mentální pohled „zbohu“ na vertikální řez krajinou, případně blokdiagramy, které kombinují výhody krajinné mapy a krajinného profilu do statické třírozměrné představy o segmentu dané krajiny. Poněkud stranou exaktního zájmu stojí nekonformní „pohledy na krajinu“, jež lze shrnout pod pojem „scenérie“. Obecně mluvíme pak „scenérie“ označuje emoci vnímání krajinného prostoru z místa a příznivého výhledu. V odborném pojetí pojem o průmět onoho „výhledu“ na krajinu do roviny kolmé na linii spojující znak pozorovatele, či snímací technologie (fotopapar, videokamera) s jed. notivním body pozorované krajiny postavené mezi krajinou a pozorovatelem.

Striktní vědecká dokumentace krajiny pracuje s dvojí a třírozměrnými modely, neboli krajinnými mapami představujícími „pohled shora“ na horizontální průmět krajiny. Ú krajinnými profily dokladují mentální pohled „zbohu“ na vertikální řez krajinou, případně blokdiagramy, které kombinují výhody krajinné mapy a krajinného profilu do statické třírozměrné představy o segmentu dané krajiny. Poněkud stranou exaktního zájmu stojí nekonformní „pohledy na krajinu“, jež lze shrnout pod pojem „scenérie“. Obecně mluvíme pak „scenérie“ označuje emoci vnímání krajinného prostoru z místa a příznivého výhledu. V odborném pojetí pojem o průmět onoho „výhledu“ na krajinu do roviny kolmé na linii spojující znak pozorovatele, či snímací technologie (fotopapar, videokamera) s jed. notivním body pozorované krajiny postavené mezi krajinou a pozorovatelem.

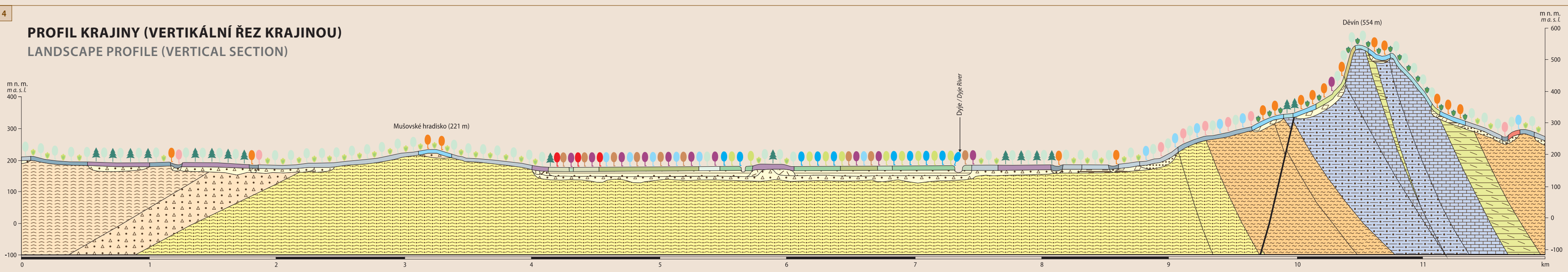
KRAJINA JAKO KOMPLEX

LANDSCAPE AS A COMPLEX

Jaromír Kolejka

PROFIL KRAJINY (VERTIKÁLNÍ ŘEZ KRAJINOU)

LANDSCAPE PROFILE (VERTICAL SECTION)

Geologická stavba
Geological setting

Biota (potenciální vegetace)
Natural landscape components

Reliéf
Relief

Klima a vegetační stupně
Climate and vegetation tiers (structural vegetation zones)

Voda (vlahové poměry)
Water (humidity conditions)

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

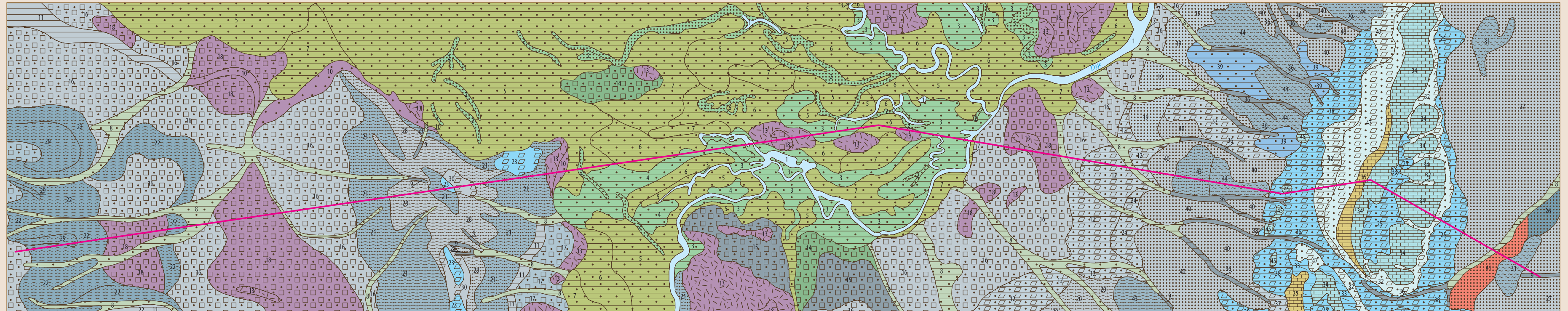
Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

KRAJINA NA MAPĚ (PRŮMĚT KRAJINY DO MAPY)

LANDSCAPE IN THE MAP (HORIZONTAL PROJECTION)

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

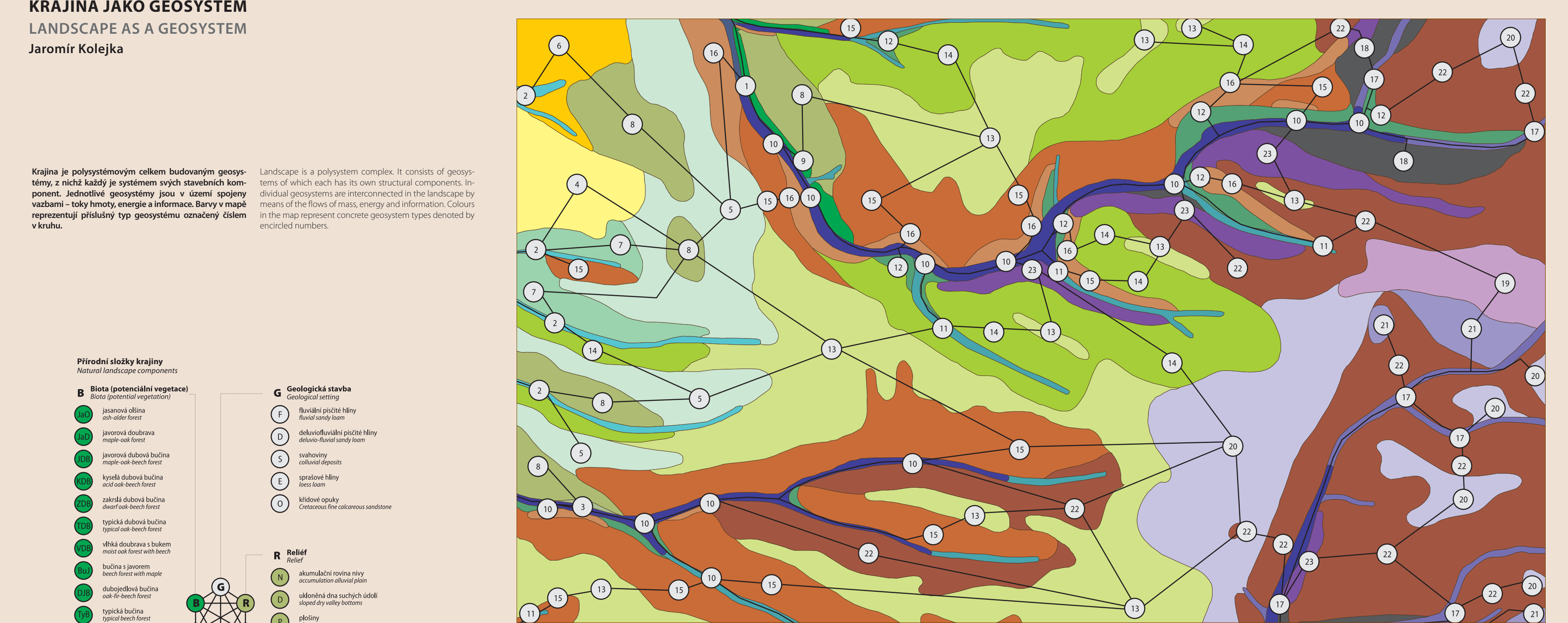
Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

KRAJINA JAKO GEOSYSTÉM

LANDSCAPE AS A GEOSYSTEM

Jaromír Kolejka

Biota (potenciální vegetace)
Natural landscape components

Geologická stavba
Geological setting

Reliéf
Relief

Klima a vegetační stupně
Climate and vegetation tiers (structural vegetation zones)

Voda (vlahové poměry)
Water (humidity conditions)

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

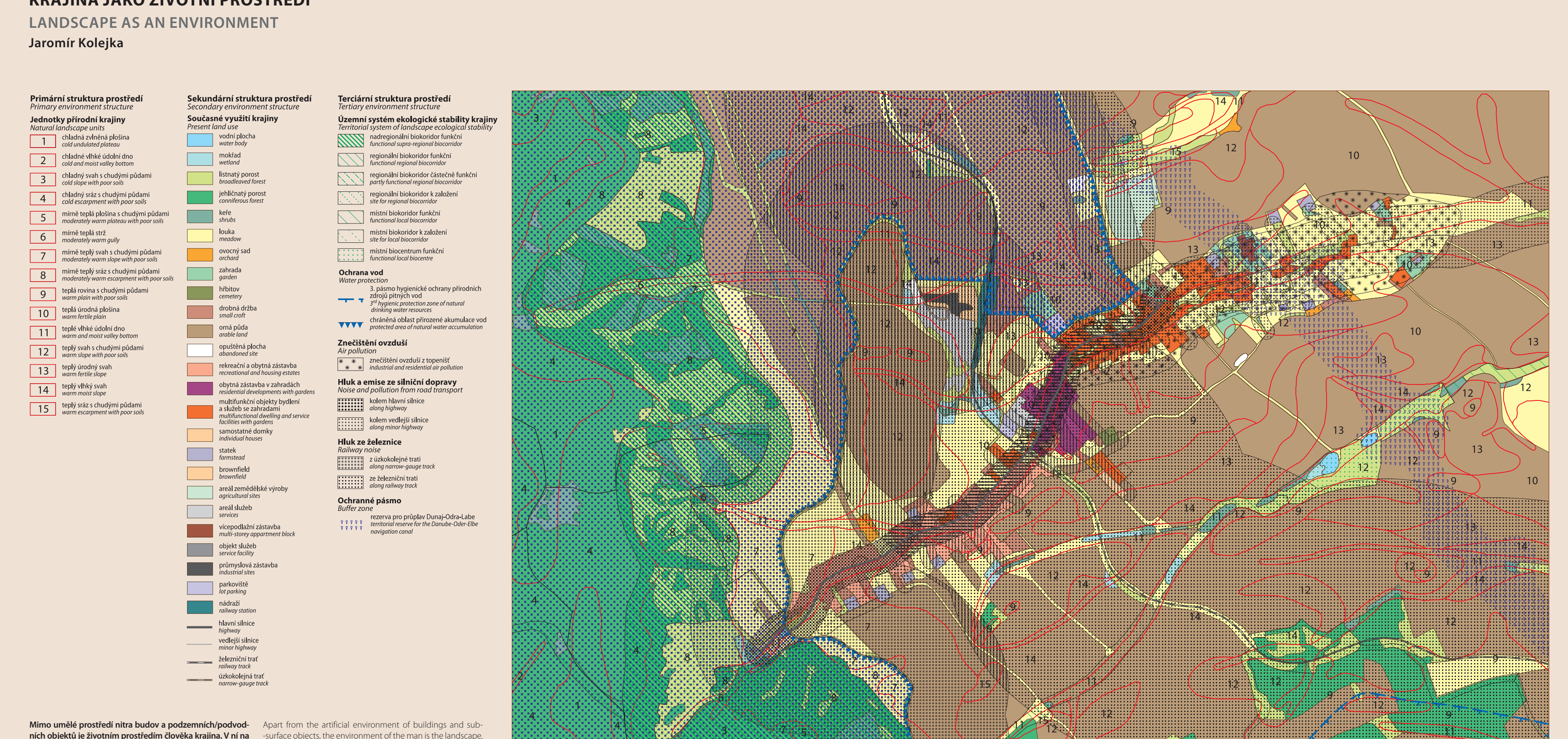
Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

KRAJINA JAKO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

LANDSCAPE AS AN ENVIRONMENT

Jaromír Kolejka

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

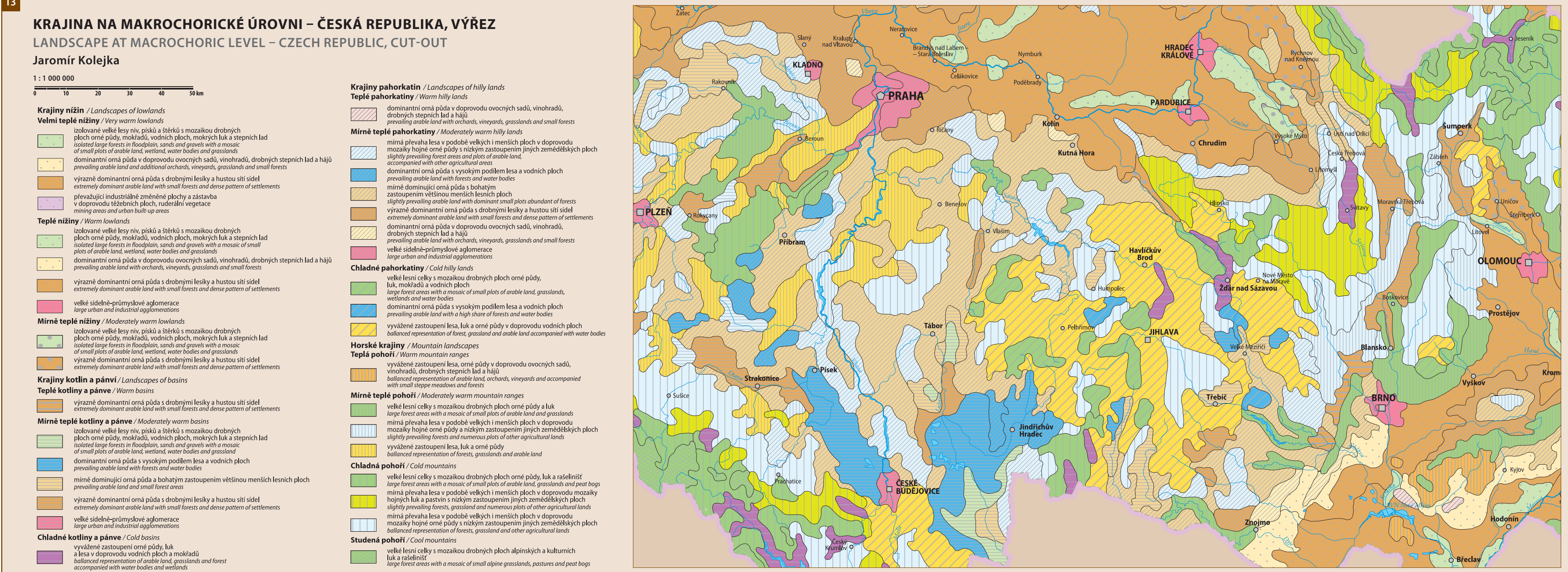
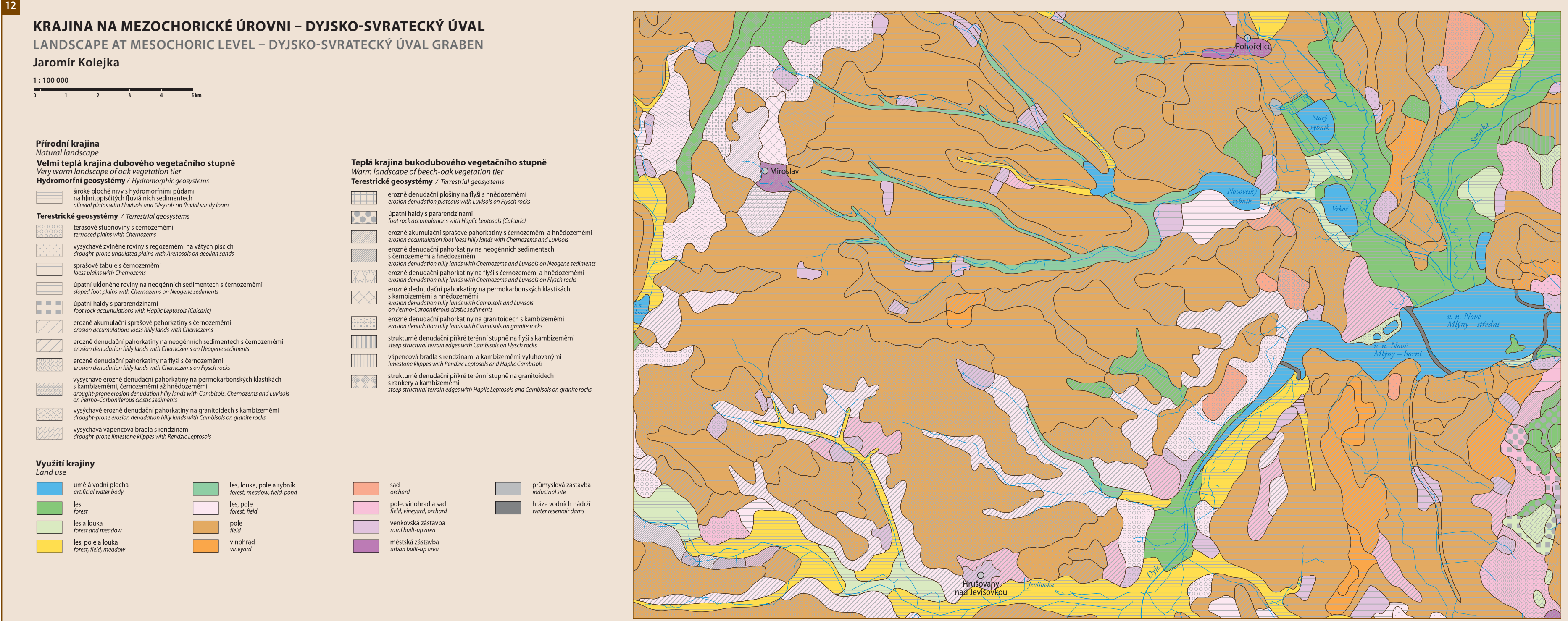
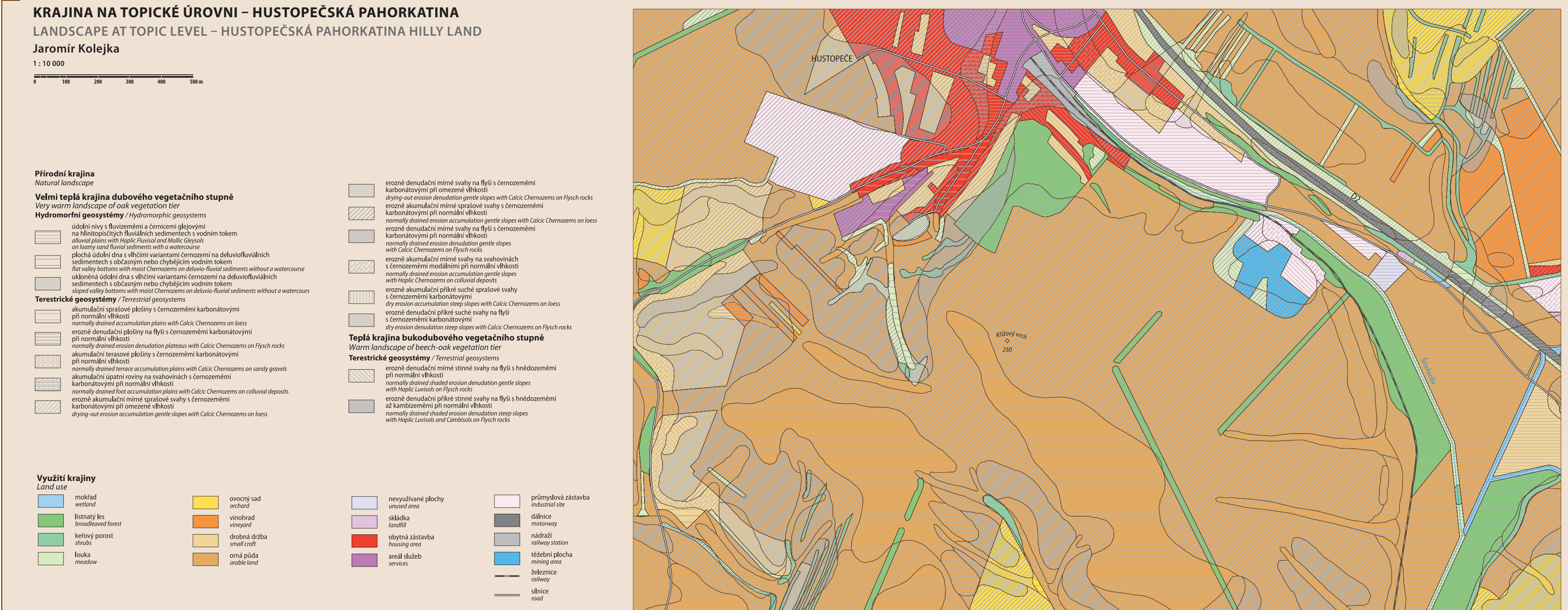
Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých akumulčních rovin
Natural landscape complexes of very warm accumulation plains

Přírodní krajinné komplexy velmi teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of very warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy teplých denudačních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm denudation slopes

Přírodní krajinné komplexy mírně teplých akumulčních svahů
Natural landscape complexes of moderate warm accumulation slopes

STARÉ MAPY ČECH, MORAVY A SLEZSKA
EARLY MAPS OF BOHEMIA, MORAVIA AND SILESIA

Ladislav Plánka, Vít Voženílek

Na starých mapách se prvky krajiny vykreslovaly často schematicky nebo byly chybně umístované, zachycovaly i nesprávné údaje. Přesto jsou důležitým zdrojem informací o proměných krajiny v místě i čase. Na základě jejich studia je možné rekonstruovat vývoj krajiny a studovat její zvláštnosti. Vypovídá hodnota těchto map je poplatná nejenom dobé jejich vzniku, ale také současném účelu, pro který jsou informace z tehdejších mapových děl odvozovány.

Za nejstarší samostatnou mapu Čech se označuje mapa od mladoboleslavského lékaře Mikuláše Klauďyána (Nicolaus Claudianus, 1477–1522) vytištěná v roce 1518 z dřevotisku v Norimberku. Je vzácnou památkou i v kontextu evropské kartografie, protože Čechy se díky ní staly jednou z prvních evropských zemí s vlastním mapovým obrazem. V horní části tisku jsou heraldicky znázorněny tehdejší společensko-správní poměry, na obrázcích pak způsob života tehdejší společnosti a alegoricky i neuvozané poměry v Českých věstních časopisných přepadech. Teprve v menší dolní části je vlastní mapa orientovaná k jihu. Z krajinných prvků jsou v ní zakresleny hory, lesy, řeky, sídla a naznačené zemské stezky (tečkami). Lesy v pohraničí jsou znázorněny kresbou mohutných listnatých stromů. Popsaný jsou pouze Krkonoše (Krkonoš), Z řek jsou zakresleny a česky popsány Gizeřa, Labe, Ohře, Sazava, Vltava a Morlice, nepopsány jsou Berounka, Lužnice a Otava. Mapa obsahuje zákras královských a poddanských měst podle jejich náboženských příslušností, hrady a zámky, tvrze a kláštery. Z hlediska studia krajiny je tato na tehdejší dobu podrobná mapa důležitým dokladem tehdy ještě ne tak rozvinutého rybníkářství v Čechách. Jediný známý exemplář této mapy je uložen ve Státním oblastním archívu v Litoměřicích, biskupské knihovně, bez signatury.

Nejstarší známá samostatná mapa Moravy s názvem *Marchionatus Moraviae. Das Marggraffthumb Mahren* je dílo vídeňského lékaře, matematika a astronoma Pavla Fabricia (Paulus Fabricius, 1519–1589) z roku 1569. Byla vytištěna ze 6 měděných desek ve Vídni. Na mapě je znázorněno území Moravy i s částí Rakouska na sever od Dunaje (včetně Vídně). Měřítko mapy je přibližně 1 : 288 000, v mapovém rámu je vyznačena zeměpisná síť. Mapa obsahuje hrázna a panská sídla, města se zámekem, tvrze, zámky, kláštery a vsi. V obsahu mapy jsou dále zakresleny horstva kopcovým způsobem, řeky a lesy. Náplň mapy není ve všech částech mapového pole rovnoměrná. V zákrasu polohopisu je řada chyb a nepřesností. Po vydání této mapy byly Fabriciovi odcizeny jeho tiskové desky, a proto vypracoval mapu novou, o něco menší, která vyšla v roce 1575. Po ztrátě tiskových forem se šířila kopírováním z atlasu *Theatrum orbis Terrarum* (Divadlo světa) sestaveného a vydaného Abrahamem Orteliem v roce 1573.

První známou mapou Slezska je jednoduchá mapa neznámého autora v Kosmografii Sebastiana Münstera z roku 1544. Nejznámější starou mapou Slezska, kreslenou podle vlastních zkušeností, je mapa Martina Helwiga (1516–1574), vydaná v roce 1561 v Nise. Jeho dílo bylo vytištěno z dřevotisku, který je sestaven z 12 částí, ale jen čtyři z nich tvoří vlastní mapu. Tisk je proveden na pergamenu. Mapa má jižní orientaci, zakreslenou zeměpisnou síť a měřítko přibližně 1 : 560 000. Výběr sídel je neystematický, popis je v němčině. Osou mapy je horní tok řeky Odry. Autor se snažil vystihnout i výškové poměry. V horní části zhlívil vyniká kůň Sněžky (Rakousko) a na jejím opatí obrázek ducha hor *Krakonoše* jako obra *Ribenczala*. Lesy vypačili v nížinách, nikoli v horách. Za zvláštnost je, z dnešního pohledu, považován zákras oblasti přelévající chmele u Hlívce; v legendě však příslušný znak není uveden. V roce 1564 byla mapa doplněná i spisem vysvětlivek a rejstříkem *Erklärung der schlesischen Mappen*. Bylo zjištěno 14 vydání této mapy.

Mapa Království českého *Regni Bohemiae nova et exacta descriptio* od pražského měšťana Pavla Aretina (Paulus Aretinus, 1570?–1640) z Ehrenfeldu vyšla s jeho jménem poprvé v roce 1619. Měřítko mapy je přibližně 1 : 504 000. Mapa podrobně rozlišuje sídla a obsahuje rejstřík 1 157 míst seřazených abecedně se soulaďnicemi v českých mlích. Obraz krajiny je vcelku podrobně zachycen horopisem a zákrasem lesních porostů, vodních toků a ploch četných rybníků na Treboňsku. Říční síť je vykreslena poměrně objektivně, ale lokálně s velkými chybami. Komunikace chybí. Zobrazena je pouze Zlatá stezka (*Goldenen Steig, Via aurea*) vedoucí z bavorského Furholzu (Freyungu) do Prachatic a Nová stezka (*Der neue Weg*) z Furholzu přes Dolní Vltavici a Horní Planou do Českého Krumlova. Mapa obsahuje poprvé v historii české kartografie hranice tehdejších 15 krajů. V legendě i v obsahu mapy dále autor zakresluje doly na zlato, stříbro, cínové a železné rudy, lázně a sklárny.

Mapa Moravy od Jana Amose Komenského (J. A. Comenius, 1592–1670) byla poprvé vytištěna v Amsterdamu zřejmě již v roce 1624. Originál mapy není znám, a tak se znalosti o ní opírají především o kopii, kterou potídl Claes Janszoon Vischer (Piscator, 1587–1637) v roce 1627. Tato nejznámější verze Komenského mapy Moravy s názvem *Moraviae nova et post omnes priores accuratissima delineatio. auctore J. A. Comenio* má měřítko přibližně 1 : 500 000. Na mapě jsou zaznamenána česká, moravská, slezská i slovenská sídla v 7 kategoriích, dále řeky, lesy, průmysly, mosty, vinice, léčivé prameny a lázně, sklárny, doly na zlato, stříbro a železnou rudu. Mapa je typická svými vedutami čtyř moravských měst (Polná, Olomouc, Brno, Znojmo). Komenského mapa znamená velmi podstatné zdokonalení mapového obrazu Moravy, a to nejen ve správnějším podání mistopisu a názvosloví, ale i v upřesnění její podoby prodloužením obrysů ve směru západ–východ. Postupně vyšla v mnoha verzích z různých tiskových forem.

Ke starým mapám našich zemí náleží mapa Čech Johanna Crigingera (1521–1571) *Bohemiae regni chorographica descriptio* z roku 1568, Vogtova mapa Čech (*Nova totius Regni Bohemiae tabula...*) z roku 1568, Vischerova podrobná mapa Moravy (1692) a Scultetovy mapy Slezska a slezských knížectví (první polovina 17. století). Tato a řada dalších mapových děl jsou známa i z nizozemských atlasů, zejména z dílen Abrahamu Ortelia a Gerharda Mercatora a jejich následovníků.

Landscape elements were often drawn schematically or were displaced on the old maps; the maps conserved incorrect data too. Despite this, these are important sources for information about spatial and temporal landscape transformation. It is possible to infer types of land use and the landscape's particularities on the basis of their study. The informative value of these maps is not only a product of the time of their origin but also serves the current purpose for which the data from the historical map works are derived.

The oldest separate map of Bohemia is the map created by Mikuláš Klauďyán (Nicolaus Claudianus, 1477–1522), a doctor from Mladá Boleslav, and printed in 1518 from a woodcut in Nürnberg. It is a rare historical monument also in the context of European cartography because by virtue of this map, Bohemia became one of the first European countries with own map image. In the upper section of the print, there are heraldic symbols of the then social and administrative system. Individual pictures depict the style of living of the then society and allegory of the unstable situation in Bohemia, which suffered from frequent armed robberies. Only in the smaller lower section to the south is the map oriented to the south. The map contains such landscape elements as mountains, forests, rivers, settlements and marked paths (marked by dots). Borderland forests are represented by the drawing of sizeable broadleaved trees. Only the Krkonoše Mts (*Krkonoš*) are labelled. Rivers plotted in the map and described in Czech are Gizeřa, Labe, Ohře, Sazava, Vltava and Morlice, undescribed remain Berounka, Lužnice and Otava. The map contains a plot of royal and liege towns according to their religious affiliation, castles, chateaux, strongholds and monasteries. In respect of landscape study, this map is an important and detailed historical document of not yet quite developed fishpond management in Bohemia. The only known copy of this map is stored in the Regional State Archives in Litoměřice and in the episcopal library, and lacks a call number.

The oldest known single map of Moravia titled *Marchionatus Moraviae. Das Marggraffthumb Mahren* is a work of the Vienna apothecary, mathematician and astronomer Paulus Fabricius (1519–1589) from 1569. It was printed from 6 copper plates in Vienna. The territory of Moravia including parts of Austria north of the Danube (including Vienna) is depicted on the map. The map scale is approximately 1 : 288,000, geograic coordinates are labelled on the map frame. The map includes walled and noble towns, towns with castles, fortresses, castles, monasteries and villages. The map further depicts mountain chains drawn as hills, as well as rivers and forests. The map's contents are not uniform on all parts of the map. There are several mistakes and inaccuracies in the planimetric component of the map. As his printing plates were stolen from him after the publication of this map, he created a new map, which was somewhat smaller and was published in 1575. After the engravings were lost the map was spread by copying it from the atlas *Theatrum orbis Terrarum* (Theater of the World) compiled and published by A. Ortelius in 1572.

The first known map of Silesia is a simple map by an unknown author in Sebastian Münster's *Cosmographia* from 1544. The most famous old map of Silesia, drawn based on firsthand experience, is the map by Martin Helwig (1516–1574), published in 1561 in Nisa. His work was printed from a woodcut, which comprises 12 parts, but only four of them make up the actual map. The print is on parchment. The map is oriented to the south, has geographical coordinates and its scale is approximately 1 : 560,000. The selection of settlements is unsystematic, the lettering is in German. The axis of the map is the headwaters of the Odra. The author attempted to convey elevation as well in the orography; however the cone of Sněžka (*Ribencz*) sticks out too much and at its foot there is an illustration of the ghost of the mountains, *Krakonoš*, as giant *Ribenczal*. He depicted forests only in the lowlands, not in the mountains. From today's point of view, the drawing of a growng area near Hlívce is considered to be a peculiarity; however, there is no such symbol in the legend. In 1564, the map was added a booklet of legends and an index titled *Erklärung der schlesischen Mappen*. This map was published 14 times.

The map of the Kingdom of Bohemia *Regni Bohemiae nova et exacta descriptio* by the Prague burgher Pavel Aretinus (Paulus Aretinus, 1570?–1640) of Ehrenfeld was first published with his name in 1619. The map scale is approximately 1 : 504,000. The map distinguishes settlements in detail and contains an alphabetical register of 1,157 places with coordinates given in Czech miles. The landscape image is as a whole depicted in details by orography and by plotted forest stands, watercourses and numerous fishponds in the Treboň area. The river network is depicted relatively objectively, but locally there are big errors. Communications are missing. Only the Gold Trail (*Goldenen Steig, Via aurea*) leading from Furholz (Freyung) in Savana to Prachatic, and the New Trail (*Der neue Weg*) from Furholz through Dolní Vltavice and Horní Planá to Český Krumlov are depicted. The map includes a first in the history of Czech cartography: the borders of the 15 regions of the time. In the legend as well as the map's contents, the author also depicts gold, silver, tin and iron ore mines, spas and glassworks.

Jan Amos Komenský's (J. A. Comenius, 1592–1670) map of Moravia was first printed in Amsterdam apparently in 1624. There is no known original, and thus knowledge of the map comes mostly from the copy made by Claes Janszoon Vischer (Piscator, 1587–1637) in 1627. This most well known version of Komenský's map is called *Moraviae nova et post omnes priores accuratissima delineatio. Auctore J. A. Comenio* scale is approximately 1 : 500,000. Seven categories of Moravia and Silesia are recorded on the map: settlements, rivers, forests, passes, bridges, vineyards, curative springs and spas, glassworks, gold, silver and iron ore mines. The map is distinctive for its vedutas of four Moravian cities (Polná, Olomouc, Brno, Znojmo). Komenský's map represents a very significant perfection in the mapping of Moravia, not only for its correct topography and terminology, but also for rectifying its appearance by extending the contours west to east. Over time, it was published in many versions from various engravings.

Old maps of our lands include the map of Bohemia by Johann Criginger (1521–1571) *Bohemiae regni chorographica descriptio* (1568), Vogt's map of Bohemia (*Nova totius Regni Bohemiae tabula...*) in 1712, Vischer's detailed map of Moravia (1692) and Scultet's maps of Silesia and Silesian principalities (first half of the 17th century). These map works are well known also from Dutch atlases, namely from the workshops of Abraham Ortelius and Gerhard Mercator and their disciples.

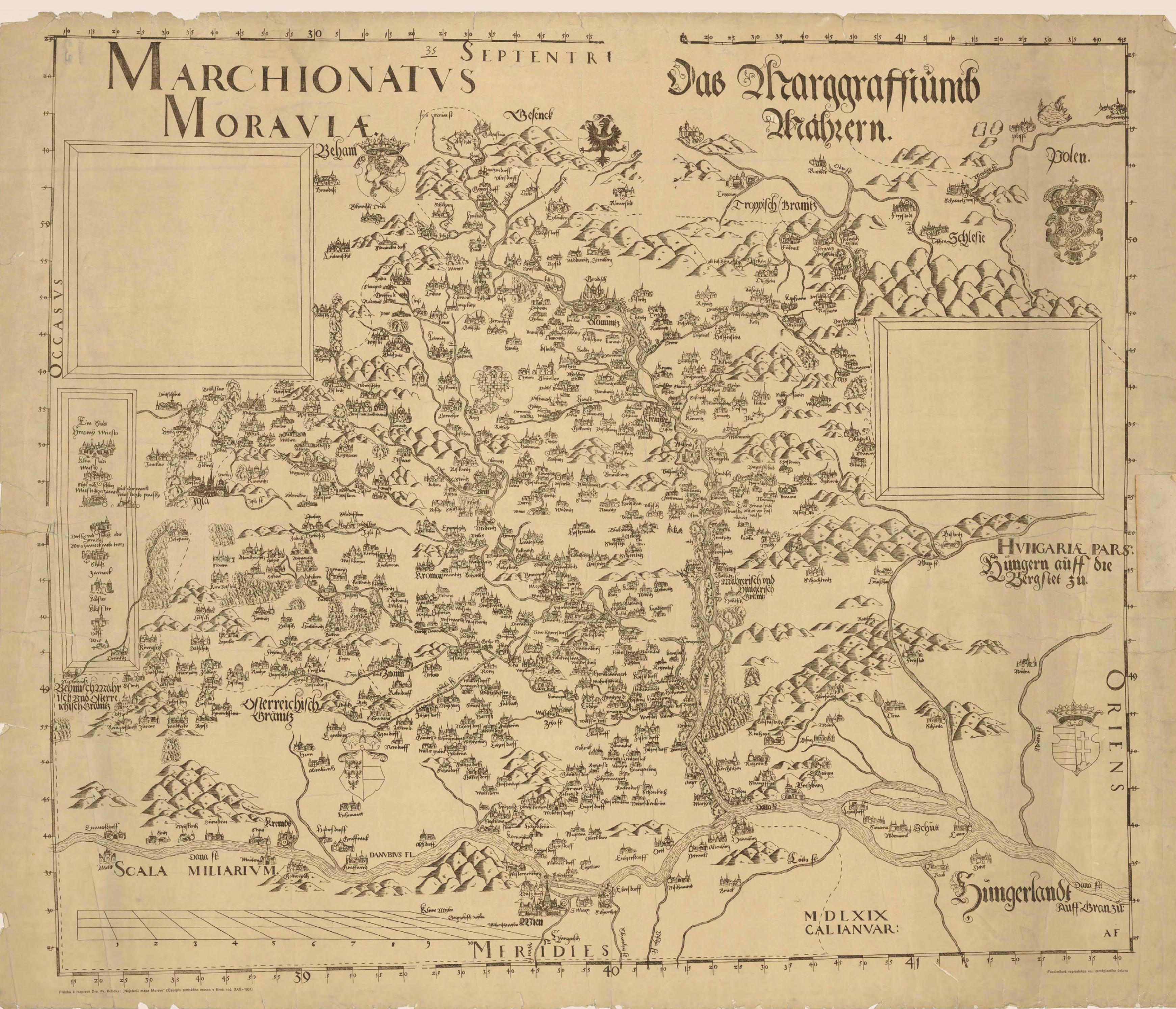
KLADYÁNNOVA MAPA ČECH (1518)
KLAUDYAN'S MAP OF BOHEMIA (1518)

Kladýánova mapa Čech má rozměry 1 260 x 640 mm a měřítko je přibližně 1 : 685 000. Kladýán's map of Bohemia is sized 1 260 x 640 mm, its scale is approximately 1 : 685 000.

Zdroj / Source: Státní oblastní archiv, Litoměřice.

FABRICIOVA MAPA MORAVY (1569)
FABRICIUS'S MAP OF MORAVIA (1569)

Zdroj / Source: Moravský zemský archiv, Brno (fond D 22, signatura 131).

FABRICIOVA MAPA MORAVY (1575)
FABRICIUS'S MAP OF MORAVIA (1575)

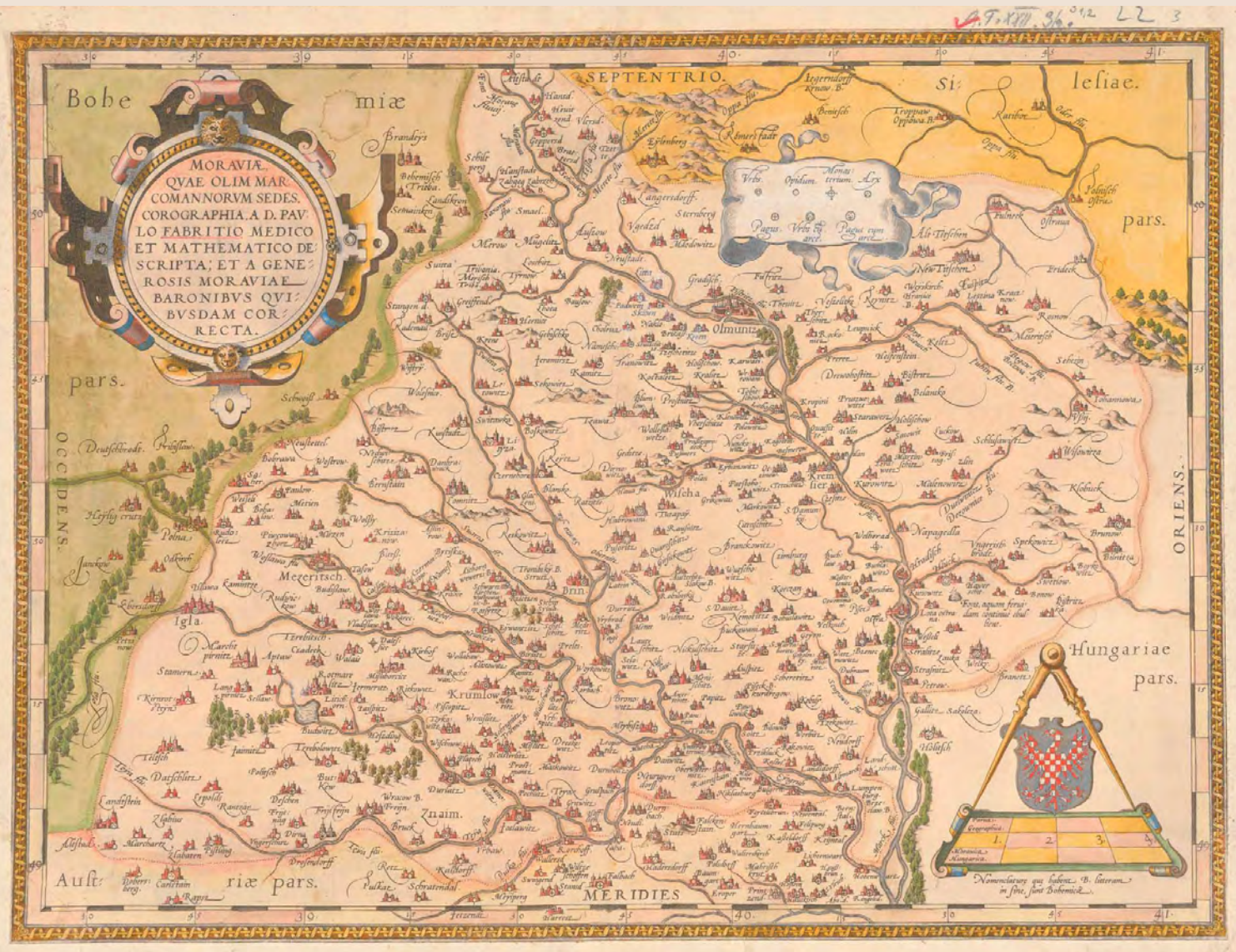

Fabriciova mapa Moravy má rozměry 485 x 402 mm a je v měřítku 1 : 370 000.

Fabricius's map of Moravia is sized 485 x 402 mm and is in scale of 1 : 370,000.

Zdroj / Source: Faksimile, Moravský zemský archiv, Brno, fond D 22, signatura 115.

ORTELIOVA KOPIE FABRICIOVY MAPY MORAVY (1630)
ORTELIUS'S COPY OF FABRICIUS'S MAP OF MORAVIA (1630)

Fabriciova mapa Moravy byla zařazena v roce 1573 do atlasu Abrahamu Ortelia. Má rozměry 350 x 465 mm a je v měřítku 1 : 455 000. Tisk z roku 1630.

Fabricius's map of Moravia was included into Abraham Ortelius' Atlas in 1573. It is in scale of 1 : 455,000 and is sized 350 x 465 mm. The print from 1630.

Zdroj / Source: Moravská zemská knihovna, Brno.

19
HELWIGOVA MAPA SLEZSKA (1561)
HELWIG'S MAP OF SILESIA (1561)

Helwigova mapa Slezska v 6. vydání z roku 1685. Bez titulku, kartouč věnovaná radě města Vratislavi. Původní mapa z roku 1561 je dodnes zachována v Karlsruhe v Německu. Mapa je orientována k jihu a má velikost 669 x 816 mm.

Helwig's map of Silesia in the 6th edition from 1685. Without a title, cartouche presented to the town council of Wrocław. The original map from 1561 has been preserved until today in Karlsruhe, Germany. The map is oriented to the south and is sized 669 x 816 mm.

Zdroj / Source: Historický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., Praha.

20
CRIGINGEROVA MAPA ČECH (1568)
CRIGINGER'S MAP OF BOHEMIA (1568)

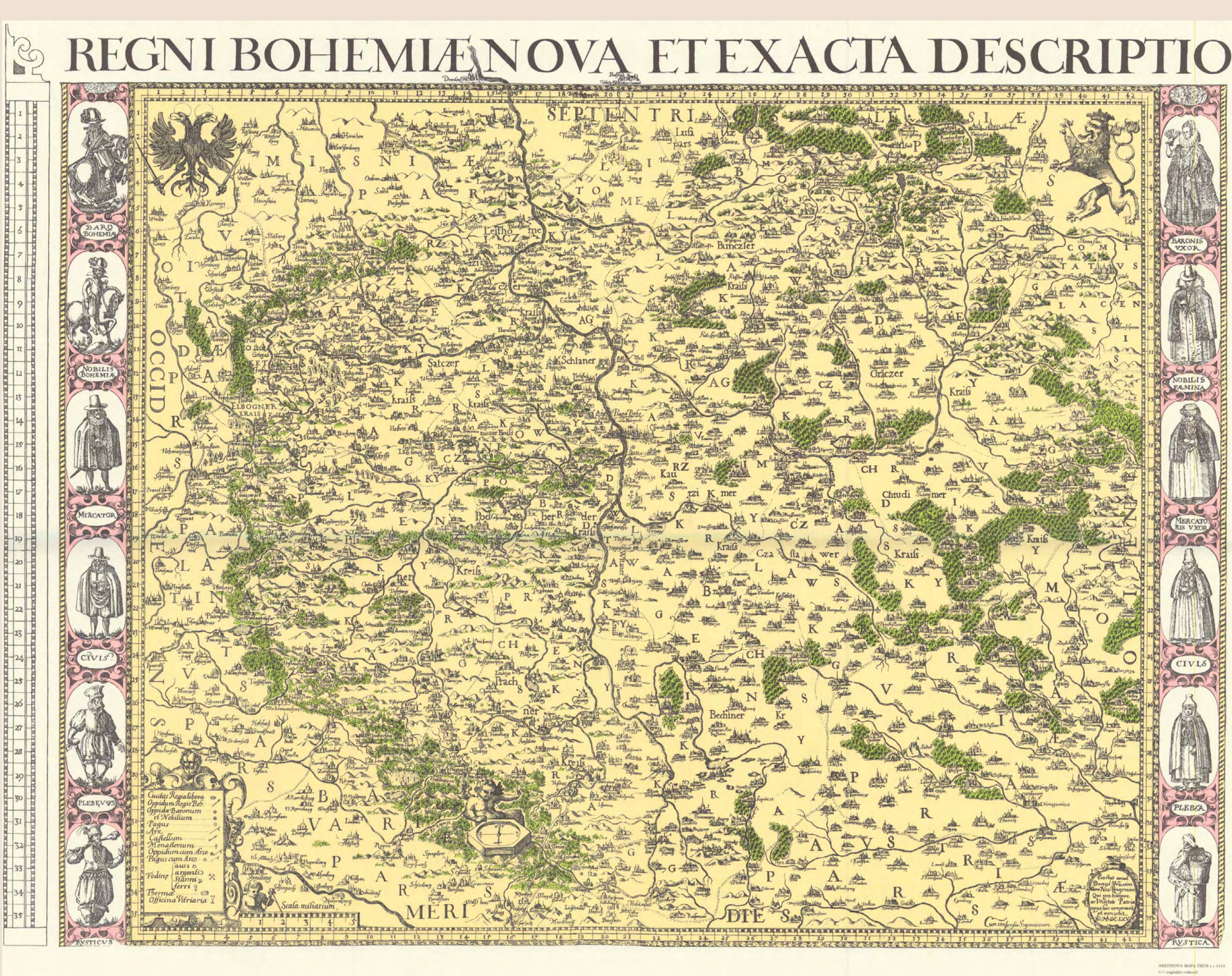

Druhá nejstarší známá mapa Čech, kterou vytvořil Johann Criginger (1521–1571) zobrazuje ve velkém oválu kromě Čech také přilehlé části Bavorska, Saska, Lucie a Slezska. Hladisko a dotkla se i Moravy. Mapa má rozměr 340 x 510 mm a její měřítko, zjištěné výpočtem, je 1 : 683 500. Je zdobena znaky Čech, Moravy, Slezska, Dolní a Horní Lucie, také portrétem císaře Rudolfa II.

The second oldest known map of Bohemia created by Johann Criginger (1521–1571) depicts in a large oval in addition to Bohemia also adjacent parts of Bavaria, Saxony, Lusatia and Silesia. Kłodzko and includes some Moravian territories, too. The map is sized 340 x 510 mm and its scale was calculated to be 1 : 683,500. It is embellished with the emblems of Bohemia, Moravia, Silesia, Lower and Upper Lusatia and with a portrait of Emperor Rudolph II.

Zdroj / Source: Ústřední archiv zeměměřičství a katastru, Praha.

21
ARETINOVA MAPA ČECH (1619)
ARETIN'S MAP OF BOHEMIA (1619)

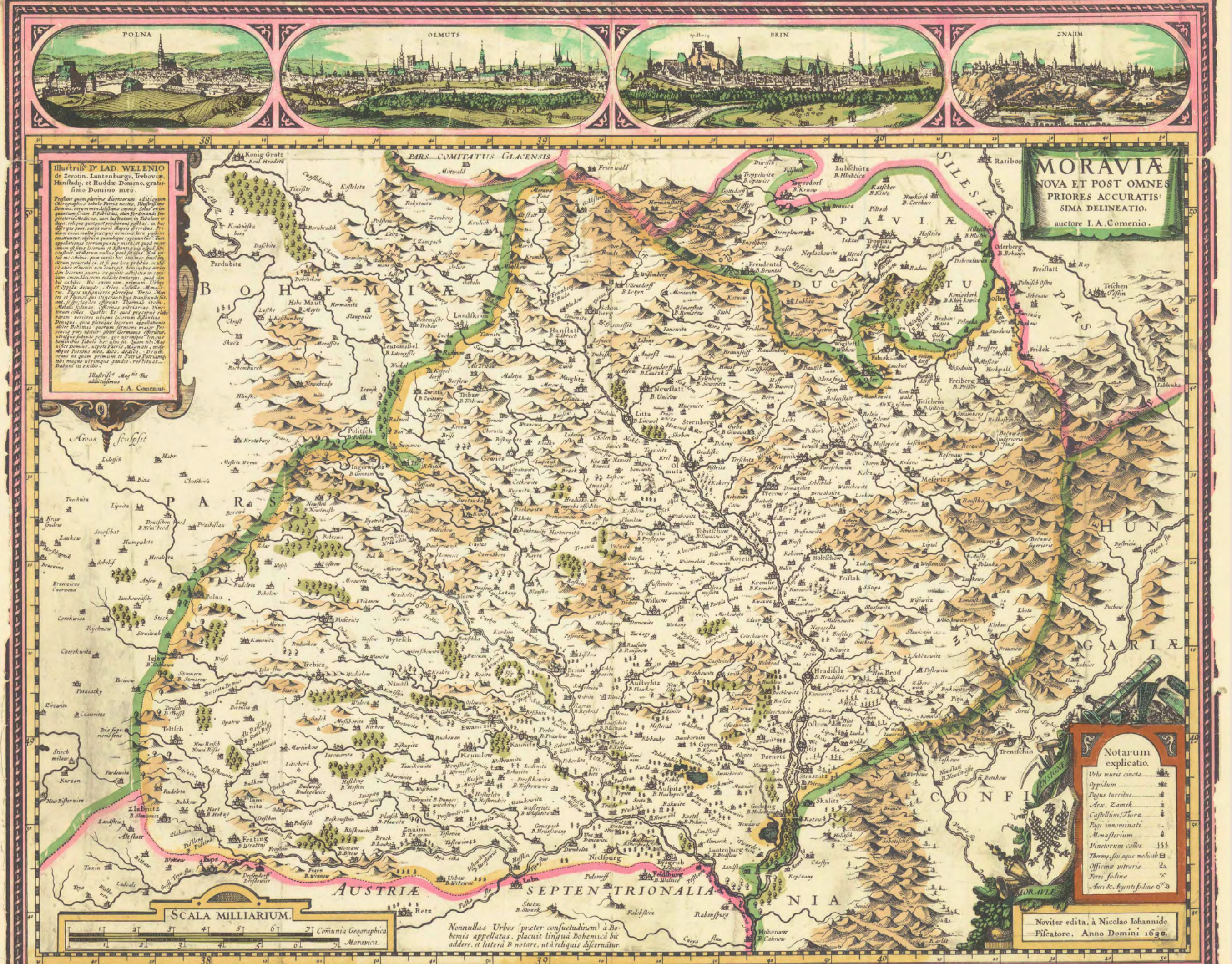

Aretinova mapa Čech z roku 1619 byla vydána v měřítku přibližně 1 : 504 000, rozměr 574 x 766 mm. Obsahuje poprvé krajské hranice a zářez dvou zemských cest. Třetí vydání mapy zdobí po obou stranách listu vyobrazení mužů a žen z různých vrstev společnosti v dobových oděvech. Vydáno v roce 1665.

Aretin's map of Bohemia from 1619 was issued on a scale of about 1 : 504,000 size 574 x 766 mm for the first time including regional borders and plot of two landways. The third map edition is on sides decorated with illustrations of males and females from different society circles in historical clothes. Published in 1665.

Zdroj / Source: vojenský geografický a hydrometeorologický úřad, Dobruška (faksimile).

22
KOMENSKÉHO MAPA MORAVY (1630)
COMENIUS'S MAP OF MORAVIA (1630)

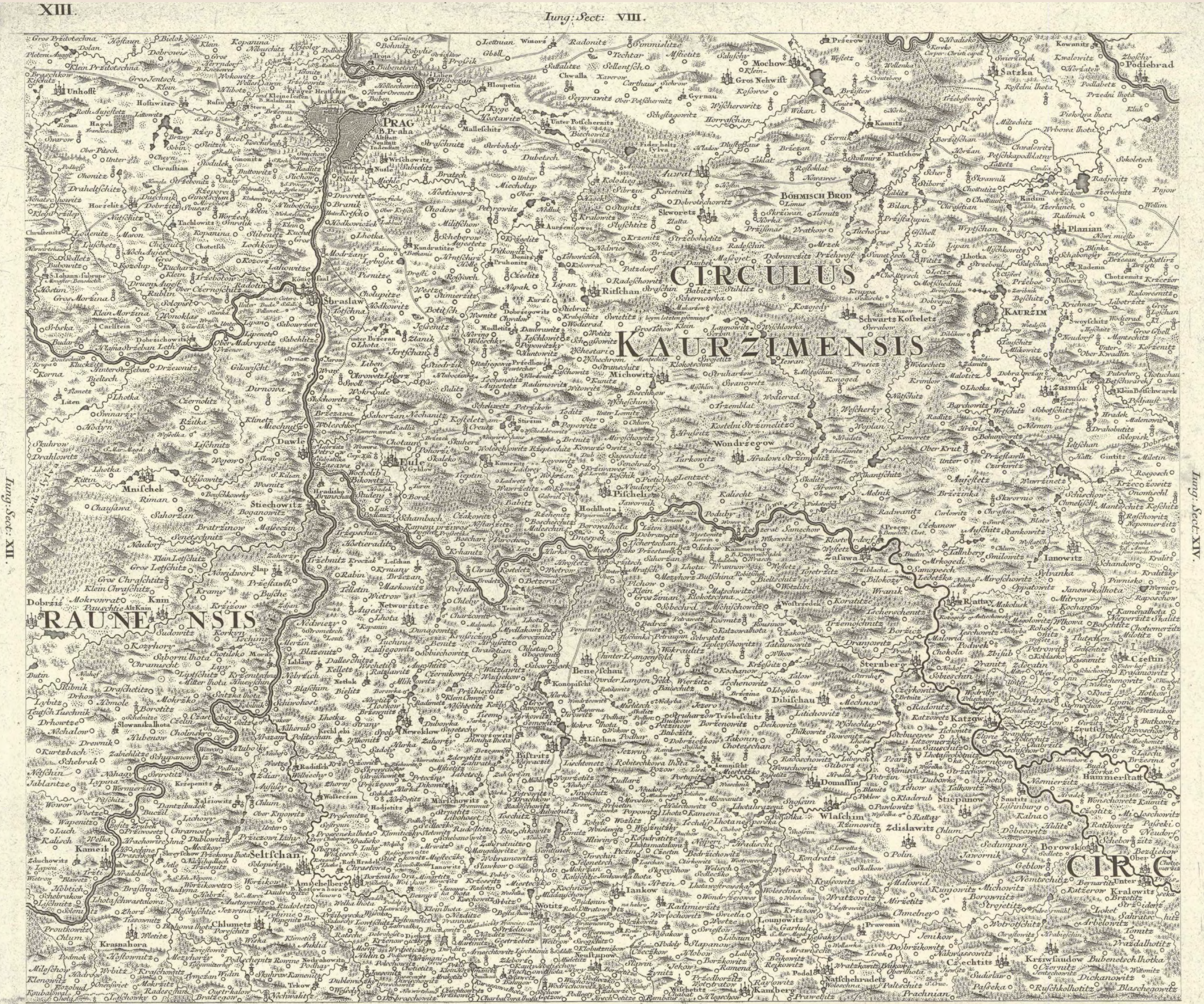

Mapa Moravy Jana Amose Komenského z roku 1630, přibližné měřítko 1 : 500 000, velikost mapy je 442 x 544 mm, v horním kraji vedou město Polná, Olomouc, Brno a Znojmo.

The map of Moravia by Jan Amos Komenský (Comenius) from 1630, scale about 1 : 500,000, size of the map 442 x 544 mm, veduta of towns Polná, Olomouc, Brno and Znojmo in the upper edge.

Zdroj / Source: Muzeum J. A. Komenského, Písek.

MÜLLEROVY MAPY ČECH (1712–1720)
MÜLLER'S MAPS OF BOHEMIA (1712–1720)

Sekce XIII / Section XIII

MÜLLEROVO A WIELANDOVO MAPOVÁNÍ Z 18. STOLETÍ
MÜLLER'S AND WIELAND'S MAPPING FROM THE 18TH CENTURY
Ladislav Plánka, Vít Voženílek

K nejpočetnějším kartografickým pracím Evropy 18. století patří rozsáhlé mapování území habsburské monarchie pod vedením vojenských inženýrů Johanna Christopha Müllera (1673–1721) a Johanna Wolfganga Wielanda (1726). Metody mapování zohledňují jak vojenské, tak i civilní zeměměřičství založené na jednoduché geometrii. Zeměměřiči procházeli krajinou, měřili vzdálenosti podle počtu otoků kola vozu a měřily převýšení pomocí bublových měření. Zeměpisné souřadnice sídli se neuváděly. Po vyměření byly nakreslena rukopisná mapa, která byla doplněna provizorní zeměpisnou sítí. Podle rukopisných předloh byly mapy vyřity do měděných desek, doplněna obrazová výtvarná a výtvarná. Na Moravě probíhalo mapování v letech 1708–1712. Mapa v měřítku ca 1 : 180 000 a rozměrech 974 x 1 374 mm, označovaná také jako stavovská, byla vydána roku 1716. Nesta titul Tabula generalis marchionatus Moraviae in sex circulis divisae quae mandato caesareo accurate emensur hoc caput delineatus exhibet loh. Christoph Müller S.C.M. capitaneus[us]. Obsahovala 4 091 (pomístních) jmen (opevněná a neopevněná města, klášterská, podlaňská, městečka, vesnice, kostelny i bez kostela, hrady, kláštery, dvorce a hostince, prameny, naleziště nerostných surovin). Autor rovněž zmínil základní komunikace, vedoucí z Moravy do Čech, Slezska, Kladska, Dolního Rakous a Uher. Obsahoval 21 map 4 generálních, 16 Wielandových map slezských knížectví a 1 mapu Kladska Tobiasse Mayera. V tiskách po roce 1790 je doplněna čtvercová síť označená velkými a malými písmeny pro usnadnění hledání míst významných v rejstříku, který byl k mapě přiložen. Mapování na území Čech probíhalo v letech 1712–1720. Mapa Čech s názvem Mapa geographica regni Bohemiae in duodecim circulis divisae cum comitata Glacensis et districtu Egerano. a Joh. Christoph Müller S.C.M. Capitaneus et Ingen. A.C. MDCCLXX v měřítku přibližně 1 : 132 000, sestavená z 25 sekcí, vyšla roku 1722 s datem 1720. Vyplňuje celkovou plochu 2 822 x 2 403 mm. Na mapě Čech je zakresleno 12 495 lokalit, jejichž výklad je podán v legendě ve 48 polokolcích. Výškopis je zobrazen schematicky tzv. „kopečkovou“ metodou, popisná jsou významná pohoří a hory. Vodní toky a plochy jsou bohatě prokresleny, vegetace je znázorněna stylizovanými výbořeními stromů. Zakresleny jsou i hranice tehdejších 12 českých krajů podle správní reformy z roku 1714. Na mapách jsou zachyceny i další významné prvky krajiny, zejména komunikace, mlýny, vinice, udeslosti, huťe, sklárny, posty, téžba cínu, zlata, stříbra a mědi aj.

V mapování dle J. Ch. Müllera pokračoval po jeho smrti ve Slezsku Johann Wolfgang Wieland. Ten pro jednotlivá knížectví vyhotovil v období 1722–1732 mapy v měřítku 1 : 93 000 až 1 : 201 000. Celé Slezsko je zachyceno na 16 mapách jednotlivých slezských knížectví a 2 generálních (generálních) mapách Horního a Dolního Slezska v měřítku 1 : 577 000 a 1 : 578 000. Před výtiskem musely mapy projít dvoji revizí. První proběhla v letech 1726–1735 v zemských a císařských komích a druhá byla dokončena na Mathiasem Schubartem (17–?) v roce 1740. Po dalším zřízení způsobem druhé slezskou válkou byl v roce 1746 vydán první list Horního Slezska, ale kompletně vyšly všechny mapy Slezska v nakladatelství Homannovi dědic v Norimberku až v roce 1752 jako Atlas Silesiae id est duabus Silesiae generaliter quatuor mappis nec non specialiter XVII mappis tot principatus representantibus geographice exhibitus. It contained 21 maps, of which 4 general maps and 16 Wieland's maps of Silesian principalities and also 1 map of Kłodzko by Tobias Mayer (1723–1762) from 1747.

Müllerovo a Wielandovo vynikající kartografické dílo se stalo na téměř sto let předlohou i pro mapy Čech, Moravy a Slezska jich domcích i zahraničních vydavatelů. Po uplynutí desetiletého ochranného privilegia, které chránilo Müllerovy mapy před kopírováním zahraničními firmami, se staly logie těchto map součástí všech atlasů 18. století a samotné jméno jejich autora bylo zárukou kvality. Byly podkladem i pro tzv. první vojenské mapování. Nejznámější jsou odvozeniny z vydavatelství Coveny a Mortier a dále díla Matthäse Seuttera a Tobiasse Conrad Lottera.

The extensive mapping of the territory of the Hapsburg Monarchy under the direction of military engineers Johann Christoph Müller (1673–1721) and Johann Wolfgang Wieland (1726) is among the most progressive cartographic works of the 18th century Europe. Mapping methods corresponded to knowledge about surveying based on simple geometry at the time. Surveyors went across the landscape, measured distances by the number of wagon wheel revolutions (viatorial) and in places took angular measurements with the aid of compasses. Geographical coordinates of settlements were not determined. After measurement, a hand drawn map was made, to which provisional 1 : 93 000 and 1 : 201 000. The entire Silesia is depicted on 16 maps of individual Silesian principalities and on 2 maps of the Upper and Lower Silesia of the synoptic (general) map on a scale of 1 : 577 000 and 1 : 578 000, respectively. Before they were printed the maps needed to be revised twice. The first was conducted in the years 1726–1735 on land and imperial commission and the second was completed by Mathias Schubart (17–?) in 1740. After further delay caused by the Second Silesian War, the first sheet (Upper Silesia) was published in 1746, but all maps of Silesia were published in their entirety by the publisher Homannische Erben (Homannian heredes) in Nürnberg in 1752 as the Atlas Silesiae id est duabus Silesiae generaliter quatuor mappis nec non specialiter XVII mappis tot principatus representantibus geographice exhibitus. It contained 21 maps, of which 4 general maps and 16 Wieland's maps of Silesian principalities and also 1 map of Kłodzko by Tobias Mayer (1723–1762) from 1747.

Müller's and Wieland's exceptional cartographic piece of work became the base for maps of Bohemia and Moravia (Silesia) by other domestic and foreign publishers for almost one hundred years. After the ten-year copyright privilege ran out that protected Müller's maps from being copied by foreign companies, copies of these maps became parts of all of the top atlases of the 18th century and the name of the author itself a quantity of quality. They were also the basis for the first military mapping. The most famous are derivations from the publishers Coveny and Mortier as well as works by Matthäus Seutter and Tobias Conrad Lotter.

the so-called "hill" method; significant mountain ranges and mountains are labelled. Watercourses and water bodies are drawn in great detail, and vegetation is depicted in stylized illustrations of trees. The borders of the twelve Czech regions of the 18th century Europe. Mapping methods corresponded to knowledge about surveying based on simple geometry at the time. Surveyors went across the landscape, measured distances by the number of wagon wheel revolutions (viatorial) and in places took angular measurements with the aid of compasses. Geographical coordinates of settlements were not determined. After measurement, a hand drawn map was made, to which provisional 1 : 93 000 and 1 : 201 000. The entire Silesia is depicted on 16 maps of individual Silesian principalities and on 2 maps of the Upper and Lower Silesia of the synoptic (general) map on a scale of 1 : 577 000 and 1 : 578 000, respectively. Before they were printed the maps needed to be revised twice. The first was conducted in the years 1726–1735 on land and imperial commission and the second was completed by Mathias Schubart (17–?) in 1740. After further delay caused by the Second Silesian War, the first sheet (Upper Silesia) was published in 1746, but all maps of Silesia were published in their entirety by the publisher Homannische Erben (Homannian heredes) in Nürnberg in 1752 as the Atlas Silesiae id est duabus Silesiae generaliter quatuor mappis nec non specialiter XVII mappis tot principatus representantibus geographice exhibitus. It contained 21 maps, of which 4 general maps and 16 Wieland's maps of Silesian principalities and also 1 map of Kłodzko by Tobias Mayer (1723–1762) from 1747.

Müller's (Wieland's) exceptional cartographic piece of work became the base for maps of Bohemia and Moravia (Silesia) by other domestic and foreign publishers for almost one hundred years. After the ten-year copyright privilege ran out that protected Müller's maps from being copied by foreign companies, copies of these maps became parts of all of the top atlases of the 18th century and the name of the author itself a quantity of quality. They were also the basis for the first military mapping. The most famous are derivations from the publishers Coveny and Mortier as well as works by Matthäus Seutter and Tobias Conrad Lotter.

Těšínské knížectví / Těšín principality

Těšínské knížectví na mapě – kolorovaná mědiřtina, grafické měřítko ca 1 : 118 000, ročníky mapy 557 x 815 mm. In Atlas regni Bohemiae consistens in quindem mappis ordinibus Homannianis heredes, Norimbergae, Anno 1776, přívazek č. 2.

Zdroj / Source: Historický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., Praha.

WIELANDOVY MAPY SLEZSKA (1722–1732)
WIELAND'S MAPS OF SILESIA (1722–1732)

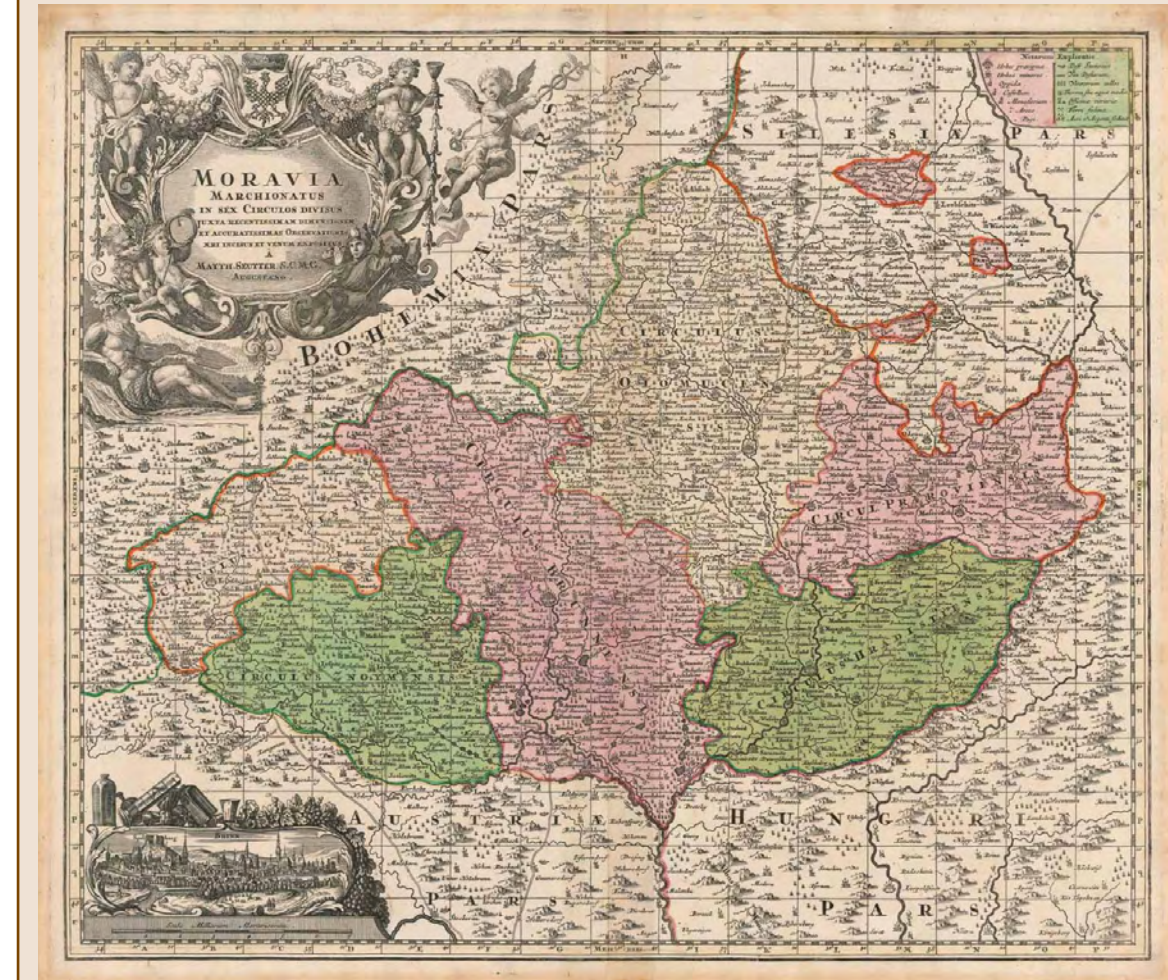
MÜLLEROVY MAPY MORAVY (1708–1712)
MÜLLER'S MAPS OF MORAVIA (1708–1712)

List 4, jihovýchodní část / Sheet 4, south-eastern part

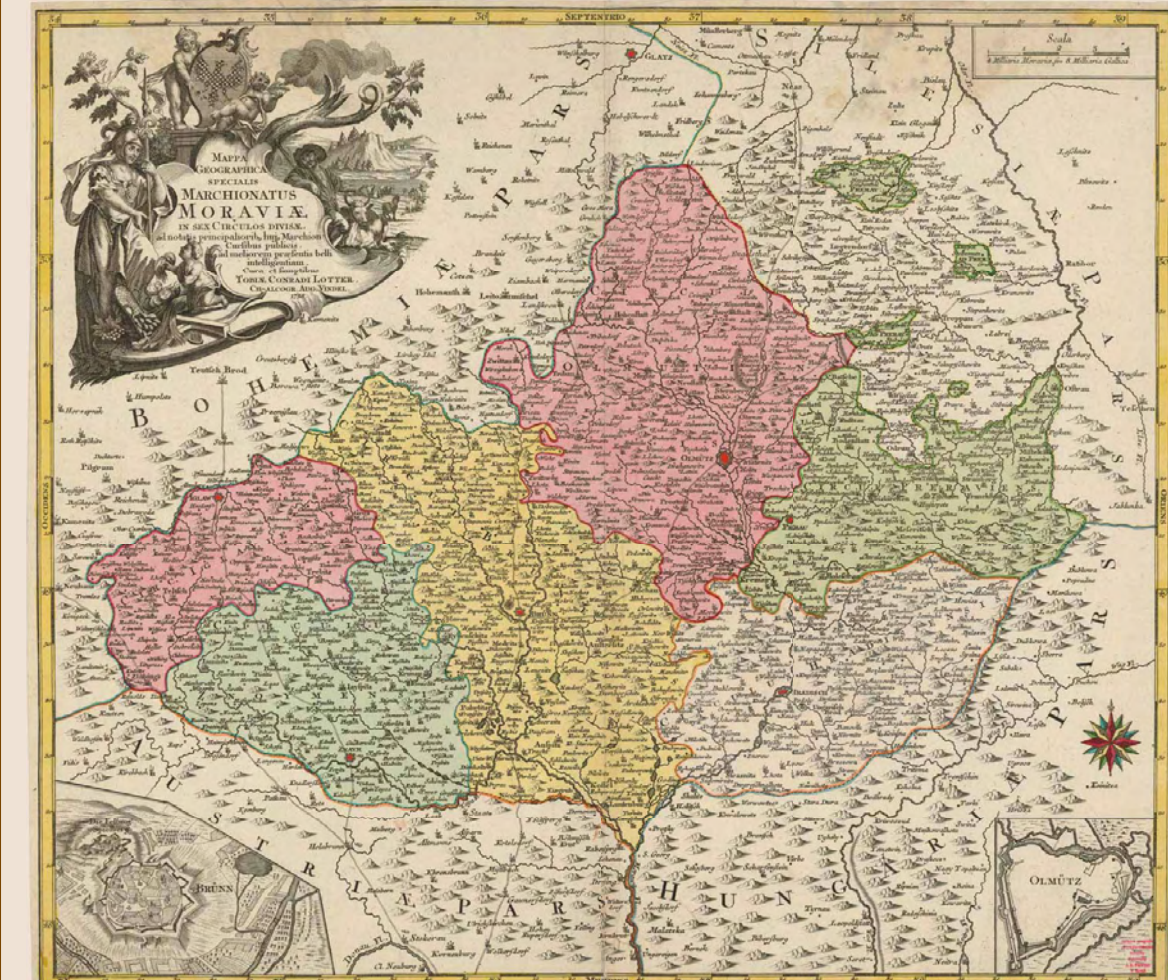
Zdroj / Source: Ústřední archiv zeměměřičů a katastrů, Praha.

SEUTTEROVA MAPA MORAVY (1733)
SEUTTER'S MAP OF MORAVIA (1733)

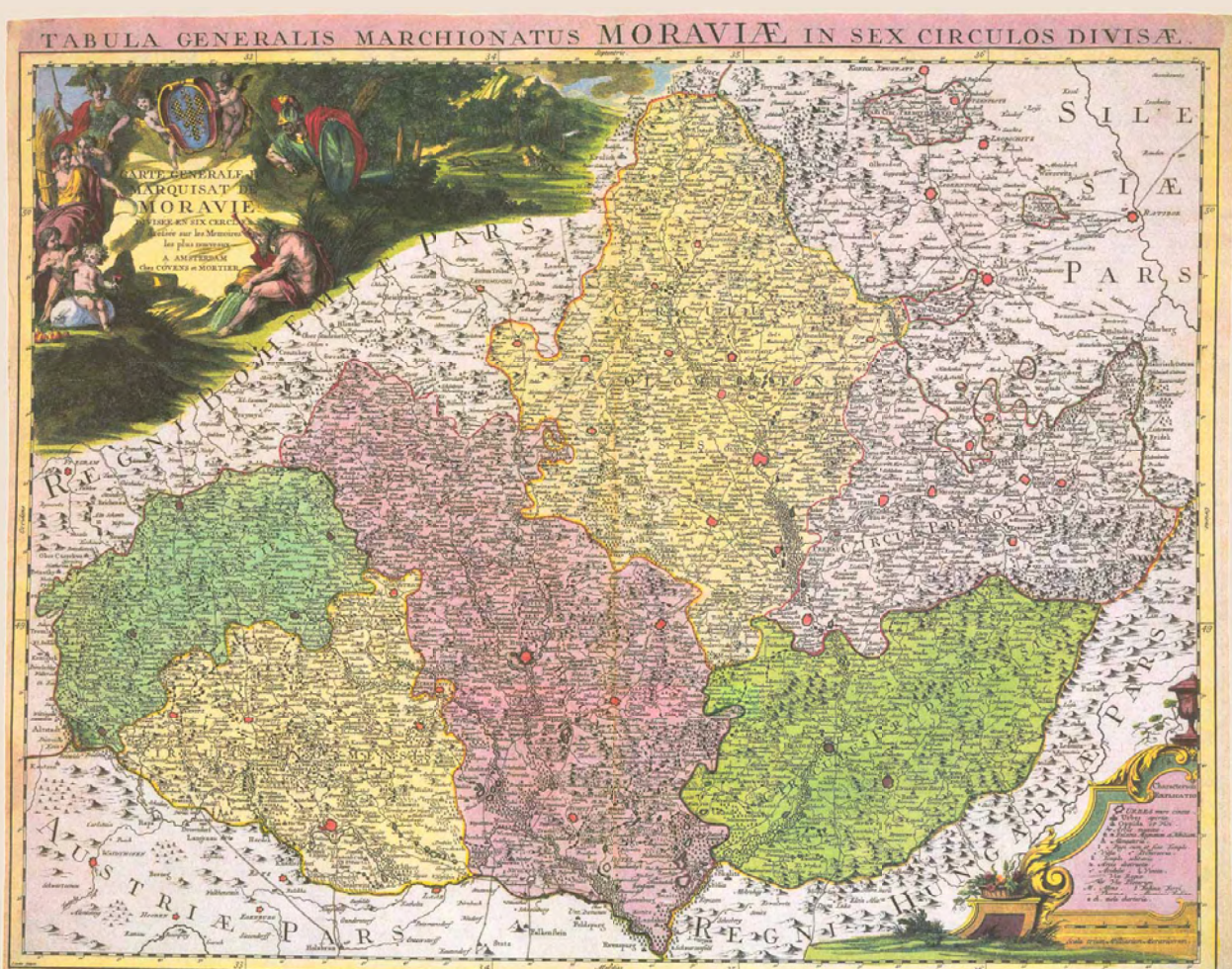
Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

LOTTEROVA MAPA MORAVY (1758)
LOTTER'S MAP OF MORAVIA (1758)

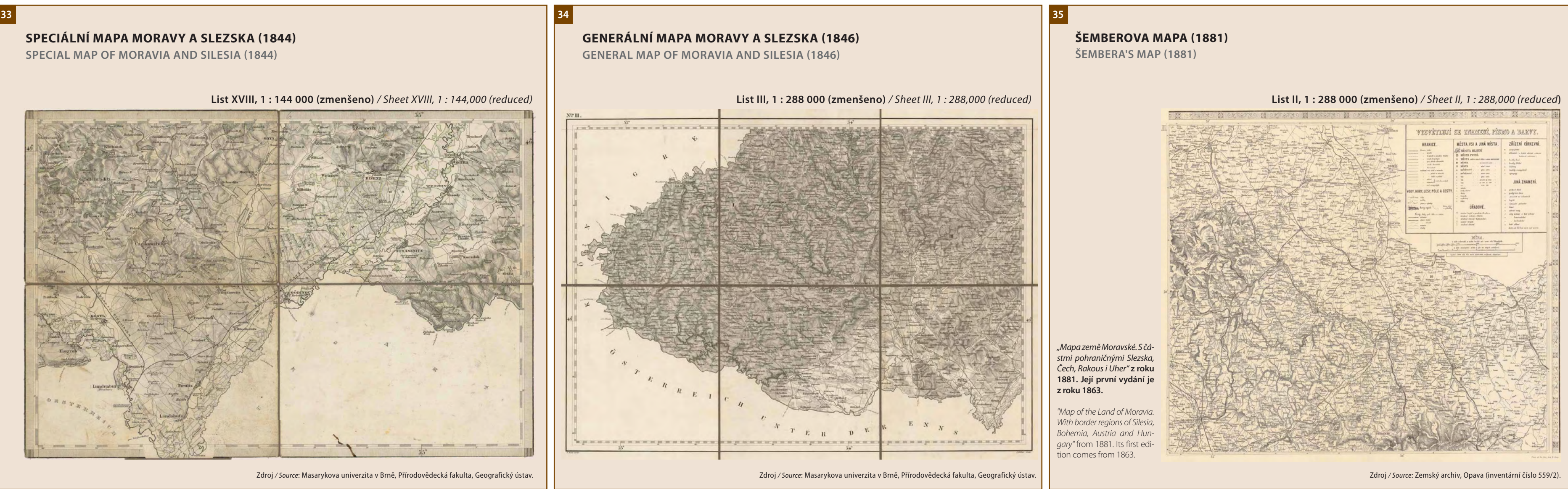

Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

COVENSOVA A MORTIEROVA MAPA MORAVY (1744)
COVENS AND MORTIER MAP OF MORAVIA (1744)

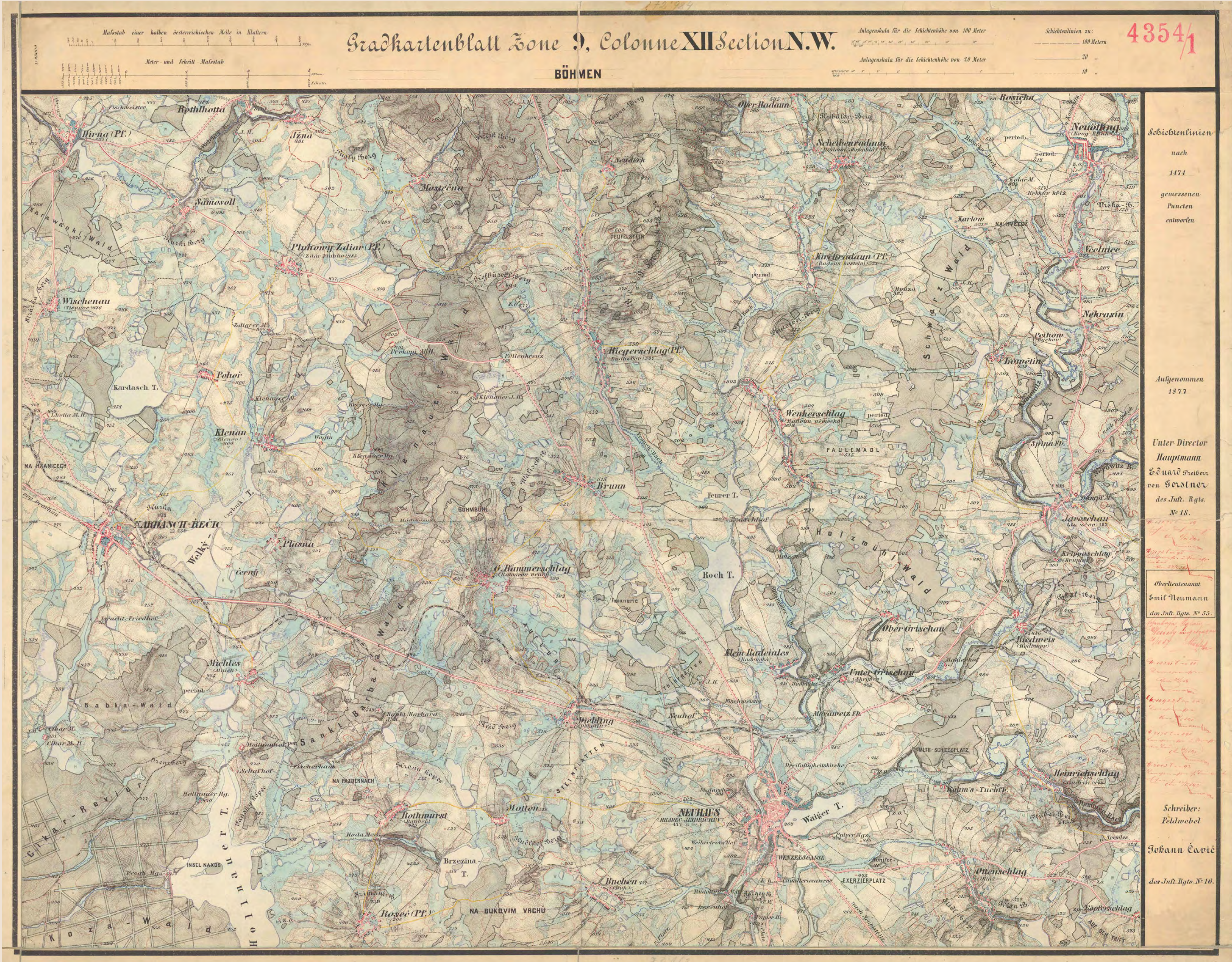

Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

III. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ (1876–1879)
THE THIRD MILITARY MAPPING (1876–1879)

TOPOGRAFICKÁ SEKCE
TOPOGRAPHIC SECTION

Sekce 4354/1 z mapového listu vrstva 9, sloupec XII, sekce NW (Böhmen), 1 : 25 000 (zmenšeno)
Section 4354/1 from map sheet of layer 9, column XII, section NW (Böhmen), 1:25,000 (reduced)

Zdroj / Source: Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Mapová sbírka.

SPECIÁLNÍ MAPA
SPECIAL MAP

List 4354, 1 : 75 000 (výřez) / Sheet 4354, 1 : 75,000 (cut-out)

Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

GENERÁLNÍ MAPA
GENERAL MAP

List 31° 50' Pilsen, 1 : 200 000 (výřez) / Sheet 31° 50' Pilsen, 1 : 200,000 (cut-out)

Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

VOJENSKÉ TOPOGRAFICKÉ MAPY (1919–2008)
MILITARY TOPOGRAPHIC MAPS (1919–2008)
Lubomír Lauermann

Po vzniku samostatné Československé republiky přijal Vojenský zeměpisný ústav až do roku 1924 postupně mapové podklady třetího vojenského mapování, které byly obsoletně zastaralé a v různé kvalitě. Jednalo se o 699 listů topografických sekcí měřítka 1 : 25 000 ve formě tisků, barevných originálů a negativů, 189 originálů a měřytřín speciální mapy v měřítku 1 : 75 000, 33 listů generální mapy v měřítku 1 : 200 000 ve formě reprodukčních podkladů a 7 listů přehledné mapy měřítka 1 : 750 000. Protože v té době nebyly k dispozici přesné a ucelené geodetické základy ani vhodná kartografická zobrazení, nebylo možné operativně odstranit nedostatky převzatých map novým mapováním. Bylo přijato nouzové řešení, kterým byla reambulace topografických sekcí a revize listů speciální mapy.

Reambulace map 1 : 25 000 byla zahájena v roce 1920. Na základě měření v terénu byl v upraveném značkovém klíči aktualizován a doplněn polohopis plovních map včetně názvosloví. Reliéf byl vyjádřen vrstevnicemi se základním intervalem 10 m (v plochém terénu 5 m). Mapy byly vydávány ve dvou barvách (polohopis a popis – černé, vrstevnice – hnědé). Do roku 1934 bylo reambulováno území o rozloze 38 242 km² podél západní a jižní státní hranice a v záseмі Prahy, Brna a Olomouce.

Revize speciální mapy 1 : 75 000 začala v roce 1919. Polohopis a výškopis byl opravený podle terénních měření a do map bylo zavedeno české slovenské názvosloví. Po roce 1935 byly mapy opatřeny kilometrovou sítí soufadinového systému jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK) v Křovské zobrazení. Znárodně reliéfu černými srafiami zůstalo zachováno. Cielnost všech revidovaných speciálních map 1 : 75 000 byla zlepšena tiskem ploch lesů v zelené barvě. Polohopisný obsah generálních map 1 : 200 000 byl vykreslen na nových originálech s českým a slovenským názvoslovím. Srafované znázornění reliéfu bylo převzato z originálních map třetího vojenského mapování. Obsah čtyřbarevných map byl pravidelně aktualizován.

Převzaté mapy v nekonformním zobrazení nevyhovovaly ani po provedených opravách požadavkům na moderní mapové dílo. Vojenský zeměpisný ústav proto uskutečnil v letech 1923–1933 novou topografické mapování, později označené jako prozatímní. Vycházelo z konformního kuželového zobrazení o dvou nezkreslených rovinných částech v normální poloze (Benšovo zobrazení). Mapovalo se stolovou metodou; v letech 1923–1930 v měřítku 1 : 10 000 a v letech 1928–1933 v měřítku 1 : 20 000, a to ve středním značkovém klíči, v jakém byly vydávány mapy po reambulaci a revizi. Hotové listy byly vydávány jako prozatímní dvoubarevné výkresy.

Definitivní topografické mapování v S-JTSK a Křovské zobrazení zahájil Vojenský zeměpisný ústav v roce 1934. Mapovalo se stolovou metodou v měřítku 1 : 25 000 podle nového značkového klíče. Reliéf znázorňovaly vrstevnice se základním intervalem 10 m (v plochém terénu 5 a 2,5 m). Výškové údaje byly vztaženy k jaderskému výškovému systému. Mapována byla převážně území Křovské, Olšavské hor, Mraňského jezírka a Otavařské pánev. Do konce roku 1938 bylo zmapováno 10 750 km². Výsledkem mapování měla být Topografická mapa ČSR. Zpracované listy však byly vydávány jen v prozatímní úpravě, převážně ve dvou barvách.

Po dobu druhé světové války bylo mapováno státní území, a to na Moravě (13 300 km²) podle německých předpisů a v Čechách pokračovala reambulace map 1 : 25 000 (18 000 km²) podle původních českých směrnic. Po skončení druhé světové války zůstaly na území Československa stále jedním homogenním mapovým dílem dvoubarevné speciální mapy 1 : 75 000 po revizi.

Rozhledutin Ministerstva národní obrany z roku 1950 byla zahájena unifikace československého mapového díla s mapami sovětskými. Výsledkem první etapy unifikace bylo zpracování a vydání pětibarevných prozatímních topografických map měřítek 1 : 50 000 a 1 : 100 000 v soufadinovém systému 1946 (Gaussovo zobrazení a mezinárodní úprava na Benšovo elipsoidu) a z nich odvozených prozatímních map v měřítku 1 : 200 000 v soufadinovém systému 1952, k němuž doslo v letech 1950–1955. Polohopisný obsah map byl aktualizován podle leteckých snímků. Výšky na všech prozatímních mapách byly vztaženy k jaderskému výškovému systému.

Základem druhé etapy unifikace byla transformace S-JTSK do sovětského, systému soufadinového 1942 s Křovského elipsoidu a Gaussovo-Křovským konformním válcovým zobrazením v příčné poloze v šestistupňových pásch. Navázaný systém soufadinové se v Československu označoval jako „soufadinový systém 1952“ (S-1952). V něm proběhl v letech 1953–1957 na celém státním území nové topografické mapování v měřítku 1 : 25 000 a 1 : 100 000 z podkladů dodaných topografickou službou Sovětské armády. Po prvním celkovém vyrovnaní geodetických sítí všech východoevropských států byl v letech 1955–1958 vytvořen a společně zaveden „soufadinový systém 1942“ (S-1942), zapsaný v roce 1983 pak S-1942/1983 a výškový systém baltický – po vyrovnaní (Bpv). V těchto systémech probíhala tvorba a obnova vojenských topografických map do konce roku 2005.

2. podniku Ústřední správy geodézie a kartografie přistoupila civilní zeměměřičká služba v letech 1957–1973 k topografickému mapování v měřítku 1 : 10 000 (v hospodářsky důležitých oblastech v měřítku 1 : 5 000). Mapování vycházelo ze soufadinového systému S-1942, Gaussovo-Křovského konformního válcového zobrazení v příčné poloze v šestistupňových pásch (a map 1 : 5 000 ve šestistupňových pásch) a výškového systému Bpv. Reliéf znázorňovaly vrstevnice se základním intervalem 2 m. Mapy nebyly obnovovány.

Po vstupu České republiky do NATO byly na celém území státní vojenské topografické mapy měřítek 1 : 25 000 až 1 : 200 000 aktualizovány a převedeny do světového referenčního geodetického systému WGS-84 a kartografického zobrazení UTM (Universal Transverse Mercator). V novém značkovém klíči jsou od 1. 1. 2006 vydávány v souladu se standardy NATO mapy měřítek 1 : 25 000, 1 : 50 000, 1 : 100 000, 1 : 250 000 a 1 : 500 000. Ve Vojenském geografickém a hydrometeorologickém úřadu v Dobrušce jsou v rámci budování vojenského geografického a hydrometeorologického systému vytvářeny a průběžně aktualizovány soubory digitálních geografických informací o území České republiky. Podstatnou složku tohoto systému tvoří vektorový Digitální model území 25 (DMU25), který vznikl digitalizací obsahu vojenských topografických map 1 : 25 000.

After the development of the independent Czechoslovak state, map bases from the third military mapping, which contained outdated content and were of varying quality, were gradually transferred to the Military Geography Institute. There were 699 topographic section sheets scaled at 1 : 25,000 in the form of prints, colored originals and negatives, 189 originals and copper engravings of 1 : 75,000 scale special maps, 33 general map sheets of 1 : 200,000 scale in the form of reproduction images and 7 index map sheets of 1 : 750,000 scale. As at the time there were no accurate and comprehensive geodetic bases nor did an appropriate map projection exist, it was not possible to definitively remove the shortcomings of the transferred maps with a new mapping. As a make-do solution, the topographic sections were updated and special map sheets were revised.

The updating of the 1 : 25,000 maps was initiated in 1920. On the basis of field measurements the list of symbols was updated and the planimetric component of the original map, including topographic names, was added. Relief was depicted with 10 m contour lines (5 m on flat terrain). The maps were issued in two colors (the planimetric component and lettering – black, contour lines – brown). By 1934 an area of 38,242 km² had been updated along the western and eastern borders of the country and in the hinterlands of Prague, Brno and Olomouc. The revision of the 1 : 75,000 special map started in 1919. The planimetric component and the altimetry were corrected by field measurement, and Czech and Slovak place names were added to the maps. After 1935 the maps included the Datum of Uniform Transverse Mercator Network (S-JTSK) one-kilometer grids in Křovák projection. The relief remained depicted by black hatching. The readability of all 1 : 75,000 special maps was improved by printing forested areas green. The planimetric content of 1 : 200,000 general maps was drawn on new originals with Czech and Slovak place names. Hatching of relief was taken from the original maps of the third military mapping. Four-colored maps were regularly updated.

Transferred maps in nonconformal projection did not meet the requirements of modern map series, even after corrections were made. Thus, in 1923–1933 the Military Geography Institute conducted new topographical mapping, which was later labelled provisional. It was based on conformal conical projection with two undrawn parallels in normal aspect (Benš projection). It was mapped by plane-table survey, in 1923–1930 at a scale of 1 : 10,000 and in 1928–1933 at a scale of 1 : 20,000, and with the same list of symbols with which the maps were issued after being updated and revised. Finished sheets were published as provisional two-colored prints.

Definitive topographic mapping in S-JTSK and Křovák projection was initiated by the Military Geographical Institute in 1934. It was mapped using plane-table survey at a scale of 1 : 20,000 according to a new list of symbols. Terrain relief was expressed with 10 m contour lines (5 m and 2.5 m on flat terrain). Altimetric data were in relation to the Adriatic datum. The territory of the Křovské Mts, Olšavské hory Mts, Hrubý Jezeří Mts and the Otavařská pánev Basin was predominately mapped. By the end of 1938 10,750 km² had been mapped. The mapping was supposed to result in a **Topographic Map of the CSR**. The sheets were then however published provisionally, mostly in two colors. During World War II the territory of the state was mapped in Moravia (13,300 km²) according to German rules and in Bohemia the updating of 1 : 25,000 scale maps continued according to the original Czech directives (18,000 km²).

After World War II ended, there was still only one homogeneous map series of two-colored revised 1 : 75,000 scale special maps of the territory of Czechoslovakia. By decision of the Ministry of National Defense the unification of the Czechoslovak map series with Soviet maps was commenced. The first stage of unification resulted in the creation and publishing of five-colored 1 : 50,000 and 1 : 100,000 scale **provisional topographic maps** in the 1946 coordinate system (Gaus Projection according to international regulations on the Benš Ellipsoid) in 1950–1955 and from these maps 1 : 200,000 scale **provisional maps** in the 1952 coordinate systems were derived. The planimetric content of the maps was updated based on aerial photograph. The altimetry of all provisional maps was in relation to the Adriatic datum.

The base of the second stage of unification was the transformation of S-JTSK to the Soviet “1942 coordinate system” with the Krassovsky ellipsoid and Gauss-Kruger conformal cylindrical projection with transverse aspect in bands of six degrees. The related coordinate system in Czechoslovakia was named “1952 coordinate system” (S-1952). In 1953–1957 1 : 25,000 scale **new topographic mapping** was conducted on the entire territory of the state in relation to the Baltic vertical datum before adjustment the relief was depicted by 5 m contour lines (2.5 m in flat terrain). The maps printed in five colors were the first original, intentionally unified statewide map series of Czechoslovakia. In the following years 1 : 50,000, 1 : 100,000, and 1 : 200,000 scale military topographic maps were gradually published in the same S-1952 coordinate system and with the same list of symbols and with the same coloring. Simultaneously 1 : 500,000 and 1 : 1,000,000 scale maps were created from bases supplied by the topographic service of the Soviet Army. After the first total adjustment of the geodetic networks of all Eastern European countries in 1955–1958 the “1942 coordinate system” (S-1942), was created and jointly introduced, and after revision in 1983 the S-1942/1983 and the Baltic Vertical Datum – After Adjustment (Bpv). These systems were used to create and update military topographic maps until the end of 2005.

On the initiative of the Central Office of Geodesy and Cartography the civil surveying service took on 1 : 10,000 scale **topographic mapping** in 1957–1973 (1 : 5,000 scale in economically important areas). The mapping was based on the S-1942 coordinate system, Gauss-Kruger conformal cylindrical projection with transverse aspect in bands of six degrees (on 1 : 5,000 scale maps there were bands of three degrees) and the Bpv altimetric system. The relief was depicted by 2 m contour lines. The maps were not updated.

After the Czech Republic joined NATO, 1 : 25,000 to 1 : 200,000 scale military topographic maps covering the entire territory of the state were updated and transferred to the **world geodetic system WGS-84** and the **Universal Transverse Mercator projection (UTM)**. On 1 January 2006 maps of 1 : 25,000, 1 : 50,000, 1 : 100,000, 1 : 250,000 and 1 : 500,000 scale were published with a new list of symbols compliant to NATO standards. At the Office of Military Geography and Hydrometeorology in Dobruška digital geographical information files about the territory of the Czech Republic are regularly created and updated as part of the creation of a military geographical information system. The vector **Digital Territory Model 25 (DMU25)** is the main component of this system, and it was developed as a result of digitalizing 1 : 25,000 scale military topographic maps.

REVIZE A REAMBULACE III. VOJENSKÉHO MAPOVÁNÍ
REVISION AND UPDATING OF THE THIRD MILITARY MAPPING

Zdroj / Source: Masarykova univerzita v Brně, Přírodovědecká fakulta, Geografický ústav.

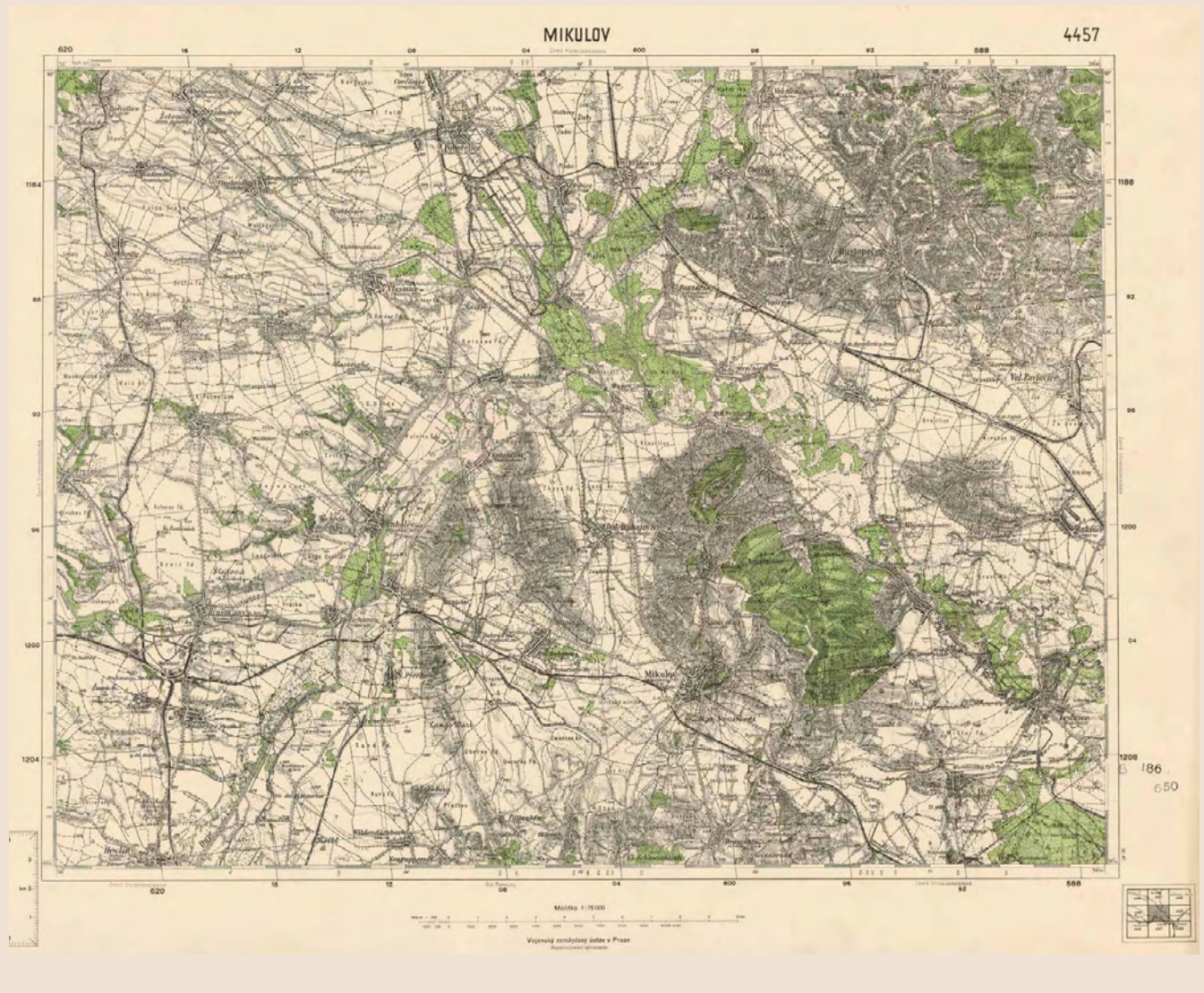
REAMBULACE III. VOJENSKÉHO MAPOVÁNÍ
UPDATING OF THE THIRD MILITARY MAPPING

Sekce 3949/2, 1 : 25 000 (zmenšeno)
Section 3949/2, 1 : 25,000 (reduced)

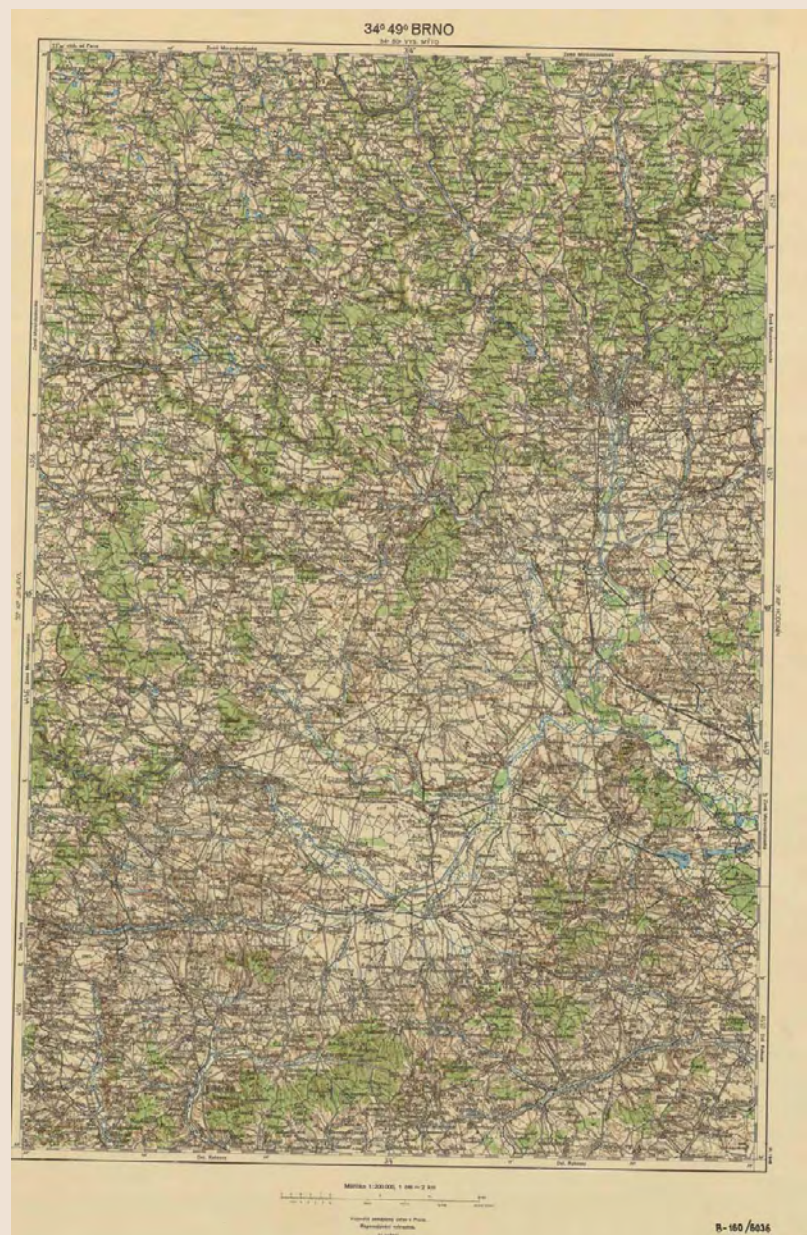
REVIZE III. VOJENSKÉHO MAPOVÁNÍ
REVISION OF THE THIRD MILITARY MAPPING

Sekce 4457, 1 : 75 000 (zmenšeno)
Section 4457, 1 : 75,000 (reduced)

REVIZE III. VOJENSKÉHO MAPOVÁNÍ
REVISION OF THE THIRD MILITARY MAPPING

Sekce 39° 49' Brno, 1 : 200 000 (zmenšeno)
Section 39° 49' Brno, 1 : 200,000 (reduced)

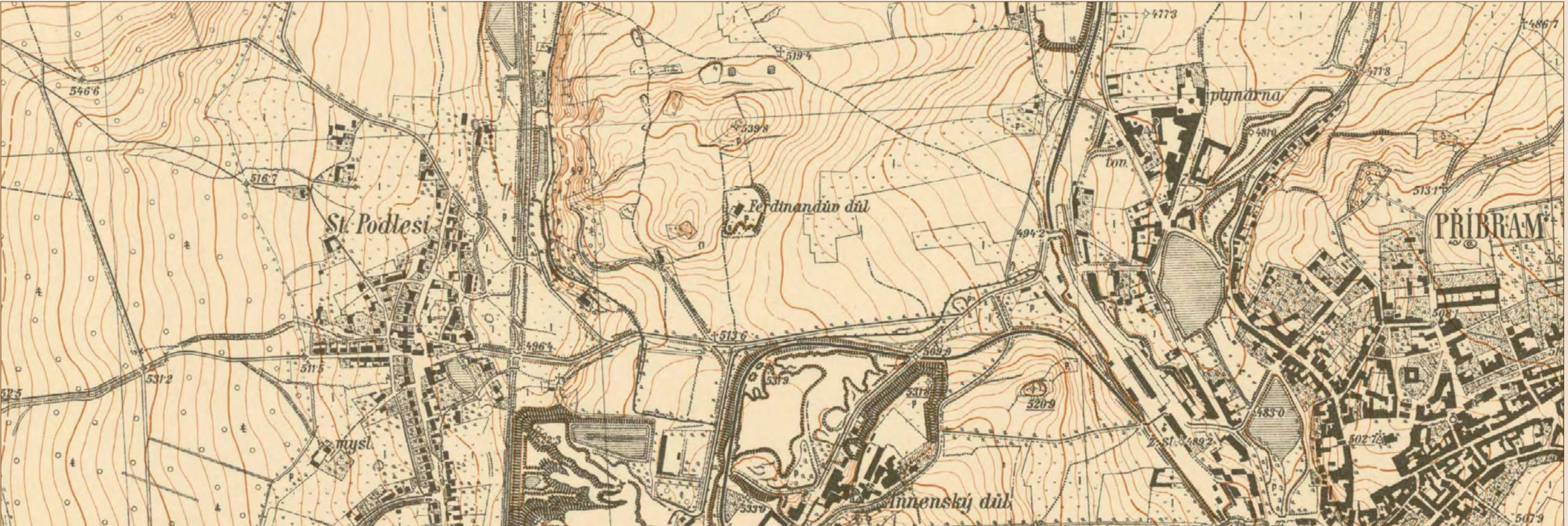
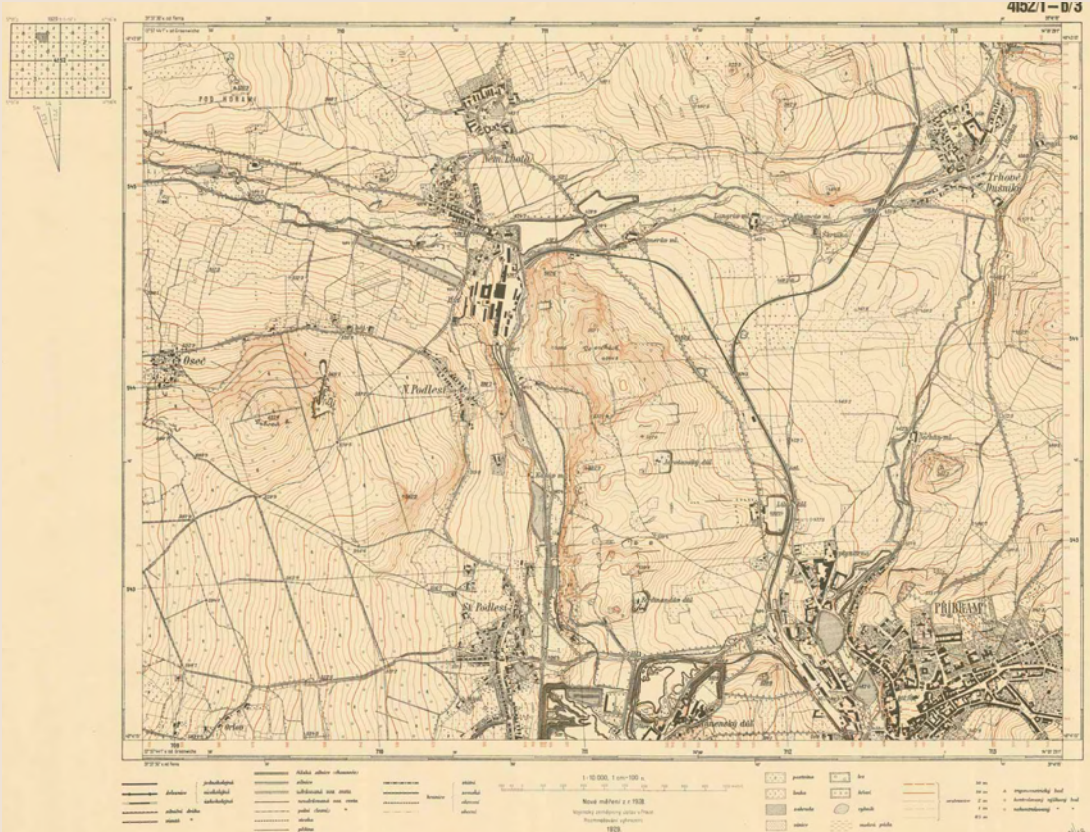

Sekce 39° 49' Brno, 1 : 200 000 (výřez)
Section 39° 49' Brno, 1 : 200,000 (cut-out)

43

PROZATÍMNÍ VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ (1923–1933)
PROVISIONAL MILITARY MAPPING (1923–1933)

List 4152/1-b/3, 1 : 10 000 (zmenšeno)
Sheet 4152/1-b/3, 1 : 10,000 (reduced)

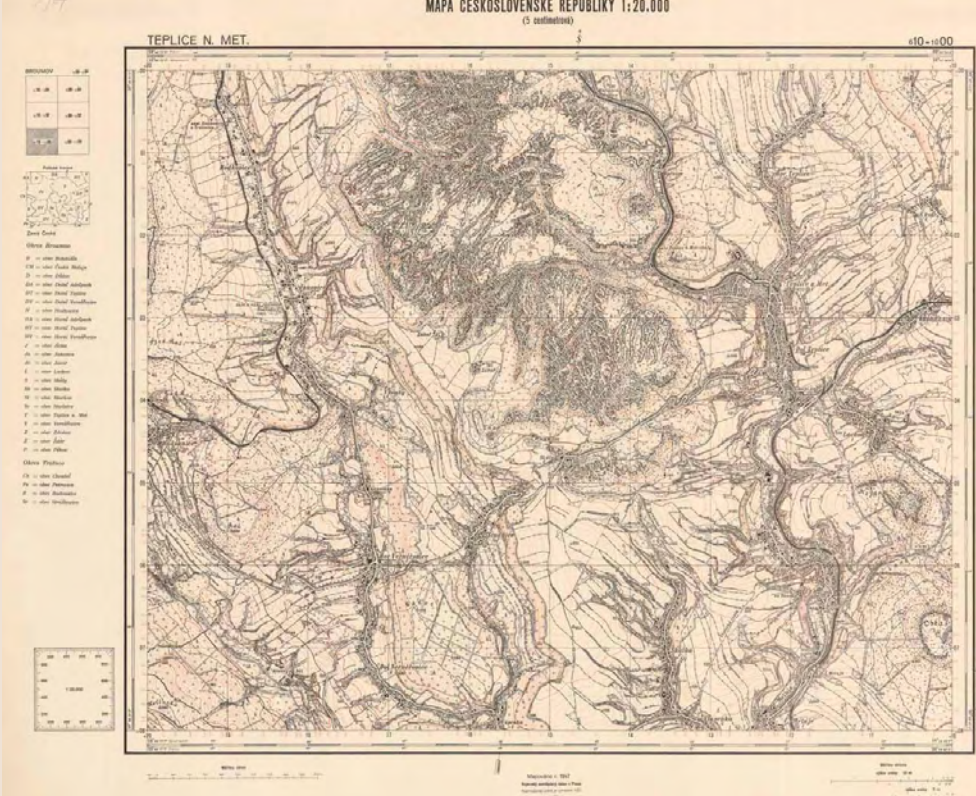
Zdroj / Source: Ministerstvo obrany ČR, Praha: Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad, Dobruška.

List 4152/1-b/3, 1 : 10 000 (výřez)
Sheet 4152/1-b/3, 1 : 10,000 (cut-out)

44

DEFINITIVNÍ VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ (1934–1949)
DEFINITIVE MILITARY MAPPING (1934–1949)

List Teplice nad Metují 610-1000, 1 : 20 000 (zmenšeno)
Sheet Teplice nad Metují 610-1000, 1 : 20,000 (reduced)

Zdroj / Source: Ministerstvo obrany ČR, Praha: Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad, Dobruška.

List Teplice nad Metují 610-1000, 1 : 20 000 (výřez)
Sheet Teplice nad Metují 610-1000, 1 : 20,000 (cut-out)

45–51

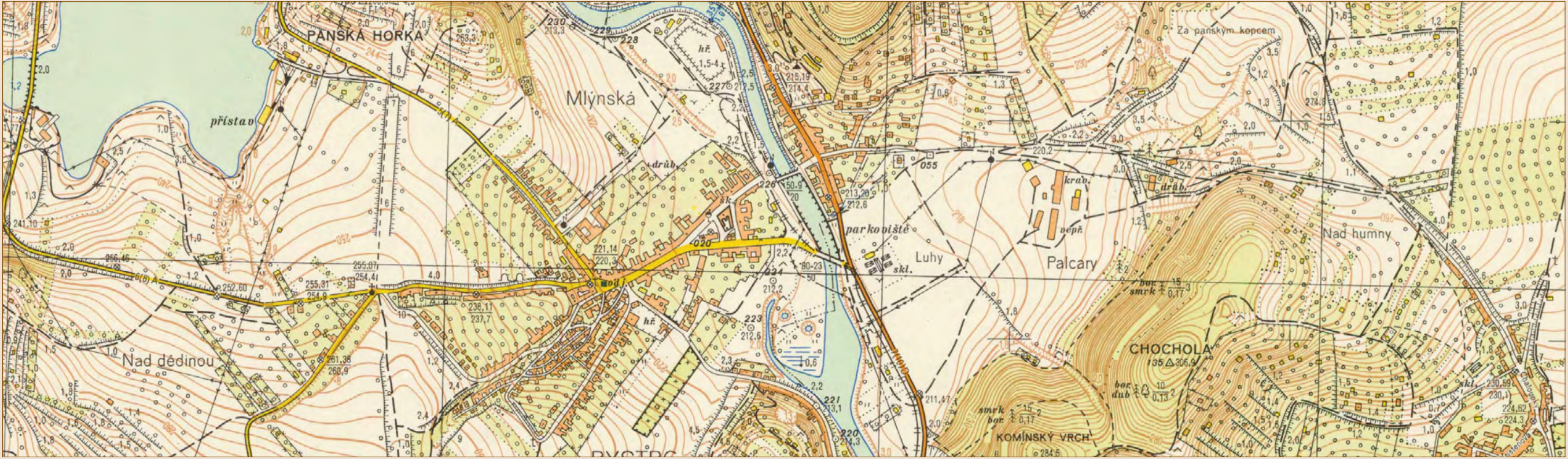
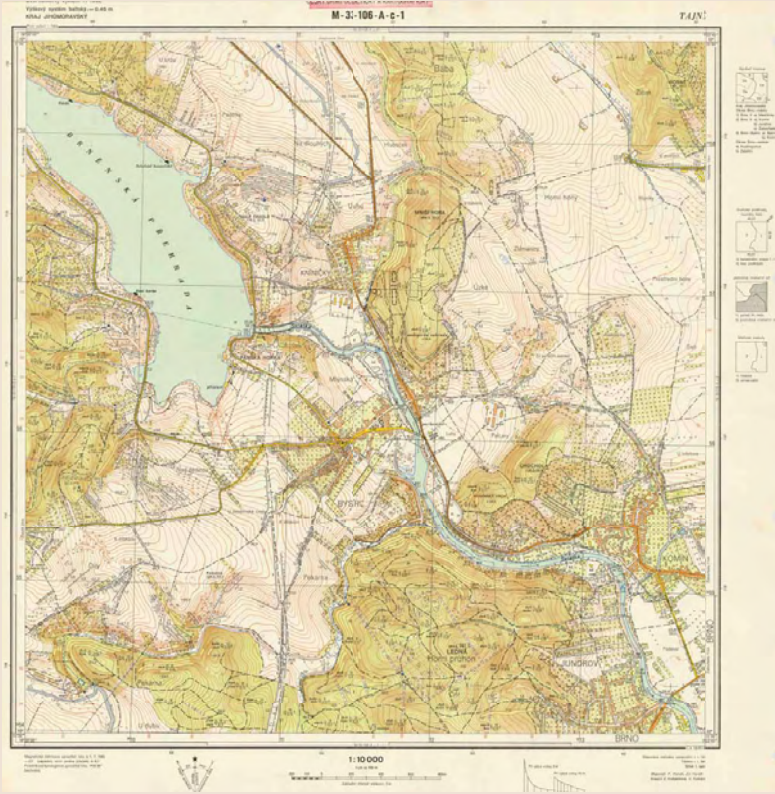
TOPOGRAFICKÉ MAPY (1953–1973)
TOPOGRAPHIC MAPS (1953–1973)

Zdroj / Source: Ministerstvo obrany ČR, Praha: Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad, Dobruška.

45

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 10 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 10,000

M-33-106-A-c-1 (zmenšeno / reduced)

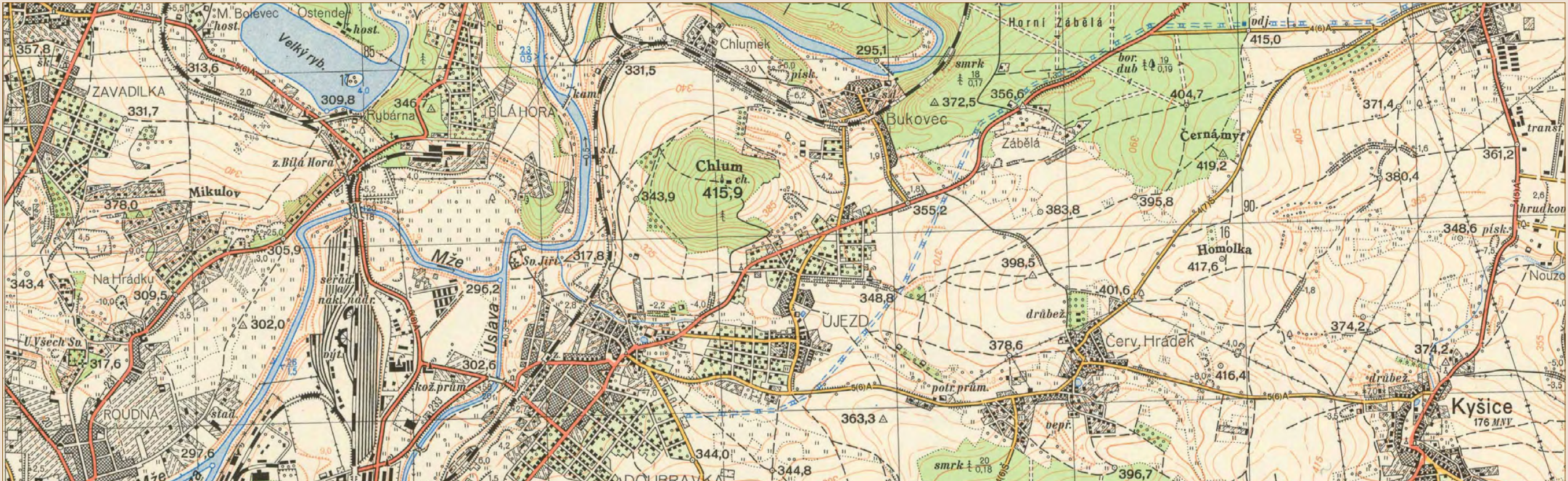
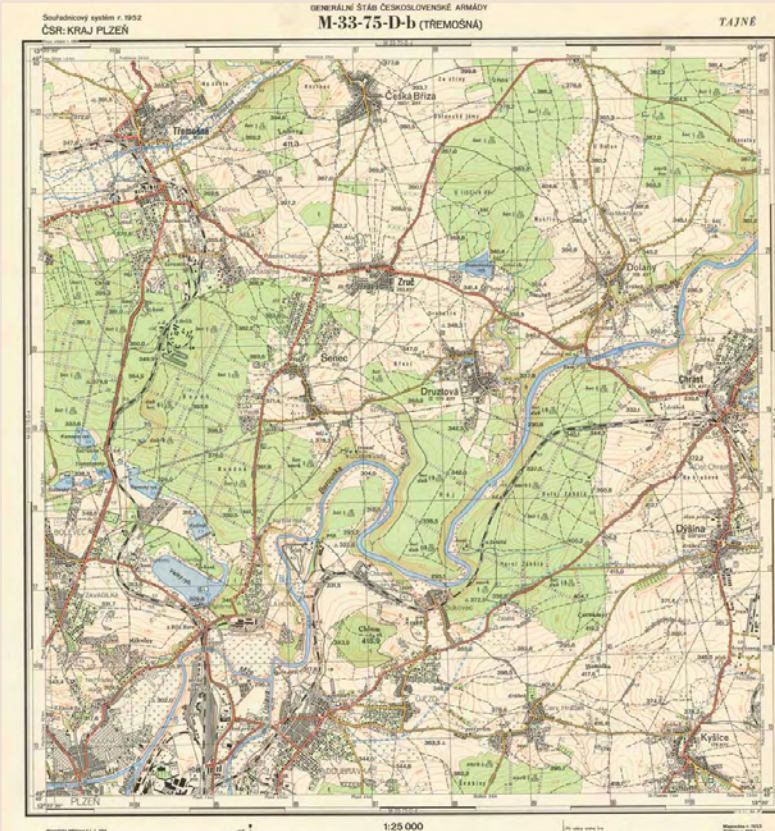

M-33-106-A-c-1 (výřez / cut-out)

46

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 25 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 25,000

M-33-75-D-b (zmenšeno / reduced)

M-33-75-D-b (výřez / cut-out)

47

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 50 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 50,000

M-33-101-D (zmenšeno / reduced)

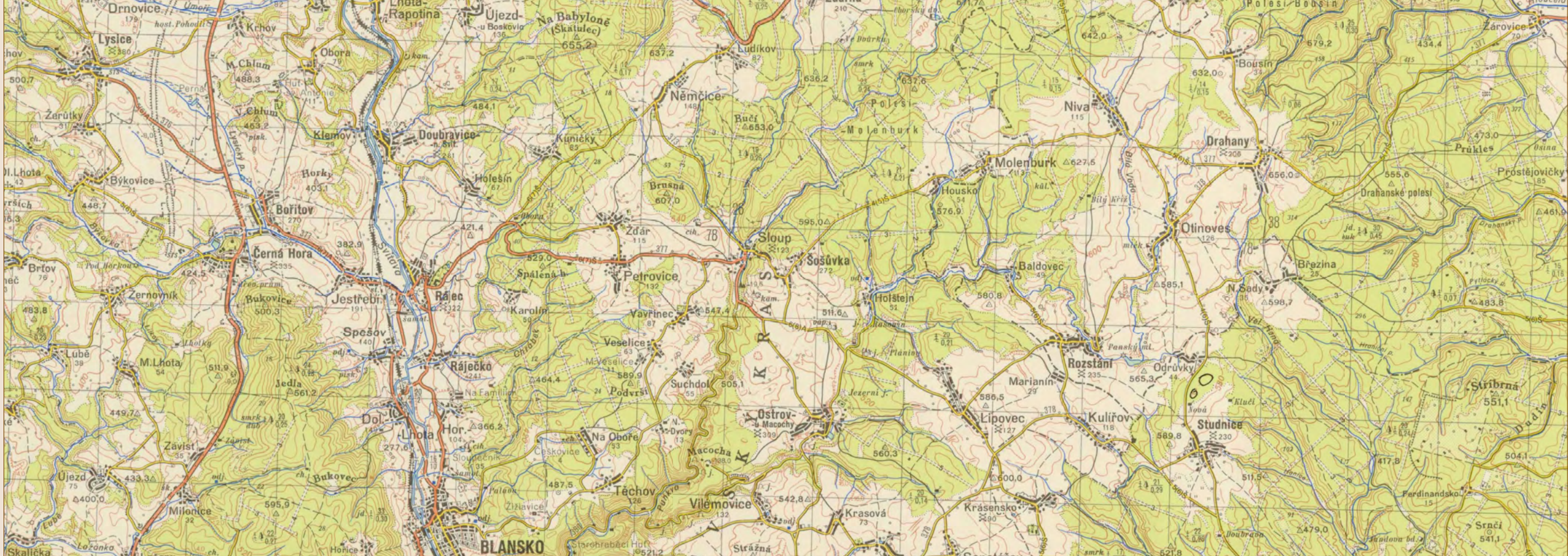
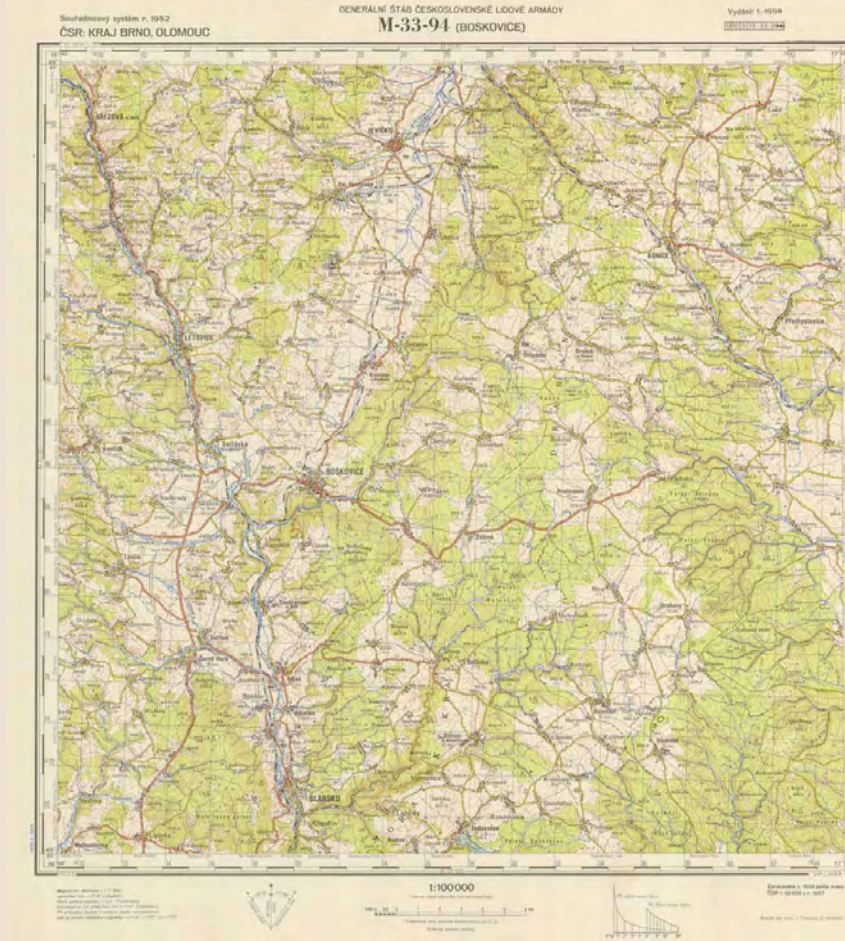

M-33-101-D (výřez / cut-out)

48

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 100 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 100,000

M-33-94 (zmenšeno / reduced)

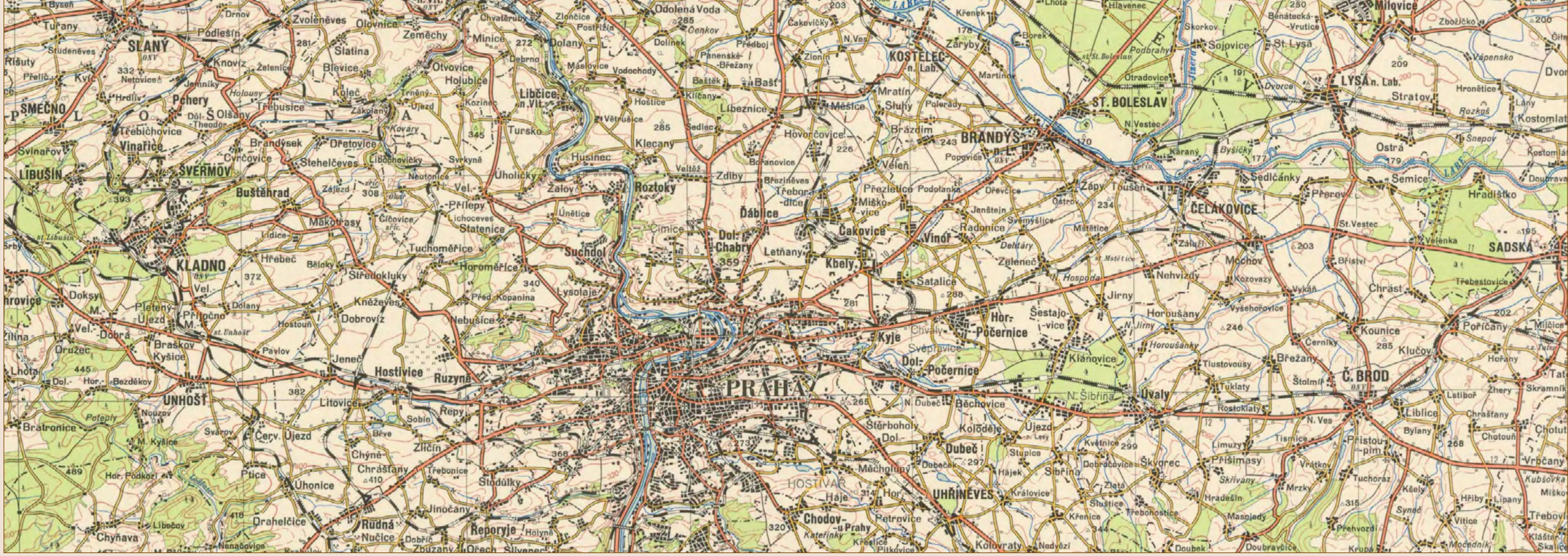
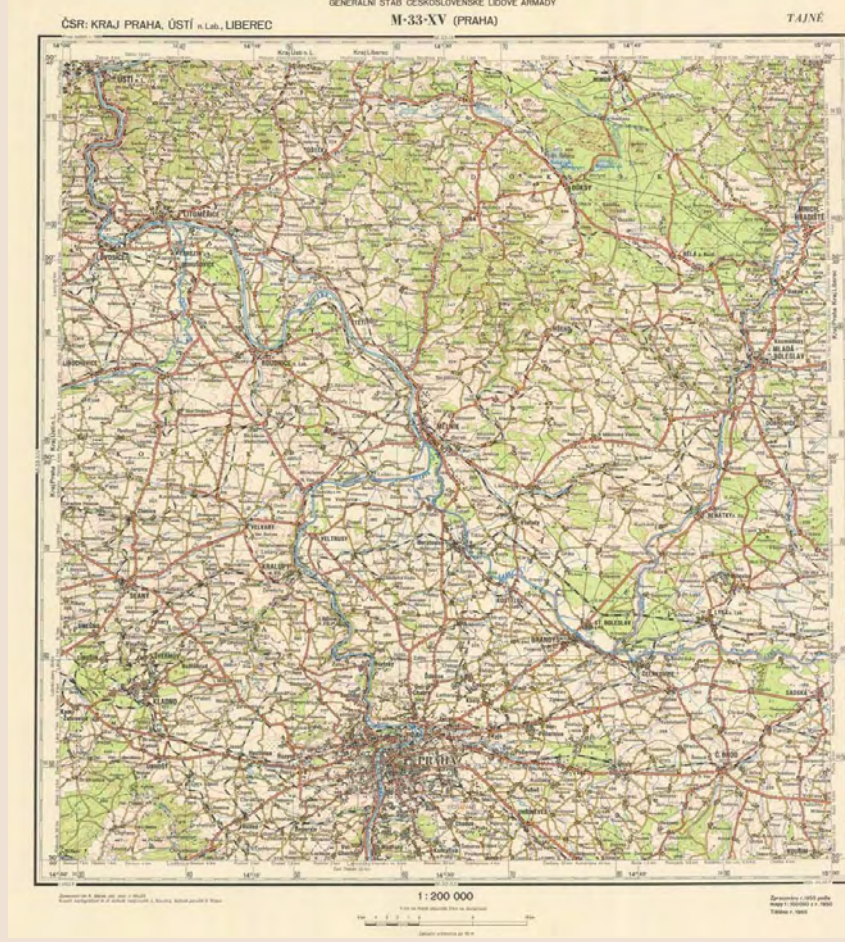

M-33-94 (výřez / cut-out)

49

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 200 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 200,000

M-33-XV (zmenšeno / reduced)

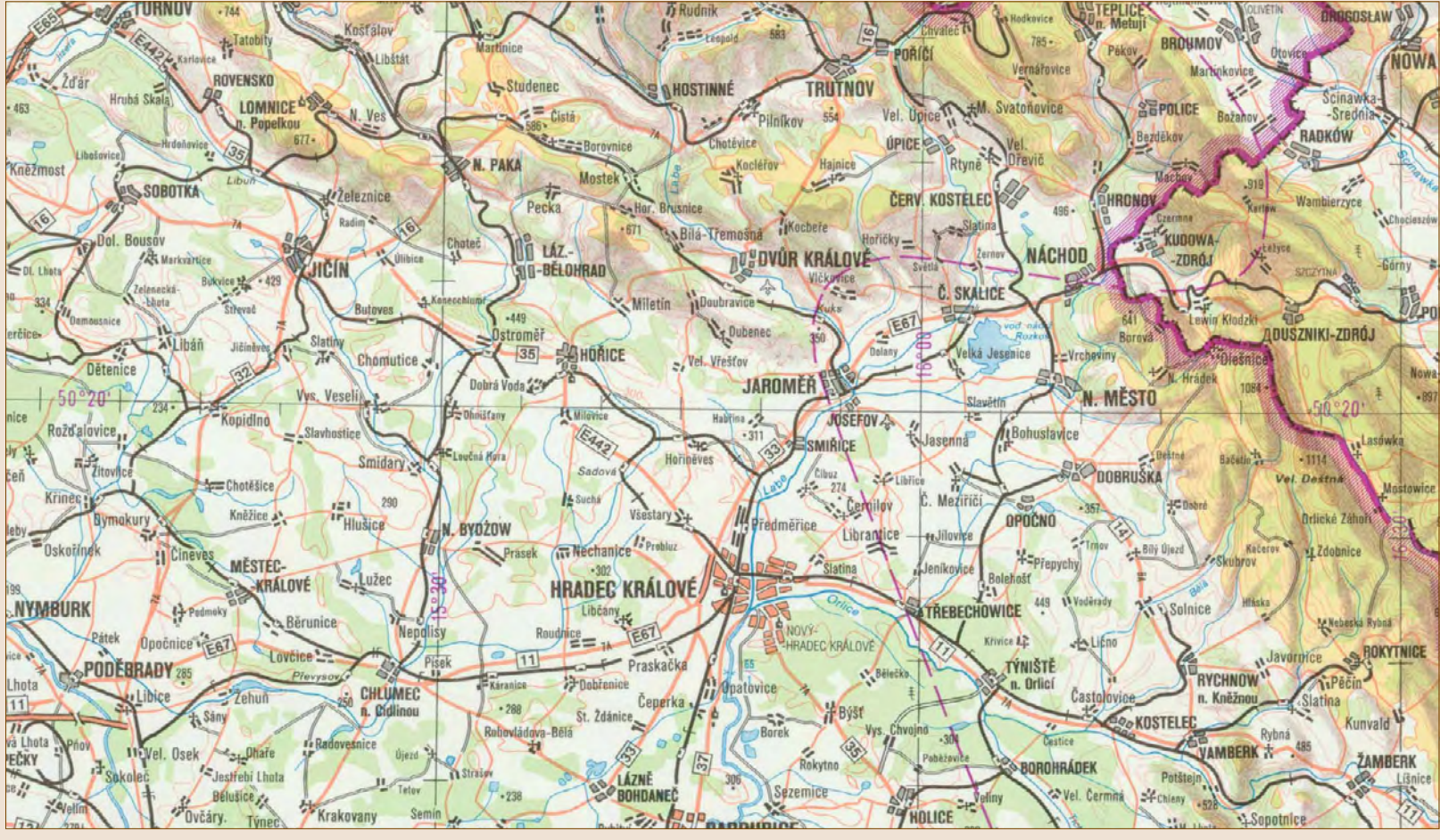
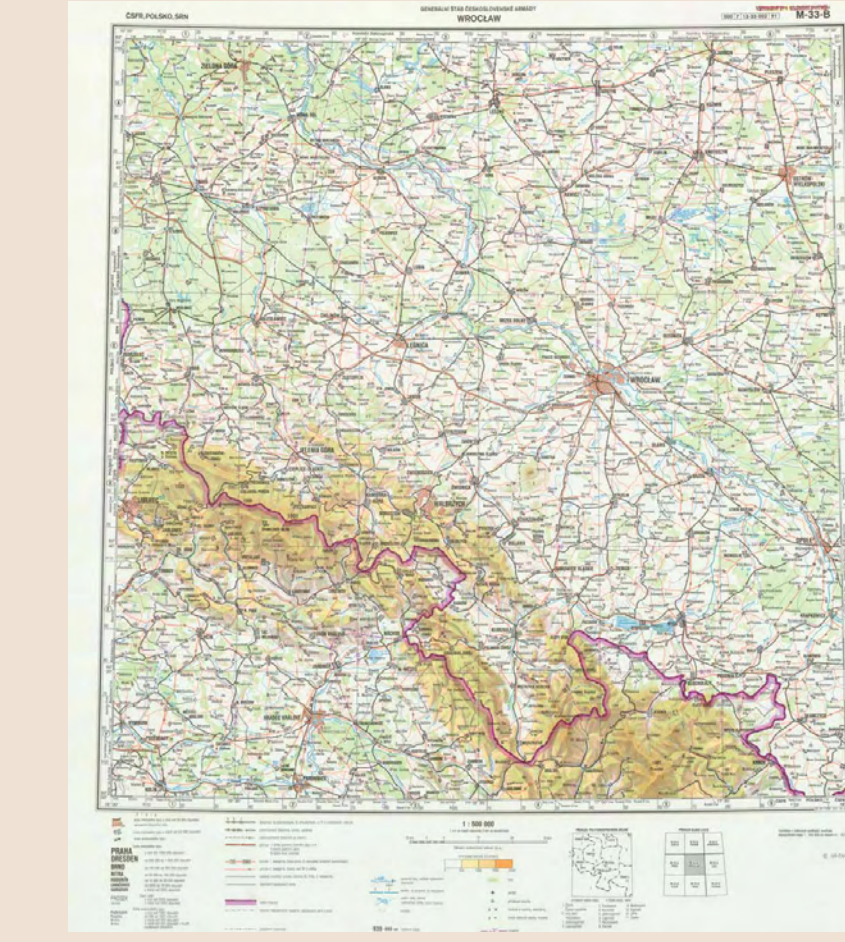

M-33-XV (výřez / cut-out)

50

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 500 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 500,000

M-33-B (zmenšeno / reduced)

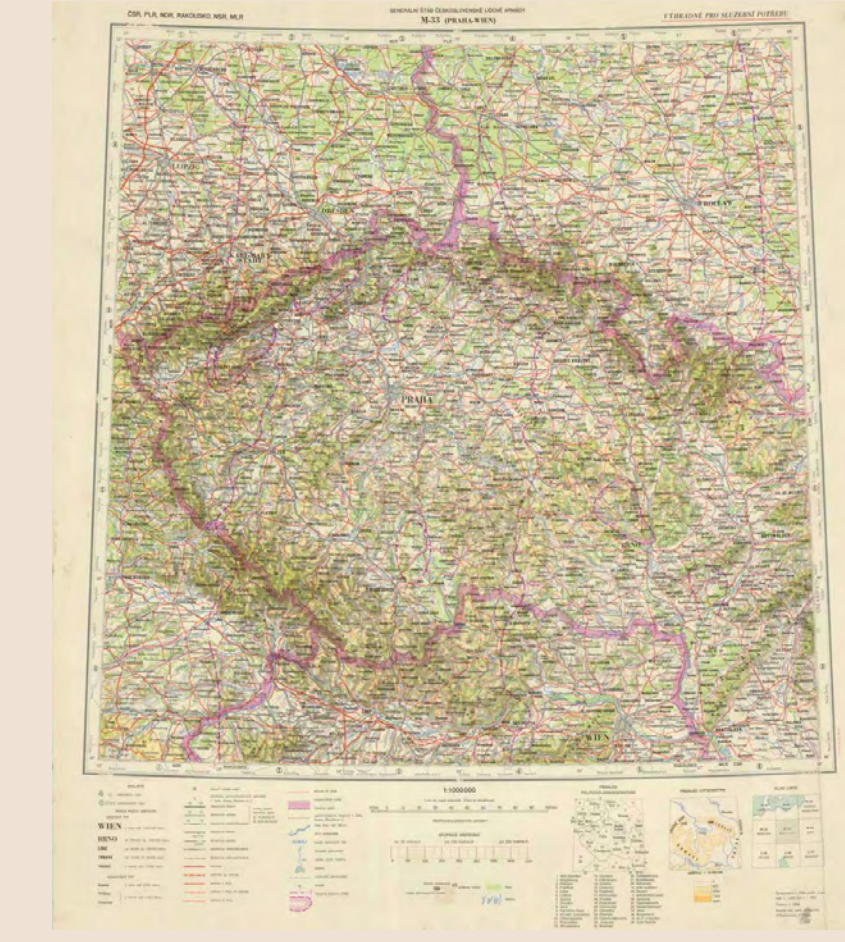

M-33-B (výřez / cut-out)

51

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 1 000 000
TOPGRAPHIC MAP 1 : 1,000,000

M-33 (zmenšeno / reduced)

52–56

TOPOGRAFICKÉ MAPY (2006–2008)

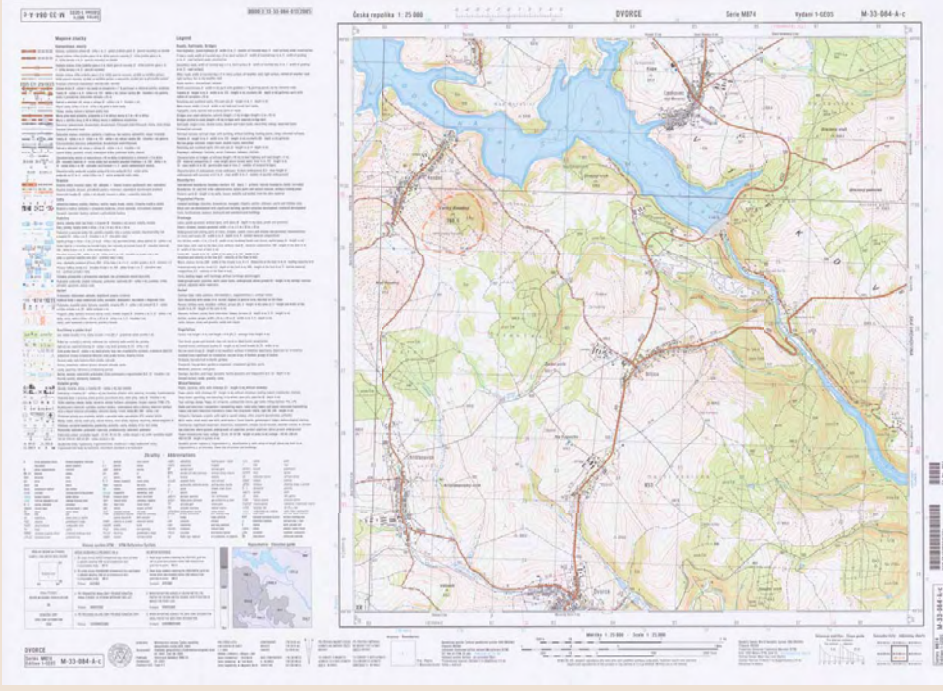
TOPOGRAPHIC MAPS (2006–2008)

52

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 25 000

TOPGRAPHIC MAP 1 : 25,000

M-33-084-A-c Dvorce (zmenšeno / reduced)

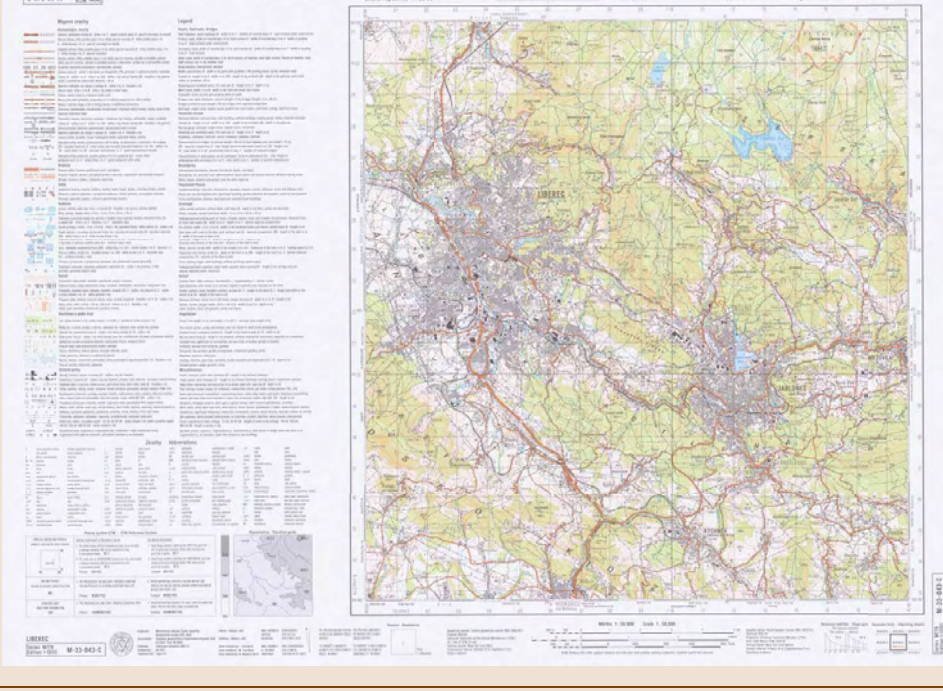

53

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 50 000

TOPGRAPHIC MAP 1 : 50,000

M-33-43-C Liberec (zmenšeno / reduced)

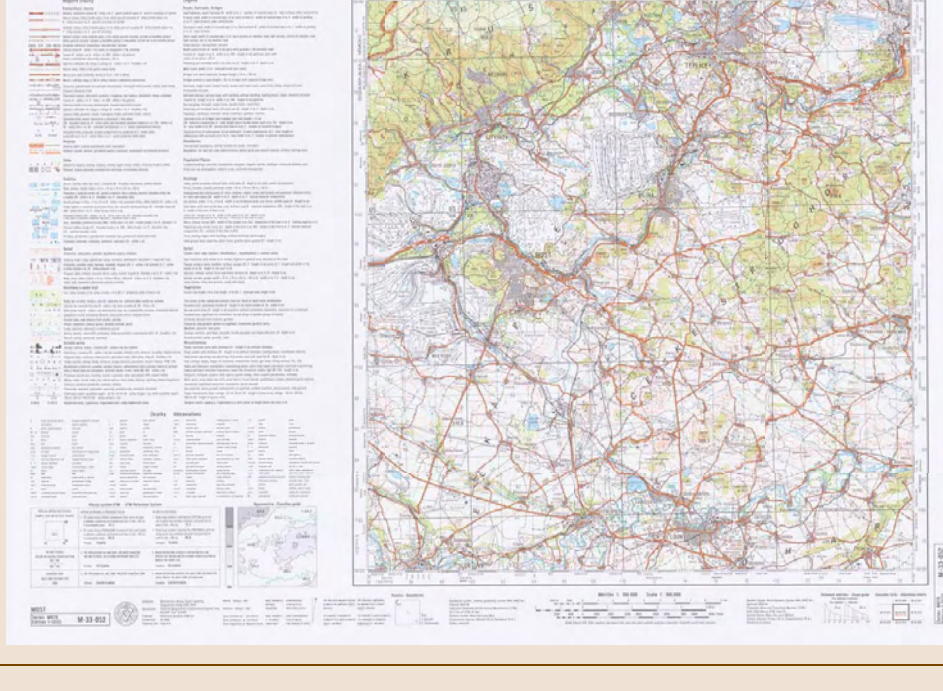

54

TOPOGRAFICKÁ MAPA 1 : 100 000

TOPGRAPHIC MAP 1 : 100,000

M-33-052 Most (zmenšeno / reduced)

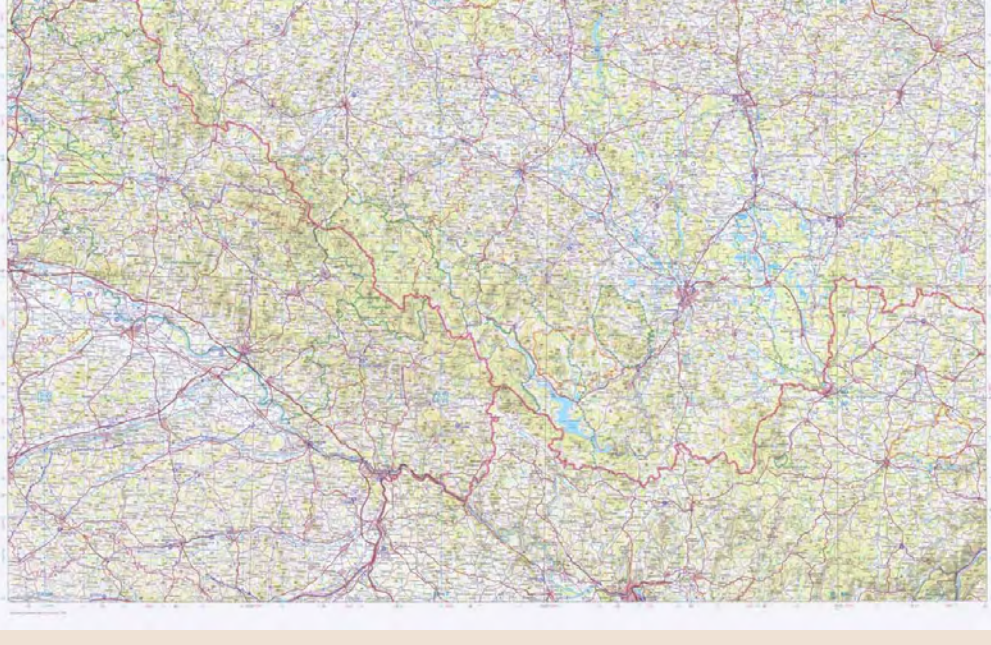

55

VOJENSKÁ MAPA 1 : 250 000

MILITARY MAP 1 : 250,000

Česká republika-3 (zmenšeno / reduced)

56

VOJENSKÁ MAPA 1 : 500 000

MILITARY MAP 1 : 500,000

(výřez / cut-out)

57

CIVILNÍ TOPOGRAFICKÉ MAPY (1946–2008)

CIVIL TOPOGRAPHIC MAPS (1946–2008)

Lubomír Lauermann

Po roce 1945 šli mapování a vydávání map pro veřejnost Státní zeměměřičský a kartografický ústav v Praze. Od 50. do 90. let 20. století byla státem řízená geodetická a kartografická činnost v civilním sektoru postupně v působnosti Ústřední správy geodézie a kartografie a Českého úřadu geodetického a kartografického. V současnosti zabezpečuje tvorbu, vydávání a obnovu státních mapových děl pro civilní účely Český úřad zeměměřičský a katastrální v Praze, který je ústředním orgánem státní správy pro geodézi, kartografii a katastr nemovitostí.

Státní zeměměřičský a kartografický ústav v Praze vydal v letech 1948–1949 12 listů obsahovní graficky velmi zdárné Státní mapy ČSR 1 : 50 000 s tenkým výtiskem vrstevnicemi po 5 m a řadou doplňkových minorarmových údajů. Obsah mapových listů byl odvozen z terénního mapování v období druhé světové války v měřítku 1 : 25 000. V roce 1950 bylo jejich vydávání zastaveno. Obdobný osud měly i mapy dalších měřítek plánované v rámci Státní mapy v Křivkové konformním kuželovém zobrazení v obecné poloze a v souřadnicovém systému S-JTSK, pro něž se jen krátce a na relativně malém území realizovalo pouze mapování stolovou metodou s měřítky 1 : 10 000 a 1 : 5 000. V terénu probíhající nové původní mapování Státní mapy 1 : 5 000 zahájené v roce 1946 nemohlo pomáhat postupem mapovacích prací vyhovět náleham v požadavkům státní správy, institucí a podniků na jednotný, dostatečně podrobný a přitom rychle dostupný kartografický podklad. Z celkového počtu 16 000 listů jich bylo dokončeno jenom několik. Počátkem 50. let 20. století bylo proto rozhodnuto o urychleném vyhotovení Státní mapy 1 : 5 000 – odvozené (SMO-S). Jíjí polohopis vychází z částečně generalizované kresby katastrálních map, a tak je vzhledem k použitému měřítku v souladu s jejich obsahem. Doplňeny jsou hranice národních parků, chráněných území a jejich ochranných pásem, komunikační síť a dopravní zařízení, energetická vedení, vodstvo a vodohospodářská zařízení a další obsahové prvky. Výkvy jsou vztaheny k výškovému systému Bpv. Vrstevnicový obraz terénu byl do mapových listů nejčastěji doplněn zvětšením kresby vrstevnic z topografických map měřítek 1 : 10 000 a 1 : 25 000. Základní interval vrstevnic je proto v územích listech rozdílný. Přesnost mapy není na celém území stejná. Je závislá na přesnosti použitých podkladů, graficky vyznačených v minorarmových údajích každého listu. Mapy byly vydávány dvoubarevně (polohopis a popis sešle, vrstevnice hnědý). Obsah map byl průběžně aktualizován. Obnova byla zajišťována v cyklech se zřetelem na množství a rychlost změn v zobrazovaném území. Mapové listy mají pravouhlý formát, zobrazují plochu 2,0 x 2,5 km. V rámci map České republiky je SMO-S mapou největšího měřítka pokrývající celé území státu, na které je spolu s polohopisným obsahem zobrazen také výškopis. Klad a označování jejich listů je stejný jako u Státní mapy 1 : 5 000 (SM5), doplněné o ortofoto, která Státní mapu 1 : 5 000 odvozenou v současnosti nahrazuje.

V rámci státních mapových děl tvoří ucelený a relativně samostatný soubor map topografického charakteru Základní mapy středních měřítek v měřítkové řadě 1 : 10 000, 1 : 25 000, 1 : 50 000, 1 : 100 000 a 1 : 200 000. Vznik a postup vydávání listů mapových děl v rámci souboru byl důsledkem vládního usnesení č. 327 z 18. 9. 1968 „O používání souřadnicových systémů a geodetických a kartografických materiálů na území ČSSR“, podle něhož nebylo možné v civilním sektoru používat (až na schválené výjimky) vojenské mapy v souřadnicovém systému S-1942. Z podkladů vojenských topografických map byly proto po roce 1969 vytvořeny v jednoznačné působnosti civilní zeměměřičské služby zcela nové mapy se samostatným kladem listů a novým klíčem mapových znaků. Byly označovány jako Základní mapy ČSSR, přičemž operativně reagovaly na aktuální úřední názvy státu nebo jeho částí.

Mapy všech měřítek jsou zpracovány v souřadnicovém systému S-JTSK v Křivkové konformním kuželovém zobrazení v obecné poloze. Referenční plochou je Besselův elipsoid. Výškové údaje jsou vztaheny k systému Bpv. Klad a označování mapových listů vychází z mapových polí měřítka 1 : 200 000. Rámy map 1 : 100 000, 1 : 50 000 a 1 : 25 000 vznikají půlením stran rámu mapy nejbližšího menšího měřítka, mapa 1 : 10 000 vzniká pravidelným rozdělením listu mapy 1 : 50 000 na 25 polí. Mapové listy všech měřítek nemají obecně stejný tvar ani rozměry, konstantní je jen jejich výška. Rámové linie map se neztotožňují s obrazy zeměpisné ani rovinné souřadnicové sítě. Na mapách nebyla do roku 1992 v výjimkou utajovaných verzí zobrazována zeměpisná ani rovinná souřadnicová síť. Obsah map tvoří polohopis (sídlá, komunikace, hospodářské a kulturní objekty, poroty, vodstvo, katastrální a administrativní hranice), výškopis, standardizované geografické názvosloví a další popisné údaje. Podrobnost obsahových prvků a způsob jejich kartografického znázornění závisí na měřítku mapy.

Základní mapa ČR měřítka 1 : 10 000 zobrazuje celé státní území na 4 573 listech. Vznikla odvozením z původní topografické mapy 1 : 10 000 souřadnicového systému S-1942. Soudržní obsah mapy je také polohopis a výškové bodové pole. Vrstevnice mají základní interval 2 m (v rovinnatém terénu 1 m, v horském terénu 5 m). Je tištěna v pěti barvách. Její digitalizací byl položen základ k tvorbě geografického informačního systému o území České republiky s názvem Základní báze geografických dat (ZABAGED). Základní mapa ČR 1 : 25 000 (787 listů) vznikla odvozením z mapy 1 : 10 000. Reliéf znázorňuje vrstevnicemi se základním intervalem 5 m. Je tištěna v pěti barvách. Základní mapa ČR 1 : 50 000 (217 šestibarevných listů) se základním výškovým intervalem vrstevnic 10 m patří k nejpodrobnějším mapám celého souboru těchto map. Základní mapa ČR 1 : 100 000 (64 listů) má stejný, pouze opticky zmenšený obsah jako mapa 1 : 50 000. Je sedmibarevná. Základní mapa ČR 1 : 200 000 tvoří 19 šestibarevných listů. Reliéf je znázorněn vrstevnicemi se základním intervalem 50 m. Obnova všech map se realizuje v časových intervalech odpovídajících frekvenci obsahových změn v daném území, zpravidla v návaznosti na obnovu mapy většího měřítka.

Základní mapy všech měřítek slouží jako podklad pro tvorbu tematických map vydávaných pro celé území České republiky (Základní vodohospodářská mapa 1 : 50 000, Mapa základních sídelních jednotek 1 : 50 000, Silniční mapa 1 : 50 000, Přehled výškové nivelační sítě 1 : 50 000, Přehled trigonometrických bodů a bodů podrobného bodového pole 1. třídy přesnosti 1 : 50 000, Mapa kraje České republiky 1 : 200 000, Silniční mapa kraje České republiky 1 : 200 000).

After 1945, the State Surveying and Cartography Institute in Prague directed the mapping and publishing of maps for the public. From the 1950s to the 1990s, state-directed geodetic and cartographic activities in the civil sector were within the scope of the Central Office of Geodesy and Cartography and the Czech Geodetic and Cartographic Office. Currently the creation, publishing and updating of state map series for civilian purposes is ensured by the Czech Office for Surveying, Mapping and Cadastre in Prague, which is the central organ of the state administration for geodesy, cartography and cadastre.

The State Surveying and Cartographic Institute in Prague published in 1948–1949 a 12-sheet 1 : 50,000 scale **CSR State Map** with terrain depicted by 5 m contour lines and with supplementary data in data found outside the frame; the contents and graphics of this map were very good. The contents of the map sheets were derived from 1 : 25,000 scale field mapping from the period of World War II. In 1950, it ceased to be published. A similar fate met maps on other scales that were planned within the framework of State Maps in the Křivák conformal cylindrical oblique aspect of projection and in the S-JTSK coordinate system, for which maps by plane-table survey was conducted only very briefly and on a relatively small territory on 1 : 10,000 and 1 : 5,000 scales. New original mapping conducted in the field for the State Map on a scale 1 : 5,000 started in 1946, but with its slow rate of mapping progress could not meet the urgent requirements of state administration, institutions and enterprises on unified, sufficiently detailed and quickly accessible maps. From a total of 16,000 sheets only a few were finished. Therefore at the beginning of the 1950s it was decided to speed up the creation of a 1 : 5,000 scale **State Map – derived** (SMO-S). Its planimetric contents are partially based on generalized cadastral map drawings, and therefore considering the scale used, are in accordance with their contents. The borders of national parks and protected territories and their protection zones, the transportation network and its transportation facilities, cities, power lines, bodies of water and water management facilities, and other content elements are added. Altimetry is in relation to the Baltic Vertical Datum (Bv). The contour display of the terrain was most frequently added by increasing the size of contour line drawings from 1 : 10,000 and 1 : 25,000 scale maps. Thus basic contour line intervals are different on different sheets. The accuracy of the maps is not the same for the entire territory. It is dependent on the accuracy of the map bases used, graphically indicated in data outside of the frame on each sheet. The maps were issued in two colours (grey planimetric components and lettering, brown contour lines). The contents of the maps were regularly updated. The updates are made in cycles keeping in consideration the amount and the speed of changes in the depicted territory. Map sheets are rectangular and depict an area of 2.0 x 2.5 km. Within the framework of all maps of the Czech Republic, the derived State Map SMO-S is the largest scaled map covering the entire state territory, on which planimetry as well as the altimetry is depicted. Sheet layout and labeling is the same as for the 1 : 5,000 scale State Map (SM5), supplemented with an orthophoto, which currently replaces the derived 1 : 5,000 scale State Map.

Medium Scale Basic Maps (1 : 10,000, 1 : 25,000, 1 : 50,000, 1 : 100,000 and 1 : 200,000) make up a comprehensive and relatively independent topographic map set within the framework of the state map series. Development and gradual creation of individual maps in this map set was the result of Government Resolution No. 327 of 18 September 1968 "on the use of coordinate systems and geodetic and cartographic materials in the territory of the CSR", according to which it was not possible to use (except for approved exceptional) military maps in the S-1942 coordinate system. Thus, completely new maps with an independent sheet layout and a new list of symbols were created in 1969 solely under the competence of the civilian surveying service based on military topographic maps. They were titled **Basic Maps of the CSR**, and at the same time definitively corresponded to the current official name of the state or its parts.

Maps of all scales are created in a coordinate system S-JTSK in Křivák conformal cylindrical projection with oblique aspect. Bessel's ellipsoid serves as the reference area. Altimetric data is in relation to the Bv system. The layout and labeling of map sheets is based on 1 : 200,000 scale map faces. The frames of 1 : 100,000, 1 : 50,000 and 1 : 25,000 maps result from splitting the sides of the frame of the next smallest scale; the 1 : 10,000 scale map results from a regular division of a 1 : 50,000 scale map sheet into 25 faces. Map sheets of all scales are not generally the same shape nor of the same size; only their heights are constant. The frame lines of the map are not identical with geographical images or grid coordinates. Until 1992 (with the exception of confidential versions) neither geographical nor grid coordinates were displayed on the maps. The maps contain planimetric components (settlements, communications, agricultural and cultural buildings, vegetation, water bodies, cadastral and administrative borders), altimetry, standardized geographical place names and other descriptive data. Details of content elements and the manner of their cartographic depiction depend on the map scale.

The 1 : 10,000 scale Basic Map of the Czech Republic depicts the entire state territory on 4,573 sheets. It was derived from the original 1 : 10,000 scale topographic map in the S-1942 coordinate system. Planimetry and altimetry point fields are also parts of the map. The basic interval of contour lines is 2 m (1 m in flat terrain, and 5 m in mountainous terrain). It is printed in five colours. Its digitalization was used as a base for creating a geographical information system of the territory of the Czech Republic titled **Fundamental Base of Geographical Data (ZABAGED)**. The 1 : 25,000 scale Basic Map of the CR (787 sheets) was derived from the 1 : 10,000 map. The relief is depicted by 5 m contour lines. It is printed in five colours. The 1 : 50,000 scale Basic Map of the CR (217 six-coloured sheets) with 10 m contour line intervals is one of the most used maps of this entire map set. The 1 : 100,000 scale Basic Map of the CR (64 sheets) has the same content as the 1 : 50,000 scale map, only it is optically reduced. It is seven-coloured. The 1 : 200,000 Basic Map of the CR comprises 19 six-coloured sheets. The relief is depicted with 50 m contour line intervals. The updating of all maps is done in intervals of time that correspond to the frequency of content change in the given territory, and is related as a rule to updating maps on a greater scale.

Basic maps of all scales serve as bases for creating thematic maps published for the entire territory of the Czech Republic (1 : 50,000 scale Basic Water Management Map, 1 : 50,000 scale Basic Settlement Unit Map, 1 : 50,000 scale Road Map, 1 : 50,000 scale Overview of the Vertical Levelling Network, 1 : 50,000 scale Overview of Trigonometric Points and Detailed Minor Control Points of First Class Accuracy, 1 : 200,000 scale Map of the Regions of the Czech Republic, 1 : 200,000 scale Road Map of the Regions of the Czech Republic).

Zdroj / Source: Ministerstvo obrany ČR, Praha; Vojenský geografický a hydrometeorologický úřad, Dobruška.

58–62

ŽÁKLADNÍ MAPY (1973–1996)

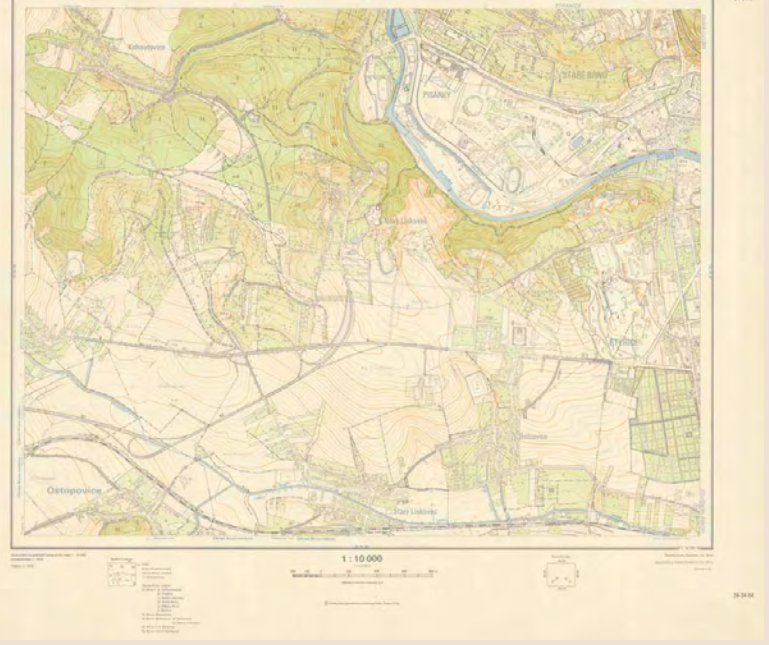
BASIC MAPS (1973–1996)

58

ŽÁKLADNÍ MAPA ČSSR 1 : 10 000

BASIC MAP OF THE CSR 1 : 10,000

24-34-04 (zmenšeno / reduced)

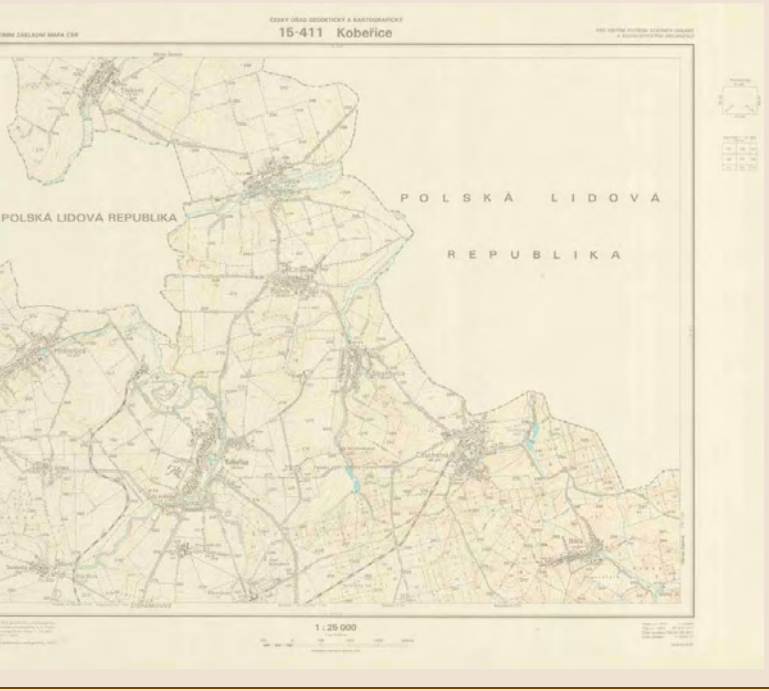

59

PROZATÍMNÍ ŽÁKLADNÍ MAPA ČSR 1 : 25 000

PROVISIONAL BASIC MAP OF THE CSR 1 : 25,000

15-411 Koberice (zmenšeno / reduced)

60

ŽÁKLADNÍ MAPA ČSSR 1 : 50 000

BASIC MAP OF THE CSR 1 : 50,000

24-23 Protivanov (zmenšeno / reduced)

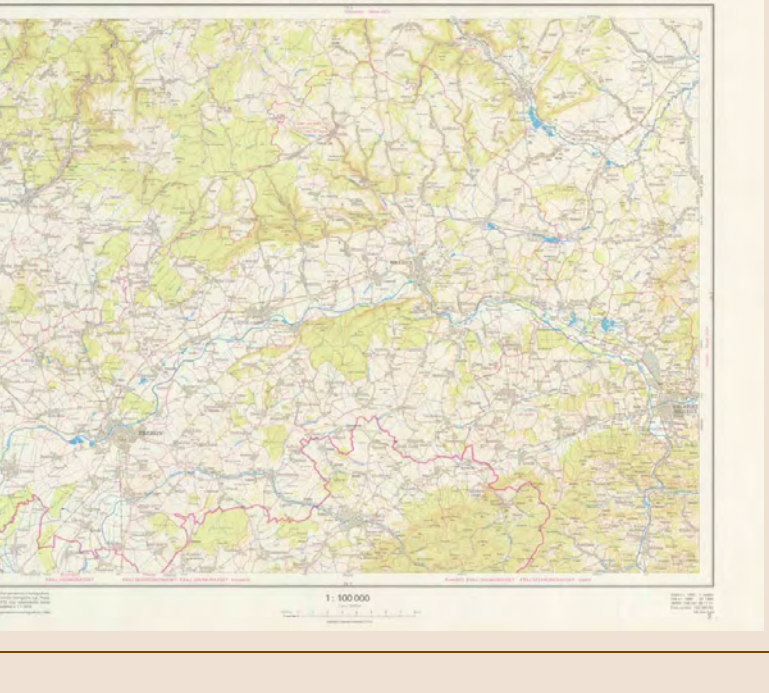

61

ŽÁKLADNÍ MAPA ČSSR 1 : 100 000

BASIC MAP OF THE CSR 1 : 100,000

25-1 Přerov (zmenšeno / reduced)

62

ŽÁKLADNÍ MAPA ČSSR 1 : 200 000

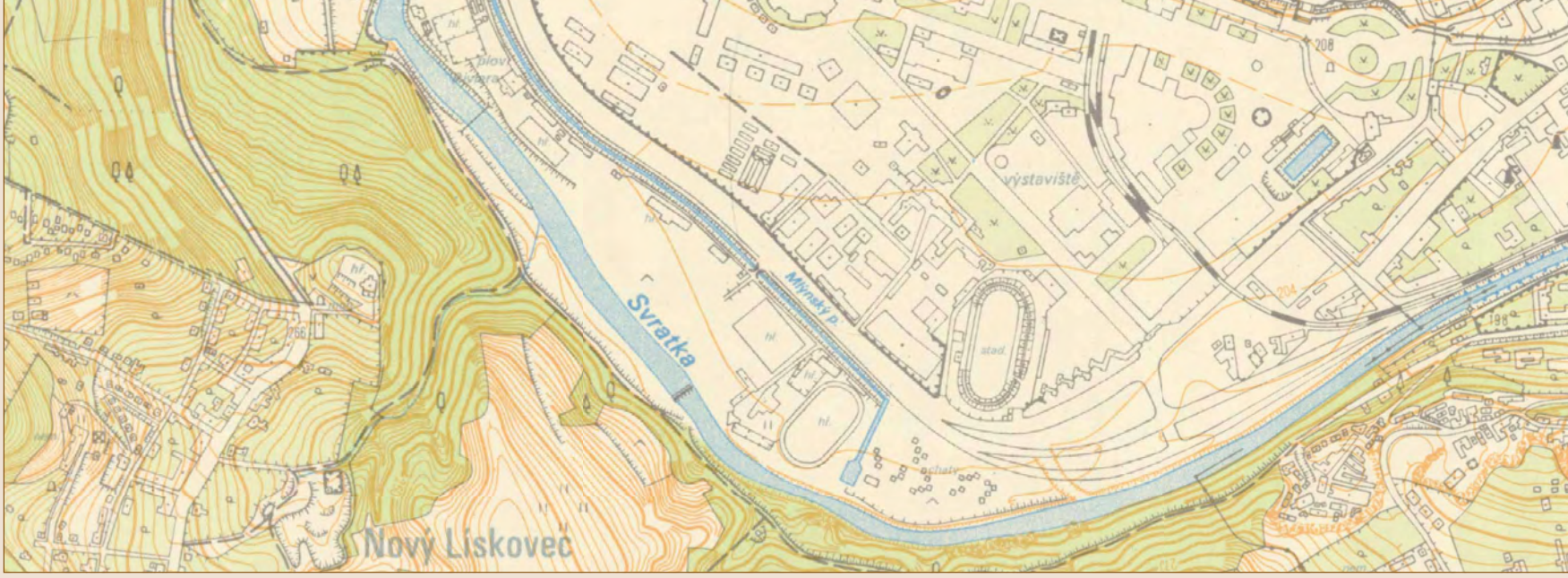
BASIC MAP OF THE CSR 1 : 200,000

13 Hradec Králové (zmenšeno / reduced)

59

15-411 Koberice (výřez / cut-out)

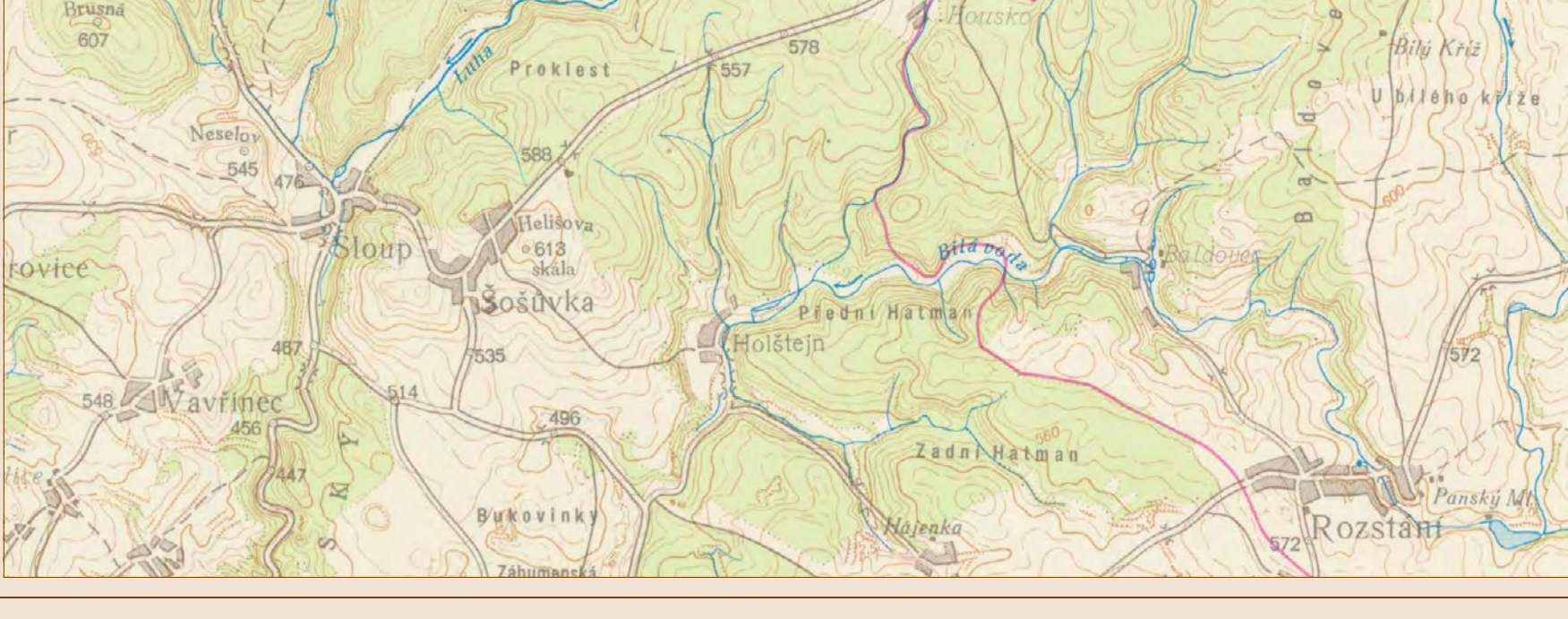
60

24-23 Protivanov (výřez / cut-out)

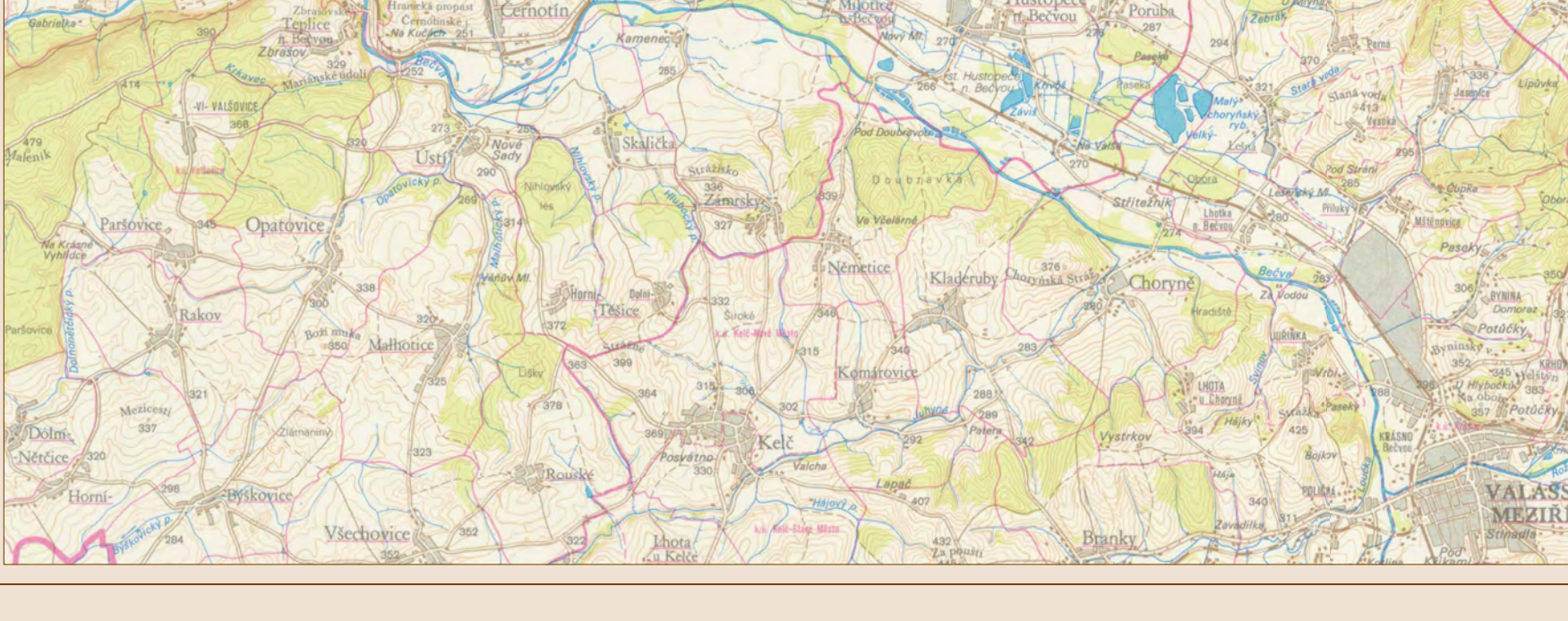
61

25-1 Přerov (výřez / cut-out)

62

13 Hradec Králové (výřez / cut-out)

1.2. Historické a současné dokumenty o krajině / Historical and contemporary documents about the landscape

Zdroj / Source: Ústřední archiv zeměměřičství a katastru, Praha.

44

ATLAS KRAJINY ČESKÉ REPUBLIKY

LANDSCAPE ATLAS OF THE CZECH REPUBLIC

45

76-85

TEMATICKÁ STÁTNÍ MAPOVÁ DÍLA – CIVILNÍ

THEMATIC STATE MAPS – CIVIL

76

MAPA LOŽISEK NEROSTNÝCH SUROVIN

MAP OF MINERAL DEPOSITS

22-42

Bechyně, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

77

MAPA INŽENÝRSKOGEOLOGICKÉHO RAJONOVÁNÍ

MAP OF ENGINEERING GEOLOGICAL ZONING

13-24

Hradec Králové, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

78

ZÁKLADNÍ VODOHOSPODÁŘSKÁ MAPA

BASIC MAP OF HYDRO-ENGINEERING DEVELOPMENT

13-23

Chlumec nad Cidlinou, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

79

MAPA GEOCHEMIE POVRCHOVÝCH VOD

MAP OF SURFACE WATER GEOCHEMISTRY

24-14

Boskovice, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

80

PŮDNÍ MAPA

SOIL MAP

22-42

Bechyně, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

81

PŮDNÍ INTERPETAČNÍ MAPA

SOIL INTERPRETATION MAP

22-42

Bechyně, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

82

GEOLOGICKÁ MAPA

GEOLOGICAL MAP

25-33

Uherské Hradiště, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

83

MAPA GEOFYZIKÁLNÍCH INDIKÁŮ A INTERPETAČÍ

MAP OF GEOPHYSICAL INDICATION AND INTERPRETATION

12-41

Beroun, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

84

HYDROGEOLOGICKÁ MAPA

HYDROGEOLOGICAL MAP

32-22

České Budějovice, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

85

MAPA GEOCHEMICKÉ REAKTIVITY HORNIN

MAP OF GEOCHEMICAL REACTIVITY OF ROCKS

03-34

Bílina, 1 : 50 000 (výřez / cut-out)

86-89

TEMATICKÁ STÁTNÍ MAPOVÁ DÍLA – VOJENSKÁ

THEMATIC STATE MAPS – MILITARY

86

DRUŽICOVÁ MAPA

SATELLITE MAP

Brno, 1 : 250 000 (výřez, zmenšeno / cut-out, reduced)

87

MAPA PRO SPOLEČNÉ OPERACE (LETEKÁ)

JOINT OPERATIONS GRAPHIC (AIR)

Brno, 1 : 250 000 (výřez, zmenšeno / cut-out, reduced)

88

TRANZITNÍ LETECKÁ MAPA

TRANSIT FLYING CHART

Brno, 1 : 250 000 (výřez, zmenšeno / cut-out, reduced)

89

LETECKÁ ORIENTAČNÍ MAPA

AERONAUTICAL CHART

1 : 50 000 (výřez, zmenšeno / cut-out, reduced)

90

HISTORIE POZEMKOVÉ EVIDENCE

HISTORY OF LAND RECORDS

Ladislav Plánka

První katastr na území dnešní České republiky, založený na přímém měření skutečného stavu v terénu tzv. **jozefský katastr**, vznikl na základě katastru Josefa II. o reformě daně pozemková a vyměření pozůdků ze dne 20.4.1785. Nový tzv. **tereziánsko-josefský katastr**, v němž se převzaly správné výměry z josefského katastru, byl založen v roce 1792. Byl podkladem pro založení zemských desek a pro další předpisy až do roku 1860.

Císařským patentem z 1.6.1811 č. 946 Sb. z. s. byl vyhlášen Všeobecný zákoník občanský, který stanovoval, že stavba je součástí pozemku (j. základu římského práva superficies solo cedit), a že k převodu vlastnictví nemovitých věcí je třeba zápis do pozemkových knih, nazývaný vklad (intabulace). Tento zákoník platí až do roku 1951.

Novodobý katastr nemovitosti je založen na patentu rakouského císaře Františka I. ze dne 23. 12. 1817 o daní pozemková a vyměření půdy. Jeho základem byl již budován na vědeckých základech velkoměřítkového mapového díla v základním měřítku 1 : 2 880, pro které bylo zvoleno Cassini-Soldnerovo transverzální vřelkové zobrazení a systém pravouhlých souřadnic a počátky v trigonometrických bodech Gusterberg (pro Čechy) a Svätý Štěpán (pro Moravu a Slezsko). V Čechách probíhalo podrobné mapování v letech 1826–1845, na Moravě a ve Slezsku v letech 1824–1836. Z měřického operátu stabilního katastru je dodnes odvozena většina platných katastrálních map na území České republiky.

Reambulace map stabilního katastru, provedená v letech 1869–1881, ukázala, že katastr může být bez znehodnocení, nebude-li upraven systém jeho nepřetřezného doplnění a údržby. Zákon ze dne 23.5.1883 č. 831 z. o evidenci katastru daně pozemkové proto nařídil, že se katastr daně pozemkové musí udržovat v souladu se skutečným a právním stavem. V roce 1896 byl katastr daně pozemkové revidován a od roku 1898 bylo v katastru zavedeno používání metrické míry. Pro nové zaměstnání se postupně přestalo využívat grafické metody, zavedena byla metoda číselného měření.

Dne 16. 12. 1927 byl přijat zákon č. 177/1927 Sb. z. a n. o pozemkovém katastru a jeho vedení katastrální zákon. Katastr daně pozemkové pozemným novým zákonem oficiálně na pozemkový katastr, začal postupně měnit svůj původní účel. Stal se nepostradatelnou součástí všech právních jednání o nemovitostech a jeho původní daněv poslání se začalo převážet na účel právní a všeobecné hospodářské. Technické úrovně nově vyladěných katastrálních map, zpravidla v měřítku 1 : 1 000 nebo 1 : 2 000, značné stoupla. Byly zobrazovány v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK), charakterizované Besselovým elipsoidem a Křovským konformním kužlovým zobrazením v obecné poloze. Pozemkový katastr byl zákonem stanoven jako veřejný a byl udržován v souladu se skutečným stavem do roku 1938. Později již nebyla jeho údržba dostatečná a zejména po roce 1945 se začal se skutečnosti hrubě rozcházet a po roce 1956 se přestal udržovat vůbec. Katastrální zákon č. 177/1927 Sb. byl zcela zrušen až v roce 1971 zákonem č. 46/1971 Sb. o geodézii a kartografii.

Po skončení druhé světové války přinesly poválečné konfiskace, navazující přidělové řízení a pozemkové reformy zásadní změny vlastnických práv k nemovitostem. Byl prolomen intabulační princip, na kterém byla založena funkce a spolehlivost pozemkových knih, a vlastnické právo přecházelo na přidělné dnem převzetí držby. Vznikal zcela nový právní stav, který byl v hrubém nesouladu se stavem katastru a pozemkových knih. Příklady nebyly zaměřeny a nové hranice majetku v katastrálních mapách zobrazeny. Původní technické podklady (grafické přidělové plány) jsou přitom již často nečitelné, poškozené nebo jsou ztraceny.

Dne 1. 1. 1951 nabyl účinnosti zákon č. 141/1950 Sb. občanský zákoník, který zavřel postupný úpadek významu a spolehlivosti zápisů v pozemkových knihách i v pozemkovém katastru. V roce 1956 byla založena Jednotná evidence půdy, její podstatou bylo evidování užívání půdy bez ohledu na vlastnické vztahy. Současně práva k nemovitostem nepodléhala v letech 1951–1964 žádné úplné systematické evidenci.

Dne 1. 4. 1964 nabyl účinnosti nový občanský zákoník (zákon č. 40/1964 Sb.) a zákon č. 22/1964 Sb. o evidenci nemovitostí. Ani nové právní úprava nesměřovala k obnovení intabulačního principu a úplné evidenci soukromých práv k nemovitostem. Údaje evidence nemovitostí byly závažně jen pro plánování a řízení zemědělské výroby a pro statistické účely. Komplexní zakládání evidence nemovitostí, při kterém se zjišťovaly a zapisovaly aktuální právní vztahy k nemovitostem, probíhal v období 1964–1988. Měřický operát evidence nemovitostí (pozemkové mapy) vycházel z předchozích ostronových map bývalého pozemkového katastru, které byly skřeleny do souvislého zobrazení. Nové pozemkové mapy byly postupně vyhovětovány na základě výsledků technohospodářského mapování (1961–1981), později na základě výsledků tvorby Základní mapy velkého měřítka (1981–1992).

Po obnove demokratických poměrů v roce 1989 nebylo již nadále únosné vycházet z neúplného obsahu evidence nemovitostí, ani pokračovat v nedokonalých principech, na kterých byla založena a vedena. Od 1. 1. 1993 nabyl účinnosti nové zákony: zákon č. 264/1992 Sb., kterým se mění občanský zákoník a některé další zákony, zákon č. 265/1992 Sb. o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, zákon č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon) a zákon č. 359/1992 Sb. o zeměměřičích a katastrálních orgánech. Katastr nemovitostí České republiky, řízený novou právní úpravou, integruje do jediného nástroje funkce bývalých pozemkové knihy i bývalého pozemkového katastru. Částečně byl obnoven intabulační princip, a to pro smluvní nabyvatel věcných práv k nemovitostem, jenž spočívá v tom, že dochází k nabytí věcných práv k nemovitostem vkladem do katastru nemovitostí. Katastrální operát tvoří mj. soubor geodetických informací, který zahrnuje katastrální mapu a soubor popisných informací, obsahující údaje o katastrálním území, o parcelách, o stavbách, o vlastnictví a jiných oprávněných a právních vztazích. Katastr nemovitostí při svém začátku zcela převzal princip evidenci nemovitostí. Její zásadní obsahovou neúplnost bylo třeba překlenout založením zjednodušené evidence pozemků. Pozemky zjednodušené evidence nejsou zobrazeny v platných katastrálních mapách, a proto se stále výrazně jejich zobrazení v mapách bývalého pozemkového katastru v operátech přidělového řízení čí evidence nemovitostí. Zakládání zjednodušené evidence bylo prováděno souběžně s digitalizací souborů popisných informací v letech 1994–1998. V letech 1997–1998 byl katastr nemovitostí zjednodušen doplněn údaji o kontinuitních půdně-ekologických jednotkách k parcelám. V roce 1998 byla zahájena digitalizace souborů geodetických informací a tvorba digitálních katastrálních map. Významným počinem v katastru nemovitostí bylo zřízení informačního systému katastru nemovitostí a částečné splnění principu katastru nemovitostí prostřednictvím internetu.

91-94

POZEMKOVÁ EVIDENCE

LAND RECORDS

91

ZEMSKÉ DESKY

LAND REGISTRY OF NOBILITY AND FREE TOWNS

Mapa pozemků obce Týniště z roku 1717, Plzeňský kraj (výřez)

Real-estate register map of the village Týniště from 1717, Pilsen region (cut-out)

92

STABILNÍ KATASTR

STABLE CADASTRE

Císařský povinný otisk (1836), 1 : 2 880, 3594/2, list V, Zuckmantel (zmenšeno)

Obligatory imperial prescutation copy (1836), 1 : 2,880, 3594/2, sheet V, Zuckmantel (reduced)

93

POZEMKOVÝ KATASTR

LAND CADASTRE

Mapa Československého pozemkového katastru (1927), 1 : 1 000, Husovice 163 (zmenšeno)

Map of the Czechoslovak land cadastre (1927), 1 : 1,000, Husovice 163 (reduced)

94

JEDNOTNÁ EVIDENCE PŮD (JEP)

UNIFORM REAL ESTATE REGISTRY

Mapa Jednotné evidence půd (1961), 1 : 1 000, Slatina 291 (zmenšeno)

Map of the Uniform real estate registry (1961), 1 : 1,000, Slatina 291 (reduced)

1.2. Historická a současné dokumenty o krajině

Historical and contemporary documents about the landscape

91-94

POZEMKOVÁ EVIDENCE

LAND RECORDS

91

ZEMSKÉ DESKY

LAND REGISTRY OF NOBILITY AND FREE TOWNS

Mapa pozemků obce Týniště z roku 1717, Plzeňský kraj (výřez)

Real-estate register map of the village Týniště from 1717, Pilsen region (cut-out)

92

STABILNÍ KATASTR

STABLE CADASTRE

Císařský povinný otisk (1836), 1 : 2 880, 3594/2, list V, Zuckmantel (zmenšeno)

Obligatory imperial prescutation copy (1836), 1 : 2,880, 3594/2, sheet V, Zuckmantel (reduced)

93

POZEMKOVÝ KATASTR

LAND CADASTRE

Mapa Československého pozemkového katastru (1927), 1 : 1 000, Husovice 163 (výřez)

Map of the Czechoslovak land cadastre (1927), 1 : 1,000, Husovice 163 (cut-out)

94

JEDNOTNÁ EVIDENCE PŮD (JEP)

UNIFORM REAL ESTATE REGISTRY

Mapa Jednotné evidence půd (1961), 1 : 1 000, Slatina 291 (zmenšeno)

Map of the Uniform real estate registry (1961), 1 : 1,000, Slatina 291 (reduced)

95

ATLAS KRAJINY ČESKÉ REPUBLIKY

LANDSCAPE ATLAS OF THE CZECH REPUBLIC

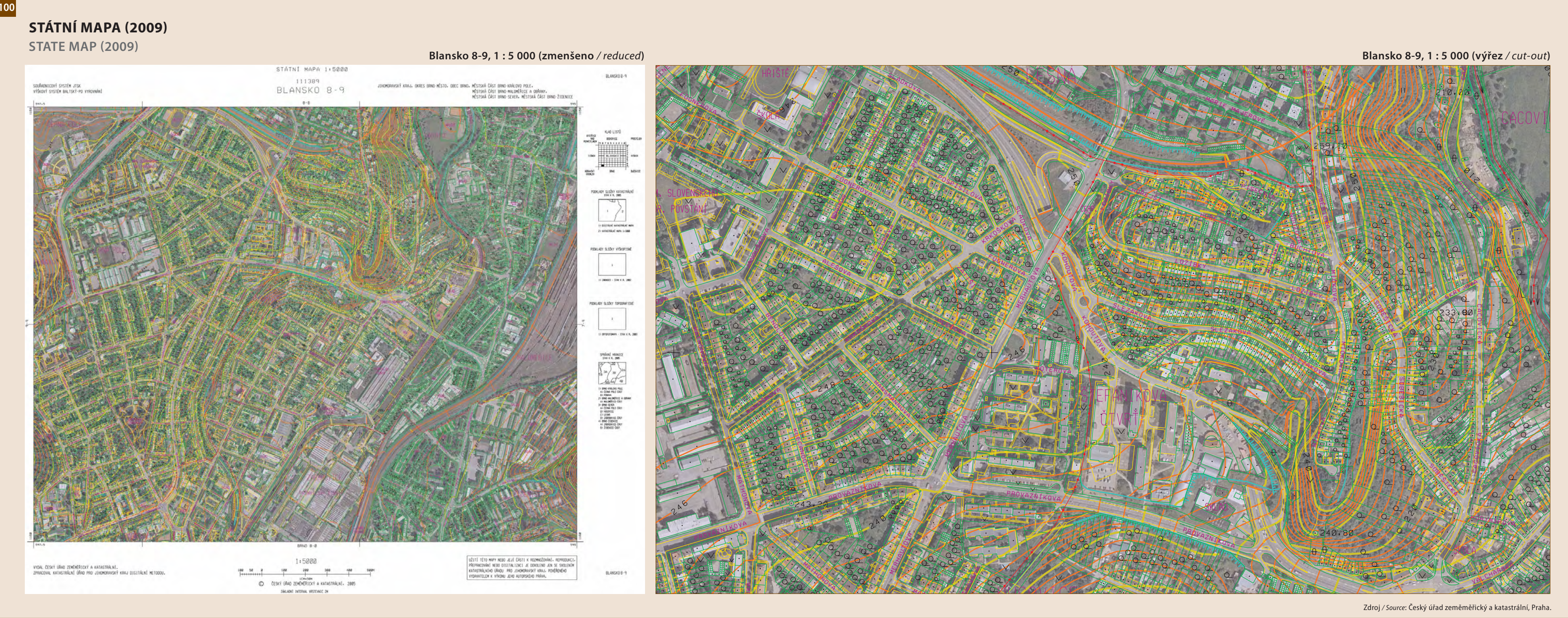
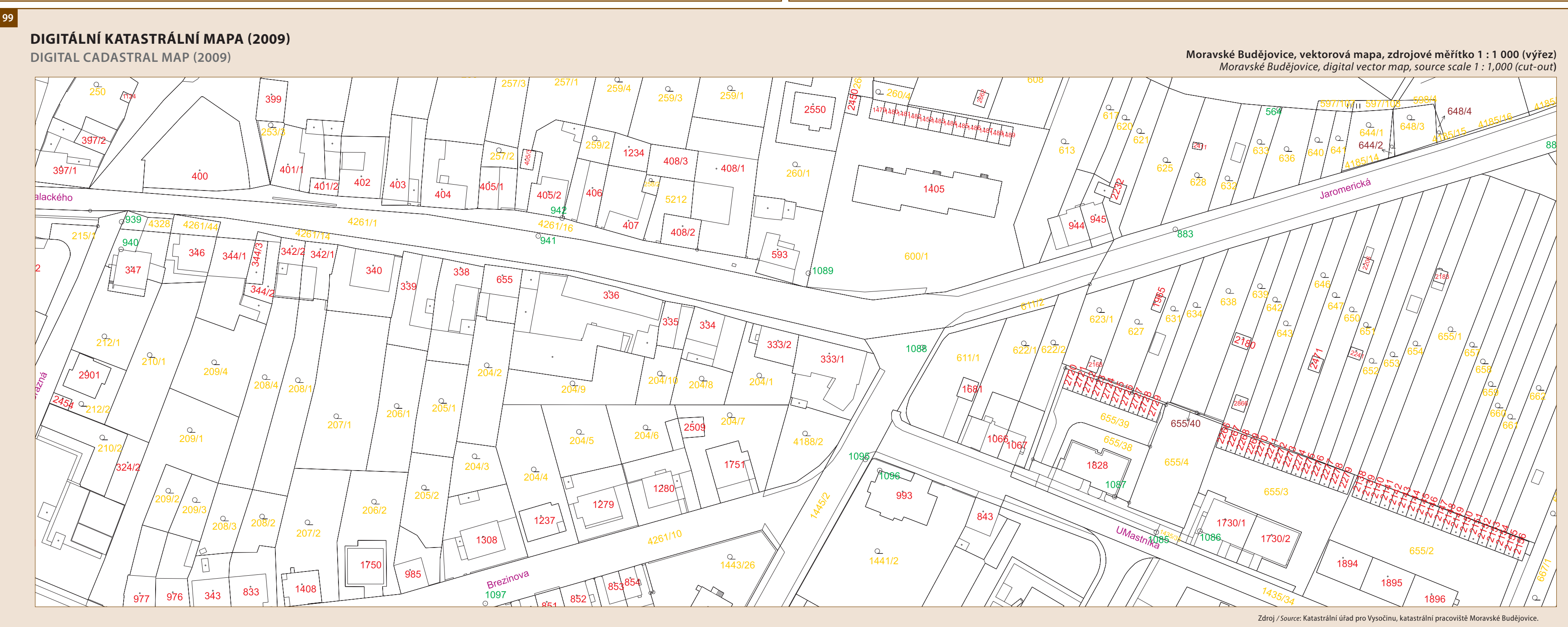
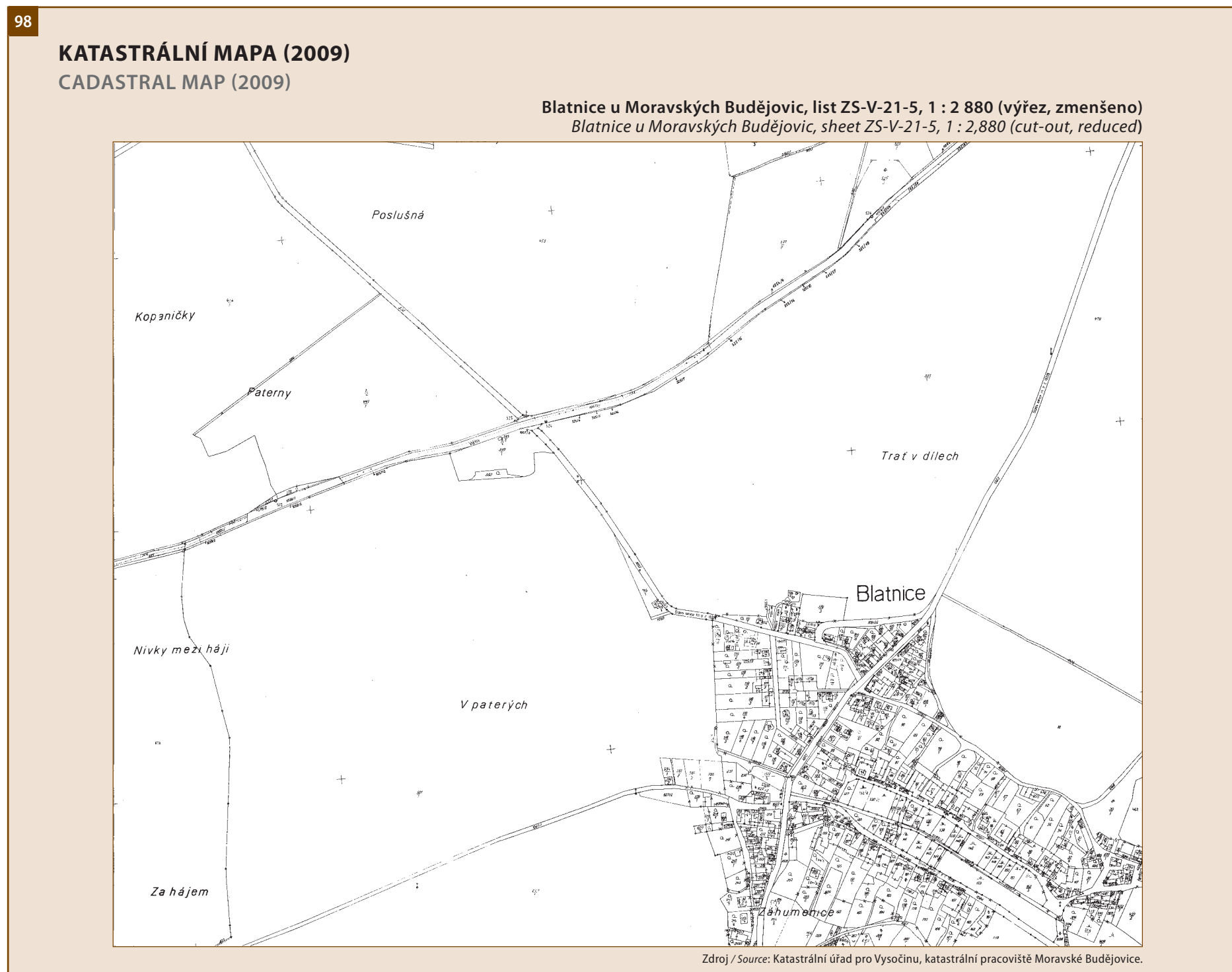
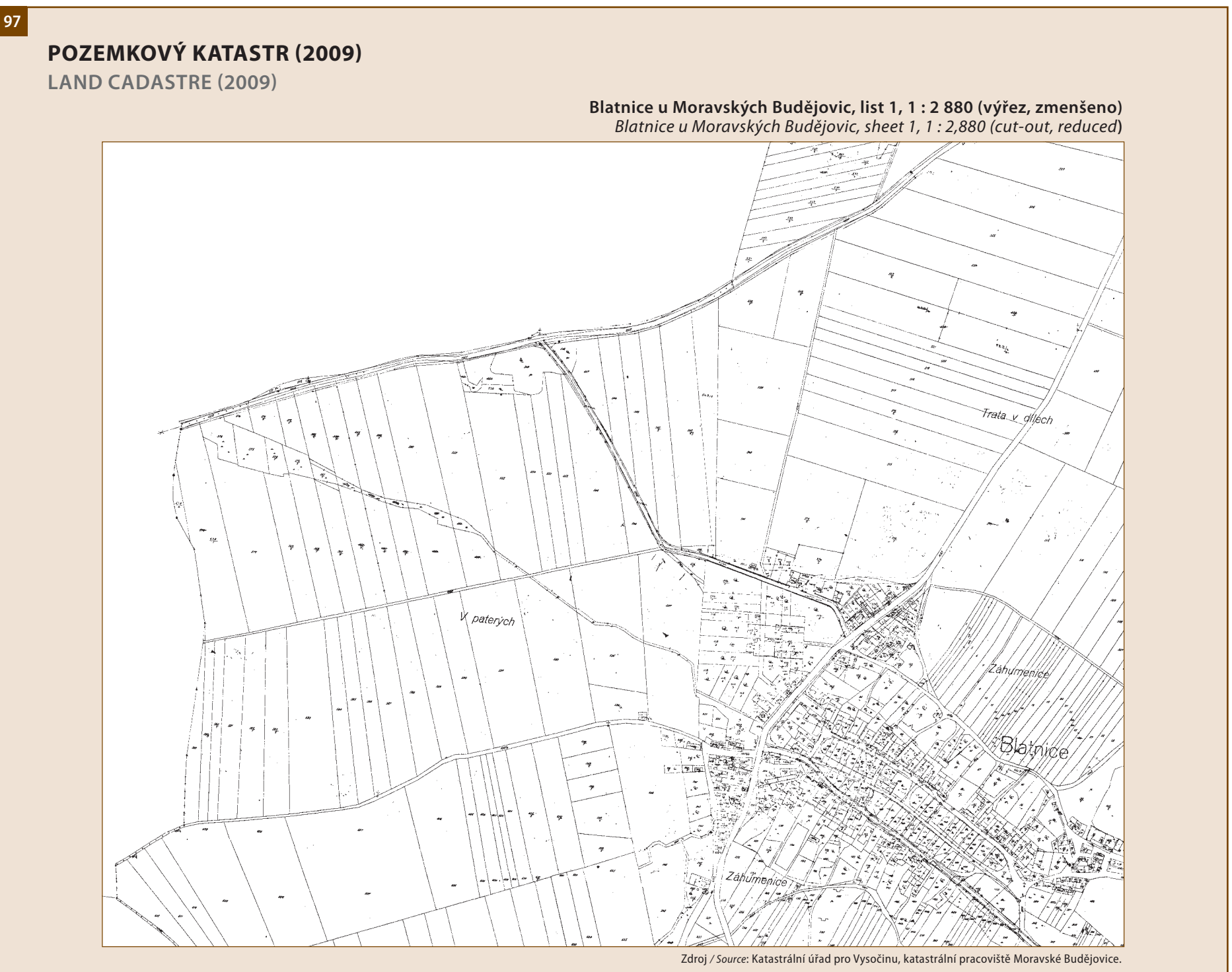
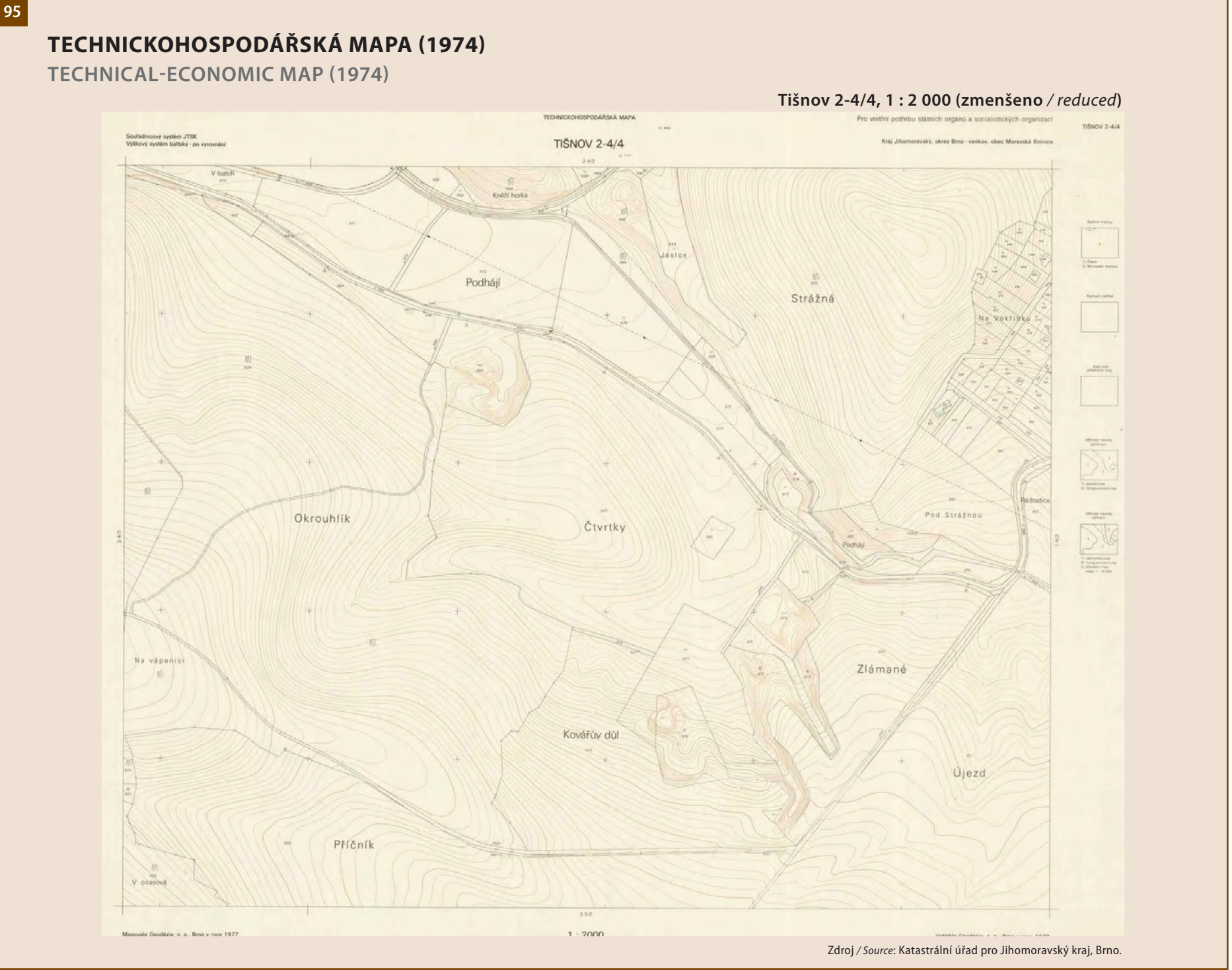
96

ATLAS KRAJINY ČESKÉ REPUBLIKY

LANDSCAPE ATLAS OF THE CZECH REPUBLIC

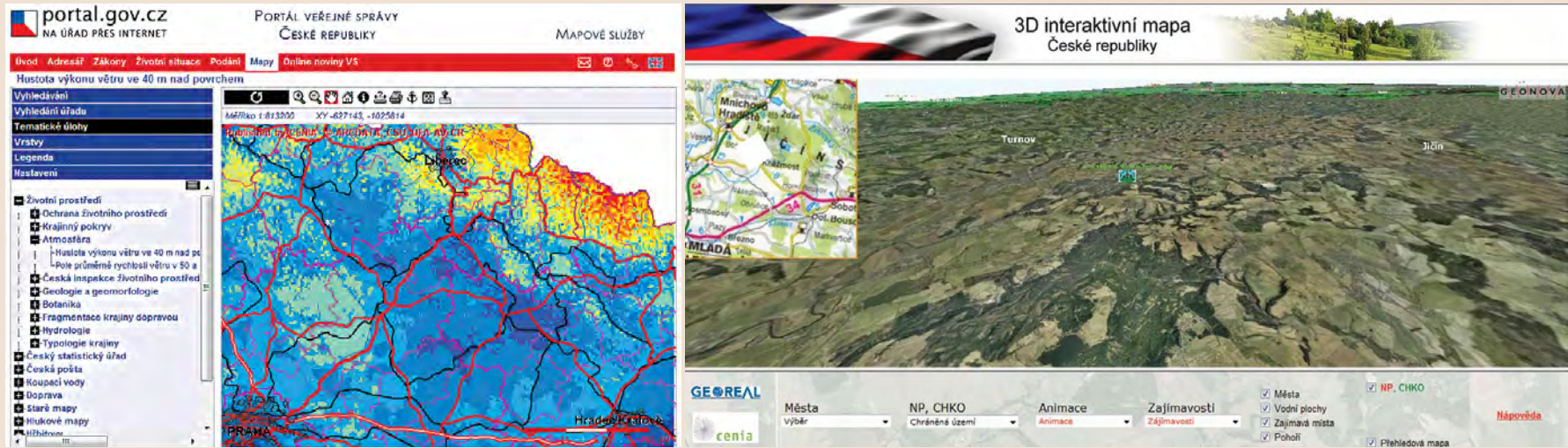
48

49

DIGITÁLNÍ GEODATABÁZE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
DIGITAL GEODATABASES FOR THE ENVIRONMENT
Vít Voženílek

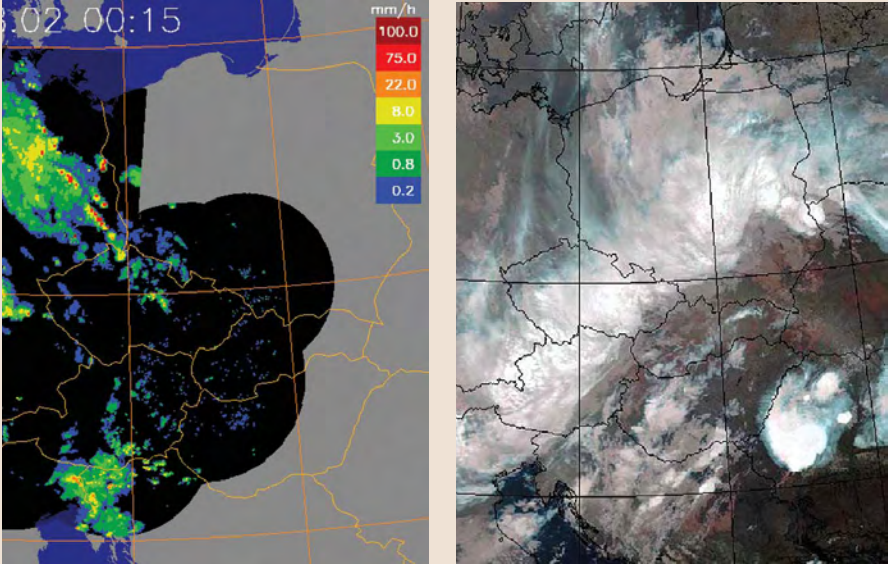
ČESKÁ INFORMAČNÍ AGENTURA PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, PRAHA
CZECH ENVIRONMENTAL INFORMATION AGENCY, PRAHA

Česká informační agentura pro životní prostředí (CENIA) je organizací resortu životního prostředí pro poskytování průřezových informací o stavu a vývoji životního prostředí v České republice. Zajišťuje provoz mapových služeb Portálu veřejné správy a poskytuje územně vázané a státem garantované informace o životním prostředí. Buduje informační systém statistiky a reportingu životního prostředí a provozuje metainformační systém Ministerstva životního prostředí ČR. CENIA zajišťuje hodnocení a interpretace informací o životním prostředí a poskytuje technologické základy pro agregované a statistické informace o životním prostředí, sektorech a socioekonomických aspektech udržitelného rozvoje. Představuje informační a znalostní základnu o znečišťovateli životního prostředí.

The Czech Environmental Information Agency (CENIA) is the designated subject within the sector of the environment authorized to provide cross-cutting data on the state and development of the environment in the Czech Republic. CENIA holds responsibilities for the operation of the national map service on the Portal of public administration and provides official and authorised statistical and spatial information on the environment. The Agency runs information system of environmental statistics and reporting as well as metainformation system on behalf of the Ministry of the Environment of the Czech Republic. CENIA provides assessment and interpretation of environmental data and technological background for aggregated and statistical information on the environment, sectors and socioeconomic aspects of sustainable development. CENIA acts as the information and knowledge base about environment polluters.

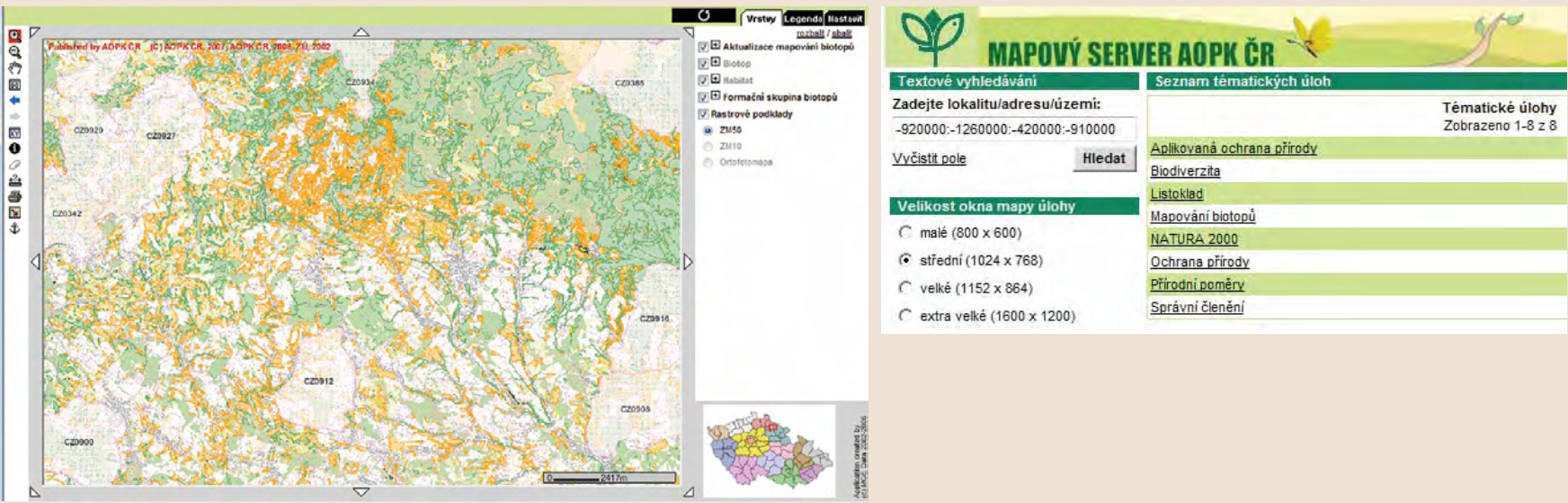
ČESKÝ HYDROMETEOROLOGICKÝ ÚSTAV, PRAHA
CZECH HYDROMETEOROLOGICAL INSTITUTE, PRAHA

Český hydrometeorologický ústav (CHMÚ) vykonává funkci ústředního státního ústavu v oblasti teploty, klimatologie, meteorologie, čistoty ovzduší, hydrologie a jakosti vody. V oblastech meteorologie a klimatologie poskytuje velké množství operativních dat, zejména data radarová a družicová, z meteorologických měření, z monitoringu ozónu, z detekce blesků a z předpovědních dat. Pořizuje rovněž operativní hydrologické informace, např. o stavech vody na tocích (o průtocích a teplotě vody) a zajišťuje hláskou a předpovědní povodňovou službu. CHMÚ zabezpečuje automatizovaný imisní monitoring ovzduší, definuje oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, provozuje Registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO) a Informační systém kvality ovzduší (ISKO). Ke správě klimatologických dat, administraci klimatologických stanic a operativním účelům používá produkt CLIDATA.

The Czech Hydrometeorological Institute (CHMI) executes the function of a central state institute in the field of climatology, meteorology, air quality, hydrology and water quality. As to meteorology and climatology, the Institute provides huge amounts of operative radar and satellite data, meteorological and aerological measurements, ozone monitoring, detection of lightning and forecast data. It also collects operative hydrological data such as the state of water on rivers, water discharge and temperature and ensures early warning and flood forecast service. The Institute operates automated air pollution monitoring and defines areas of impaired air quality. It also runs the Register of emissions and air pollution sources (REZZO) and the Air quality information system (ISKO). Climatological data and climatological stations are operated under the CLIDATA system.

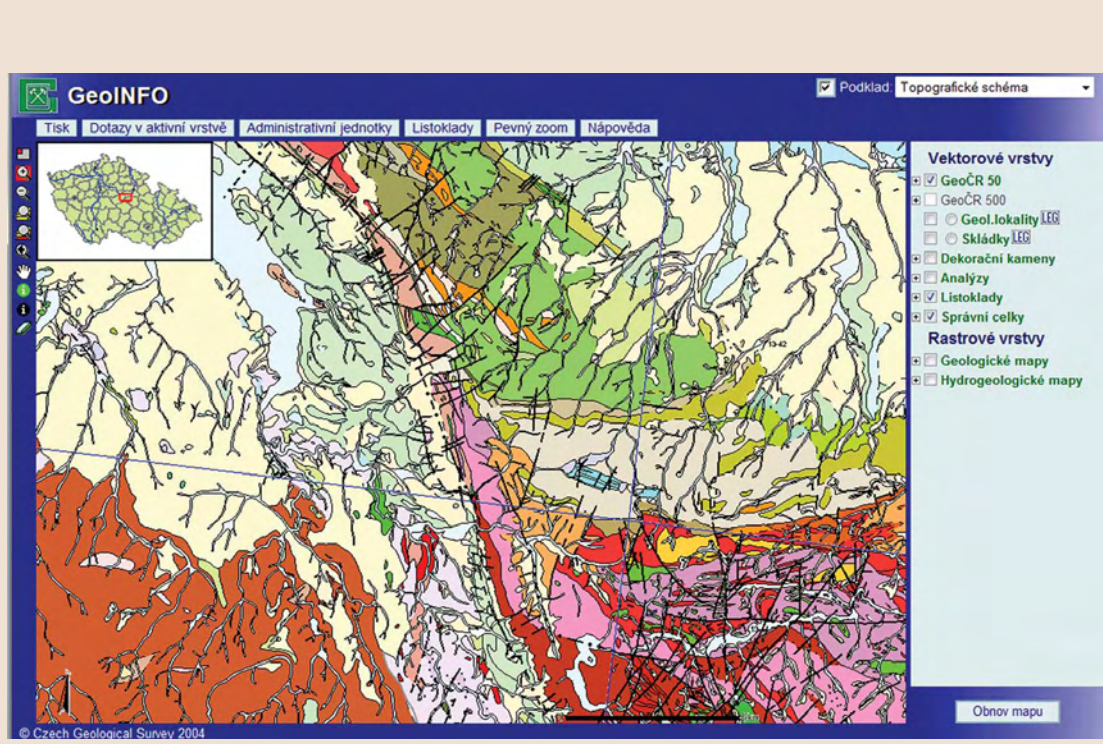
AGENTURA OCHRANY PŘÍRODY A KRAJINY ČR, PRAHA
AGENCY FOR NATURE CONSERVATION AND LANDSCAPE PROTECTION OF THE CZECH REPUBLIC, PRAHA

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR) spravuje nejrozsáhlejší geodatabáze týkající se dat o biotě. Zaměřuje se především na tzv. nálezková data, která jsou vytvořena na základě terénního pozorování, případně excerpcí z odborných literárních pramenů. AOPK vede Ústřední seznam ochrany přírody, centrální státní dokumentaci ochrany přírody a krajiny a specializované knihovny. Vytváří, spravuje a vede Informační systém ochrany přírody (portál ochrany přírody a mapový server).

The Agency for Nature Conservation and Landscape Protection of the Czech Republic (AOPK ČR) operates the most extensive geodatabases on biota. It focuses particularly on so-called finding data from field observations or from literature. The Agency runs a Central List of Nature Conservation, national documentation on nature conservation and landscape protection and specialized libraries. It builds and operates an Information system of nature conservation (portal of nature conservation and map server).

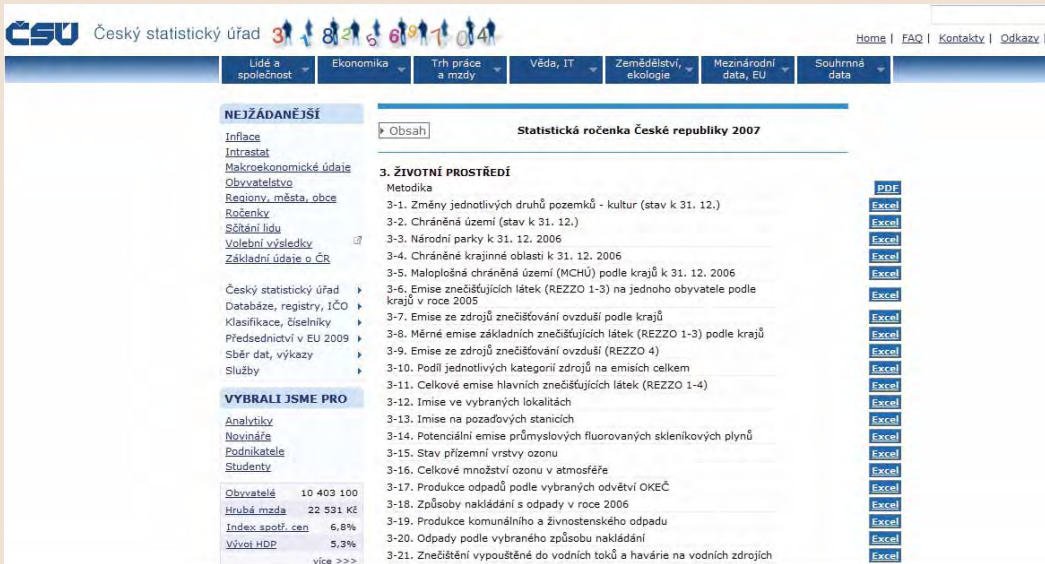
ČESKÁ GEOLOGICKÁ SLUŽBA, PRAHA A ČESKÁ GEOLOGICKÁ SLUŽBA – GEOFOND, PRAHA
CZECH GEOLOGICAL SURVEY, PRAHA AND CZECH GEOLOGICAL SURVEY – GEOFOND, PRAHA

Česká geologická služba (ČGS) shromažďuje a zpracovává údaje o geologické složce krajiny. Spravuje a používá řadu digitálních geologických dat, především geologické mapy v měřítkách 1 : 25 000, 1 : 50 000 a 1 : 500 000, a vede řadu registrů, např. skládek, narušených, devastovaných a konfliktních území a lokalit. Geologický informační systém ČR zabezpečuje získávání, zpracovávání, uchovávání a zpřístupňování informací o geologických pracích a jejich výsledcích. Skládá se z informační základny (archivu), dokumentačního subsystému a faktografického subsystému. V databázích jsou sledovány například vrty, hydrogeologické objekty, mapy geologické, geochemické a hydrogeologické regionální prozkoumanosti, poddoložovaná území, současná i stará důlní díla, sesuvy a jiné nebezpečné svahové deformace, radiometricky anomální území, ložiska nerostných surovin, chráněná ložisková území, dobývací prostory, průzkumná území, plochy dotčené těžbou nerostných surovin, sanované, rekultivované a revitalizované území aj.

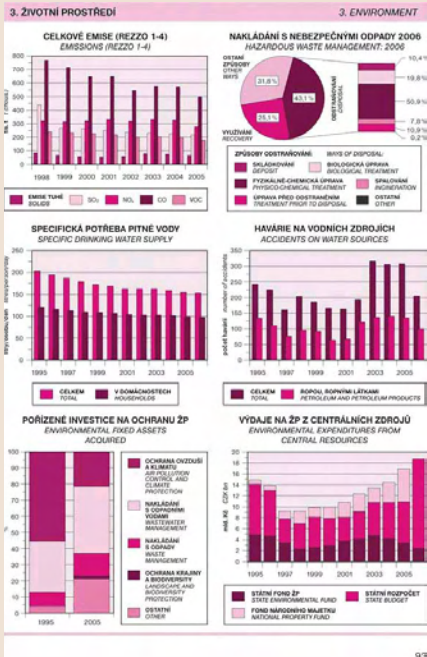
The Czech Geological Survey (CGS) gathers and processes data about the landscape's geological component. It operates a range of digital geological data, namely geological maps on a scale 1 : 25,000, 1 : 50,000 and 1 : 500,000, and a number of registers landfills, disturbed, devastated and conflict areas and localities. The Geological information system of the Czech Republic provides for the collection, processing, storage and access to data on geological works and their results. It consists of an information base (archive), documentographical subsystem and factographical subsystem. The databases cover e.g. drill holes, hydrogeological objects, geological, geochemical and hydrogeological regional maps, undermined areas, major and old mines, landslides and other hazardous slope deformations, radiometrically anomalous areas, mineral deposits, protected mineral deposit areas, mining leases, explored areas, areas affected by extraction of minerals, revitalized areas, etc.

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD, PRAHA
CZECH STATISTICAL OFFICE, PRAHA

Český statistický úřad (ČSÚ) pořizuje údaje o struktuře obyvatelstva, struktuře domácností, struktuře a vybavenosti domovního a bytového fondu. Poskytuje údaje ze sčítání lidu, domů a bytů po úrovních prováděných v desetiletých intervalech. Spravuje databázi zahraničního obchodu s daty o exportu a importu vybraných komodit, registr ekonomických subjektů s informacemi o ekonomických subjektech a registr sčítacích obvodů a budov s informacemi o soustavě územních a evidenčních prvků se statistickými charakteristikami (tj. stát, oblast, kraj, obec, městské obvody/městské části, katastrální území, části obce, základní sídelní jednotky, statistické obvody, ulice a další).

The Czech Statistical Office collects data on population structure, structure of households and structure and equipment of housing resources. In ten-year intervals, it provides census data down to the level of municipalities. The Institute operates an international trade database with data on imports and exports of selected commodities, a register of business entities and a register of summing circuits and buildings with data about the system of territorial and registration elements with statistical characteristics (i.e. state, aeas, regions, municipalities, municipal areas, urban districts, cadastral units, parts of municipality, units of settlement, statistical districts, streets etc.).

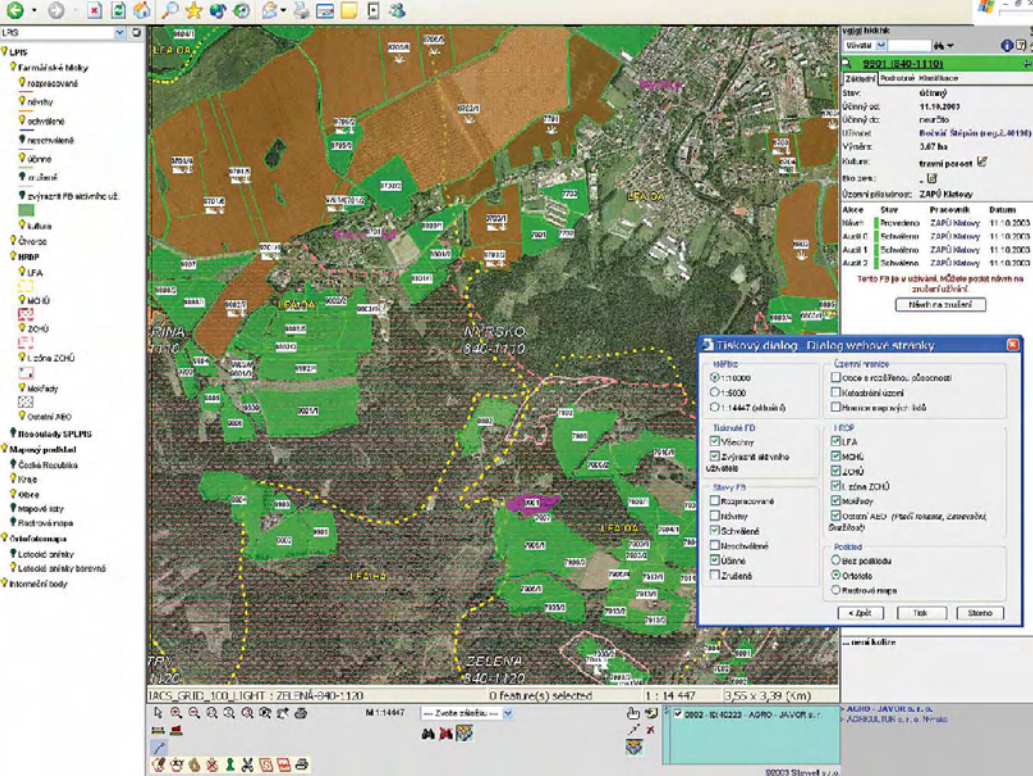
VÝZKUMNÝ ÚSTAV VODOHOSPODÁŘSKÝ T. G. MASARYKA, V. V. I., PRAHA
WATER RESEARCH INSTITUTE OF THE T. G. MASARYK, P. R. I., PRAHA

Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka (VÚVTGM) aktivně zajišťuje správu prostorových dat v oblasti ochrany vody a při hospodaření s ní. Provozuje Hydroekologický informační systém (HEIS-VÚV) zaměřený na evidenci zdrojů a užívání vody (povrchové i podzemní) a metainformace. O stavu povrchových a podzemních vod vede řadu evidencí, např. o vodních tocích a jejich povodích, o hydrogeologických rajonech, o vodních nádržích a útvarcích, o množství, jakosti a odběrech povrchových a podzemních vod, o stavech vodních útvarů, o ekologickém potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů (od 1. ledna 2010), o výpustních odpadních a důlních vod, o chráněných oblastech přirozené akumulace vod a ochranných pásmách vodních zdrojů, o záplavových územích apod. VÚVTGM spravuje databázi DIBAVOD (digitální báze vodohospodářských dat) pro tvorbu tematických map s vodohospodářskou problematikou a pro prostorové analýzy.

The Water Research Institute of the T. G. Masaryk (VÚVTGM) assures the administration of spatial data in the field of water protection and management. It operates a Hydroecological information system (HEIS-VÚV) focused on the registration of water sources (surface water and groundwater) and their use as metainformation. The Institute runs a range of files on the state of surface waters and groundwaters such as information on watercourses and their catchments, on hydrogeological zones, water reservoirs and water bodies, abundance, quality and withdrawals of surface and underground waters, condition of water bodies, ecological potential of severely affected and artificial water bodies (from 1 January 2010), on the discharge of waste and mine waters, on the protected areas of natural water accumulation and buffer zones of water sources, on inundation areas etc. VÚVTGM operates the DIBAVOD database (digital base of hydrological data) for the creation of thematic maps and spatial analyses.

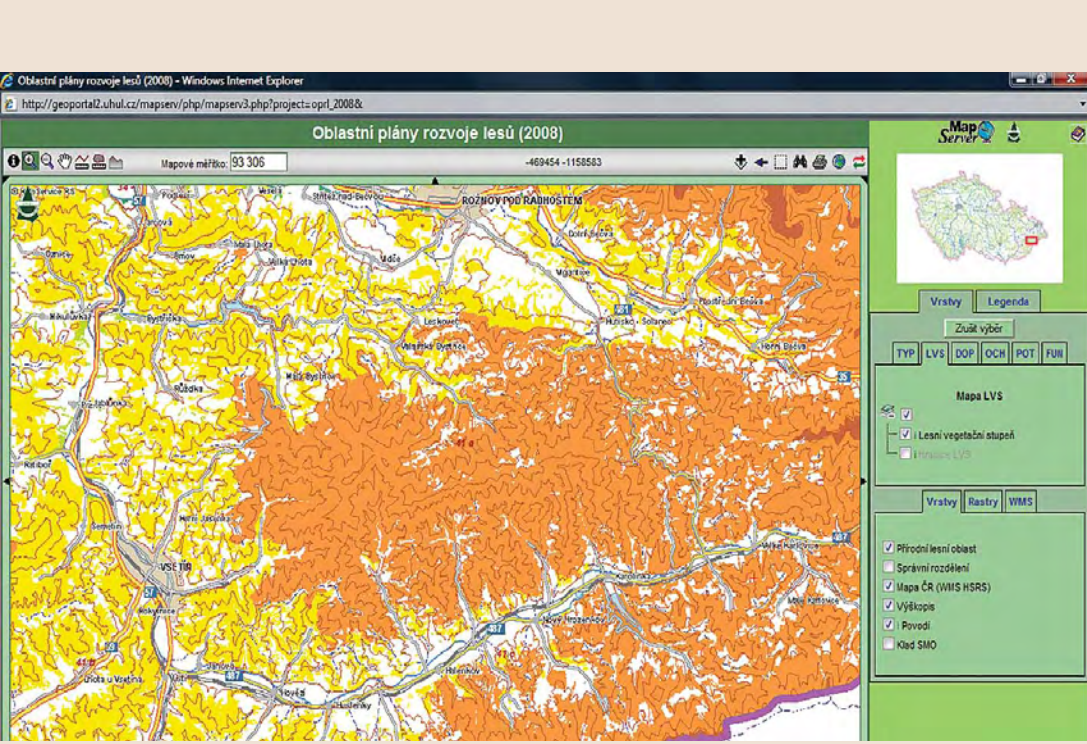
MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ ČR, PRAHA
MINISTRY OF AGRICULTURE OF THE CZECH REPUBLIC, PRAHA

Ministerstvo zemědělství České republiky spravuje registr půdy LPIS (Land Parcel Identification System) k evidenci využití zemědělské půdy, k evidenci ekologicky obhospodařované půdy a k ověřování údajů v žádostech o dotace poskytovaných ve vazbě na zemědělskou půdu. V registru jsou detailně zpracována data méně příznivých oblastí (LFA) a faktory potřebné pro provádění agroenvironmentálních opatření. LPIS slouží jako nástroj pro monitoring dopadu opatření Horizontálního plánu rozvoje venkova. Registrovaným uživatelům umožňuje prostřednictvím zabezpečeného přístupu nahlížet na data týkající se jimi užívaných farmářských bloků, pořizovat on-line informativní výpisy a tisknout mapy.

Ministry of Agriculture of the Czech Republic operates a Land Parcel Identification System (LPIS) to run records on land use, to register ecologically farmed land and to verify data indicated in applications for subventions provided in relation to agricultural land. The register includes detailed data on less favoured areas (LFA) and factors needed for the execution of agro-environmental measures. LPIS serves as a tool to monitor the consequences of provisions stipulated by the Horizontal Plan of Rural Development. Through a secured access, it allows registered users view data concerning farmer blocks by them, make out on-line informative abstracts and print out maps.

ÚSTAV PRO HOSPODÁŘSKOU ÚPRAVU LESŮ, BRANDÝS NAD LABEM
FOREST MANAGEMENT INSTITUTE, BRANDÝS NAD LABEM

Ústav pro hospodářskou úpravu lesů (ÚHÚL) provádí národní inventarizaci lesů spočívající ve zjišťování stavu lesa na celém území České republiky. ÚHÚL zpracovává v digitální formě lesní hospodářské plány, lesní hospodářské osnovy a oblastní plány rozvoje lesů. V mapové podobě se zaměřuje na přehledové mapy lesních oblastí, typologické mapy, mapy lesních vegetačních stupňů, cílového hospodářství, dlouhodobých opatření ochrany lesů, územního systému ekologické stability krajiny, funkčního potenciálu lesů a mapy deklarovaných funkcí lesa. ÚHÚL poskytuje prostřednictvím mapového serveru mapy zdravotního stavu lesů ČR, honitbě, úprav chemismu půdy (vápnění), půdní eroze a dalších jevů.

The Forest Management Institute (ÚHÚL) is responsible for national forest inventory consisting in the monitoring of forests and their condition on the entire territory of the Czech Republic. ÚHÚL prepares in digital form forest management plans, forest management guidelines and regional plans of forest development. In the production of maps it focuses on synoptic maps of forest regions, typological maps, maps of forest altitudinal vegetation zones, target management systems, long-term forest protection measures, territorial system of landscape ecological stability, functional potential of forests and maps of declared forest functions. By means of its map server, the Institute provides maps of the health conditions of Czech forests, maps of hunting grounds, maps of soil chemistry treatment (liming), soil erosion etc.